מעריב
השבועון לתיירות, רכב ולאוהבים לחיות.
גליון מס. 72

מבצע לחודש בלבד!
888
ש"ח
קאראד מדיח כלים מושלם
5 תוכניות הדחה!
מדיח ביתי רב תוכניתי. הקומפקטי היחיד עם 5 תוכניות הדחה בדרגות חום שונות הכוללת תכנית מיוחדת לשטיפה מהירה בת 7 דקות. מסובבים את הכפתור המתאים - והכלים יוצאים מבריקים ויבשים.
קומפקטי בגודל
אין אף ס"מ מיותר. מידותיו: עומק - 48.1 ס"מ, רוחב - 42.5 ס"מ, גובה - 45.2 ס"מ יתלבשו בדיוק על חשיש שלך או בתוך ארונות המטבח שלך (או BUILT IN).
קומפקטי בצריכת חשמל ומים
הקץ לחשבונות חשמל מנופחים. צריכת מים וחשמל מינימלית. (W150-W350) וחיבור נפרד למים חמים עושים את קאראד חסכוני הרבה יותר ממדיחים אחרים.
תכולה מקסימלית ושטיפה מושלמת
לא פחות מ-30 צלחות בהדחה אחת וכל צלחת מצוחצחת. בקאראד הכלים מסודרים אלכסונית בקומה אחת לשטיפה מושלמת של כל הכלים.
שיחידש! "מגש הפלא"
עוד רעיון לכשרות וחיסכון. יותר כלים בפחות זמן. "מגש הפלא" מאפשר ניצול מירבי של המדיח וחיסכון במספר פעולות ההדחה. ניתן לסדר בתוכו את הכלים באופנים שונים כדי לאפשר שטיפת יותר כלים בכל פעולה.
carad
מושלם מכל צד
יבוא ושיווק בלעדי בישראל: חוסן תברה למוצרי חשמל בע"מ נציגי הובר בישראל. רח' סעדיה גאון 19, ת"א, טל' 201622
להשיג ברשתות השיווק: שקם, סולור, מת"מ, סולבו, אגד ובחנויות החשמל המובחרות
חוסן - חברה משותפת עם כור סחר בע"מ

מאת ג. יפית

„ניקורט":
אם החלטת באמת להפסיק לעשן.

חשוב לך מאוד להפסיק לעשן. הבריאות, האסתטיקה, הילדים. נכון, לא קל להפסיק בבת אחת. העישון הפך להרגל. אבל עכשיו יש דרך, שיטת טיפול רפואית חדישה. „ניקורט", טבליות־לעיסה מיוחדות (באישור משרד הבריאות) מאפשרות לך להתגבר על הצורך בעישון, תוך מספר חודשים, בקצב הדרגתי. אפשר להפסיק לעשן — לתמיד. קבל יעוץ ומרשם רפואי מהרופא המטפל.

אין כאן תרופת־פלא, אך מדובר בהחלט בשיטת טיפול חדישה: רפואית, ברוקה ועם נתוני־הצלחה מעודדים. לכן חשוב לך להכיר אותה. אם באמת החלטת להפסיק לעשן – למען הבריאות, הילדים, הכושר־הגופני – אך קשה לך להפסיק בבת אחת, עומדת לרשותך שיטת־היגמלות הדרגתית מבוקרת. היא יכולה לשחרר אותך שלב אחר שלב.

שיטת הטיפול החדשה מתמקדת ב„ניקורט" – תכשיר לעיסה חדש (במרשם רפואי בלבד) המאפשר לך להיגמל תוך מספר חודשים מהרגלי העישון.

להילחם בצורך הפיזי והפסיכולוגי־חברתי

הגילויים החדשים בנושא העישון הביאו לגישה חדשה במחקר ובפיתוח של אמצעים להפסקת העישון. מתברר, כי דרושה תכנית טיפול כוללת, שתטפל בו־זמנית בשני ההיבטים: תאפשר לגוף להפסיק בהדרגה את כמות הניקוטין והתלות ותאפשר למעשן להתמודד במקביל עם ההרגל הפסיכולוגי־חברתי של העישון.

מרשם רפואי ומעקב צמוד

בתכנית הטיפול החדשנית בעזרת „ניקורט", הרופא האישי שלך נמצא בתמונה לאורך כל הטיפול. הוא מספק לך יעוץ מתאים, ונותן לך את כל המידע הדרוש ביחד עם המרשם הרפואי (ללא מרשם מרופא אי־אפשר לרכוש את „ניקורט" בבתי־המרקחת). הרופא גם מלווה אותך במעקב רפואי צמוד בכל שלבי הטיפול.

ה„ניקורט" פותח על־ידי חברת „LEO" (שוודיה). צוות מרענים ואנשי מחקר בראשות פסיכולוג קליני שהתמחה בגמילה מעישון, גייס את כל הידע המדעי העדכני כדי להביא לפיתוח ה„ניקורט" – המכשיר הרפואי הראשון, המאפשר הפסקת עישון.

כיצד פועלת שיטת השימוש ב„ניקורט"?

העיקרון הוא לחלץ אותך מהרגלי־העישון תוך שמירה על כמות מסוימת הולכת ופוחתת של ניקוטין בגוף. ה„ניקורט" עשוי כטבליות לעיסה, אך בניגוד לטעם של מסטיק רגיל, הוא מכיל מינון קבוע של ניקוטין (2 מ"ג או 4 מ"ג, לפי עצת הרופא).

לעיסה איטית ומבוקרת ובהדרכת רופא של „ניקורט" היא הדרך הטובה ביותר לשחרור הניקוטין הטמון בו, והדרוש עדיין לגופך. השימוש ב„ניקורט" גם מאפשר לך ביקוח ושליטה על כמות הניקוטין שגופך צורך.

השימוש ב„ניקורט" בנוי על תכנית בת שני שלבים:

בשלב א', לאחר קבלת המרשם מהרופא (כ־3 חודשים בממוצע) ממשיך גופך לקבל את הניקוטין שהורגל בו, כדי למנוע תופעות־לוואי פיזיולוגיות ועקב ירידת כמות הניקוטין בדם). בשלב זה חייבים לטפל במקביל בגורמים החברתיים־פסיכולוגיים של העישון.

בשלב ב', כאשר נחלש הדחף לעשן, מצמצמים בהדרגה את מספר יחידות ה„ניקורט" ביום. תהליך זה של צמצום הדרגתי – תוך מעקב וייעוץ של רופא – מוביל אל המסלול הנכון בדרך החוצה מן העישון. (משך הטיפול כולו בין 4־6 חודשים. בגמר הטיפול מפסיקים ללעוס „ניקורט").

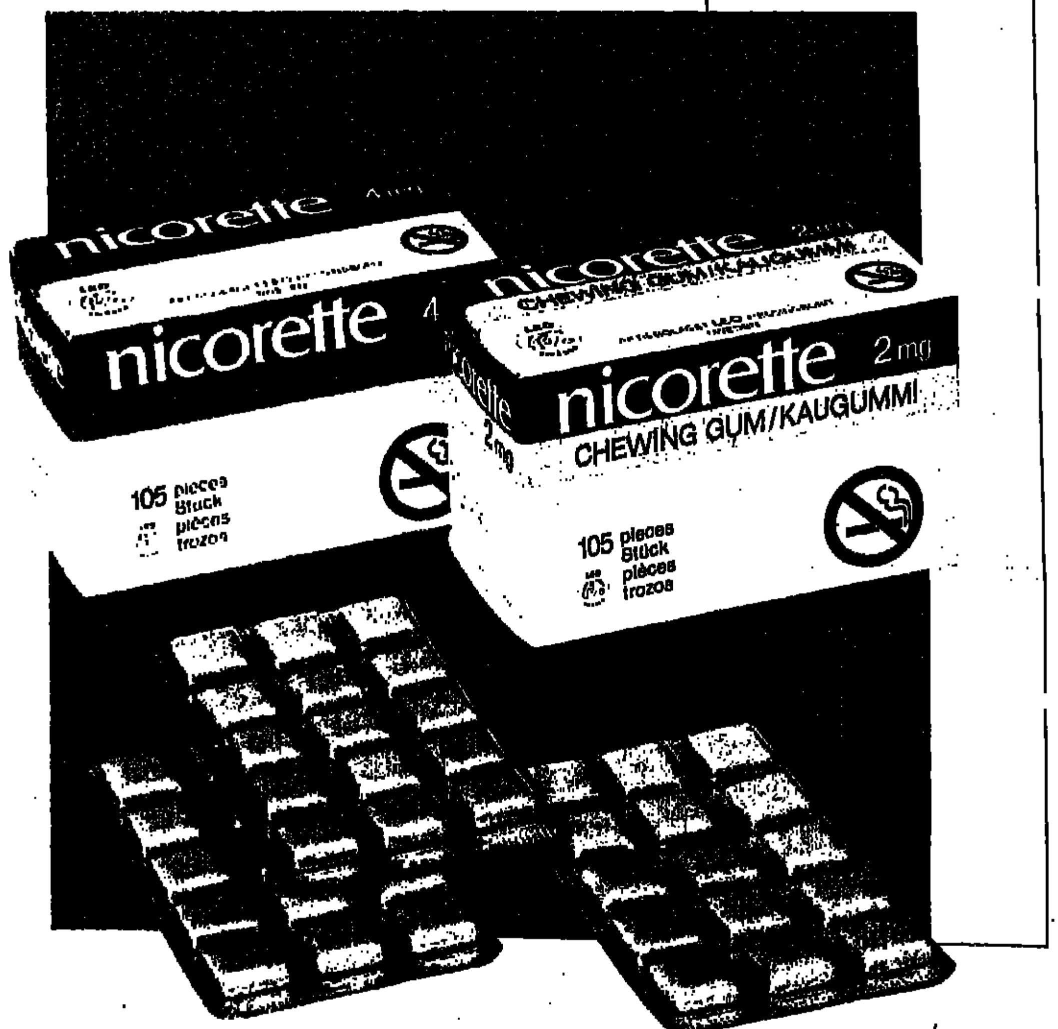

חשוש מתופעות־לוואי? בקשו ייעוץ מהרופא

כמו בכל תכשיר רפואי, גם השימוש ב„ניקורט" עלול לעורר תופעות־לוואי מסוימות בקרב מעשנים עם רגישויות שונות. לכן חשוב מאוד לדרוש מהרופא מידע על כל תופעת־לוואי אפשרית. מידע זה מסייע למעשן בהחלטה הסופית אם תכנית־הטיפול ב„ניקורט" מתאימה גם עבורו.

מידע נוסף בנושא נמצא בעלון לצרכן המצורף לכל אריזה של „ניקורט". יש לעיין בו היטב ובכל מקרה של ספק או חשש, אל תהססו ובקשו ייעוץ נוסף מהרופא המטפל.

חשוב מאוד: ללעוס לאט

כאמור, „ניקורט" אינו מסטיק, אלא טבלית־לעיסה המכילה כמות מבוקרת של ניקוטין. כאשר אתם חשים צורך בסיגריה, אתם לועסים טבלית „ניקורט" לאט־לאט (הדרכה מתאימה תקבלו מהרופא), עד שתחושו בטעם הניקוטין (בדרך כלל אחרי 10 לעיסות).

חשתם בטעם הניקוטין? הפסיקו את הלעיסה והשאירו את ה„ניקורט" בפה. אחרי כרקה נעלם הטעם, ואז אתם שוב לועסים באיטיות עד שתרגישו שוב בטעם הניקוטין. כאן אתם מפסיקים לדקה נוספת עד שהטעם יימוג, ושוב חוזרים ללעיסה איטית, הנפסקת בכל פעם שתרגישו בטעם.

• מדוע חשובה הלעיסה האיטית? – כי מדובר בניקוטין. לעיסה מהירה עלולה לגרום לך לתופעות דומות לאלה שחשים מי שמעשנים בפעם הראשונה או מי שמעשנים מהר מדי. כדי לשחרר את רוב הניקוטין ב„ניקורט" יש ללעוס אותו לאט – כעשרים דקות.

מרבית האנשים גילו כי מינון יחידות של „ניקורט" (2 מ"ג או 4 מ"ג) מספיקות כדי לספק על הדחף לעשן. עם זאת ייתכנו הבדלים בין מעשנים שונים. לכן, את העצה הסופית כמו גם את המינון, יש לקבל מהרופא.

היתרונות וההכרה הבינלאומית

„ניקורט" נבדק במחקרים קפדניים, פסיכולוגיים ורפואיים, ברחבי העולם. התוצאות הצביעו על היתרים נכבדים בהפסקת העישון עקב השימוש בו. עד היום הוא אושר לשימוש בהשגחת רופא ע"י רשויות הבריאות של 40 מדינות, וביניהן ה־F.D.A., רשות־הפיקוח על מזון ותרופות של ארצות־הברית. בישראל הוא משווק עתה בכרטיס־רפואי כאישור משרד הבריאות בכל בתי המרקחת.

הצלחתו של „ניקורט" טמונה בעקרונות שהביאו לפיתוחו. הוא מהווה מקור אלטרנטיבי לניקוטין, מפחית את התלות בניקוטין שבסיגריות, ומסייע להתגבר על גורמים אחרים, חברתיים ופסיכולוגיים, המעורבים בעישון.

ודבר נוסף כדאי לזכור: אינך לבד במאבק להפסקת העישון. ביחד עם המרשם הרפואי, מספק לך הרופא המטפל ייעוץ מתאים ומעקב צמוד אחר צריכת ה„ניקורט" בשלבים השונים של התכנית להפסקת העישון.

למידע נוסף יש לפנות לדיפרן – יבואנית „ניקורט", ת.ד. 21083 תל־אביב 61210.

מאת ג. יפית

התענוג המתוק של החורף מגיע לישראל

כל אמריקאי מלקק מן התענוג – בממוצע – 24 ק"ג בשנה ★ הישראלי הממוצע מלקק – בינתיים – רק 6 ק"ג בשנה ★ רופאים ממליצים על אכילת גלידה בחורף ★ גלידה טובה דווקא כאשר סובלים מדלקת גרון ★ רק 200 קלוריות ב־100 גרם גלידה ★ מועדון יצרני הגלידה מציע עכשיו תענוג חורפי חדש: גלידת חורף יותר רכה, פחות קרה

באמריקה זהו שגעון לאומי שמלקקים יום יום, 12 חודשים בשנה. באירופה הגשומה מלקקים מהתענוג המתוק כ־12 ק"ג בשנה, בממוצע.

אפילו בסקנדינביה הקפואה מלקק כל אחד בממוצע 8 ק"ג בשנה. ועכשיו – מועדון יצרני הגלידה מביא את התענוג המתוק גם לחורף הישראלי: גלידת חורף חדשה, שהיא יותר רכה ופחות קרה.

ה„אידישע מאמא" שלנו ידעה כמעט הכל. היא ידעה שאחרי פירות אסור לשתות מים... היא ידעה שאם אוכלים בעמידה מקבלים רגליים שמנות... והיא ידעה גם שאסור לאכול גלידה בחורף...

היום כבר יודעים שדווקא בחורף כדאי וחשוב לאכול גלידה, כי הגלידה כמקור אנרגיה היא אוגרת חום ומעניקה הרגשה נעימה ונוחה יותר בחורף.

נא להכיר – גלידת חורף

השנה מצפה לך במקרר שבמרכול הפתעה מתוקה: גלידת חורף. גלידה מיוחדת רכה יותר אך קרה פחות, לבחירתך בכל הטעמים המוכרים והאהובים.

גלידה היא ICE CREAM באנגלית. גלידת חורף היא כמעט כולה CREAM. זוהי, אומנם, אותה הגלידה באותם הטעמים האהובים של הקיץ. אך היא רכה יותר, עדינה יותר, מוקצפת יותר – ולכן פחות קרה.

היא מכילה מעט יותר שמנת ולכן „מחליקה" ברכות נעימה.

גם טעים – גם מזין

כדאי גם לדעת, שגלידת חורף אינה רק טעימה ומרעננת. היא גם מזינה מאוד. גלידת חורף מכילה ויטמינים (בעיקר A), מינרלים, חלבונים ופחמימות. היא עשירה בסיד, פוספור, מינרלים אחרים וחומצות אמיניות חשובות. בקיצור, כל מה שהיית רוצה שהילד שלך יאכל. וכאשר מדובר בגלידת חורף – את יכולה להיות בטוחה שהוא יאכל ו... יבקש עוד.

כיבוד בטעם טוב

עכשיו, כאשר הילד ירצה „משהו טוב", את יודעת מה להגיש לו. את גם יודעת איך לפנק את הבעל למנה אחרונה. והרעיון החמוד מכולם – יש לך כיבוד מרענן ללוות אתו את הקפה כאשר באים אורחים. האמיני לי, זה יותר מקורי, יותר טעים וגם יותר קל להכנה מאשר עוגה, למשל.

ואחרון אחרון חביב: כאשר את יוצאת לקניות, שימי לב לסימון המיוחד „גלידת חורף", המופיע בצורה בולטת בחזית כל חבילת גלידה כזאת. רק הסימון הזה מבטיח לך שאת מביאה הביתה גלידת־חורף אמיתית, טריה.

גלידה – התענוג הלאומי האמריקאי

האמריקאים מודעים לנושא הבריאות, והשולחן המשפחתי ערוך אצלם בהתאם ל„שגעון הבריאות הלאומי" ש„תקף" את היבשת.

דווקא משום כך, מפליא מקום הכבוד השמור לגלידה על השולחן האמריקאי. מתברר שהגלידה היא התענוג הלאומי שלהם ובתחום זה הם הצליחו להשיג שיא עולמי: צריכת הגלידה הממוצעת לנפש בארה"ב מגיעה ל־24 (כן, עשרים וארבעה) ק"ג!! ומה שמדהים לא פחות – הצריכה בחודשי החורף כמעט ואינה משתנה.

מנת גלידה בארוחה המשפחתית היא חלק מתרבות האכילה המודרנית. בארצות־הברית, כמו גם באירופה, משמשת הגלידה חומר־יסוד להכנת מעדנים. האמריקאים קונים גלידה הרבה יותר, למשל, מקפה, דגים או תפוחים. גם החנות הקטנה ביותר, אי־שם בקנזס, תאבד לקוחות אם לא תחזיק מלאי קבוע של חבילות־גלידה. האמריקאים אינם מוכנים לוותר על גלידה, גם אם כתוב ינואר בלוח־השנה.

סופגניות גלידה ברוטב תות־שדה

עוד מעט חנוכה. גם מסיבות הסילווסטר מתקרבות. האורחים לוגמים כוסית מול תנור חם – ואז את נכנסת עם מגש ההפתעות: סופגניות־גלידה ברוטב תות־שדה! אזהרה מוקדמת: צפויה התנפלות כללית!

מתכון (ל־6 מנות)

חומרים:

טורט לבן או שוקולד
6 כדורי גלידה וניל או שוקולד קרמל
אבקת סוכר
שמן לטיגון עמוק
300 גרם רוטב תות־שדה (מחית תות עם מעט סירופ)
עלי נענע לקישוט
בצק בירה
300 גרם קמח
1 בקבוק בירה
3 ביצים (חלבון מוקצף עם סוכר)
30 גרם שמן (2 כפות)
קורט מלח
20 גרם סוכר

אופן ההכנה:

1. חתכי 6 עיגולים מתוך הטורט בעזרת כוס וסכין חדה. הסירי את ראש העיגול בזהירות והוציאי את הצורה שתתקבל (מעין כוס). מלאי את הכוס בכדור גלידה, כסי עם המכסה והדקי.
2. הקפיאי למשך 6 שעות.
3. הכיני בצק בירה מכל החומרים. אל מקצף החלבון הוסיפי בלילה.
4. טבלי את הכדור הקפוא בבצק הבירה וטגני בשמן עמוק וחם, עד שיזהיב.
5. הניחי על מפית ובזקי אבקת סוכר.
6. צקי את רוטב התות על צלחת ההגשה, הניחי כדור במרכז הרוטב ועטרי בעלי נענע.

מה אומר הרופא על גלידה וריפוי דלקות גרון

פרופ' יהודה שינדל מכיר היטב את הנושא. עד לפני זמן קצר הוא שימש מנהל מחלקת אף־אוזן־גרון בבית־החולים בילינסון. עם הידע והנסיון המקצועי שלו קשה להתווכח.

„מדובר בעקרון פיסיולוגי פשוט" – מסביר פרופ' שינדל. „כאשר ילד או אדם מבוגר סובלים מדלקת גרון, דווקא מאכל קריר יותר מקל על ריפויה. כאשר יש פצע נפוח, שמים עליו תחבושת קרה כדי להוריד את הנפיחות. בדיוק לפי אותו הגיון, מדוע לא לתת גלידה קרה למבוגר ולילד, כאשר הם סובלים מגרון חם וכואב? הגלידה, מסתבר, מסייעת לילד החולה בג' מובנים:

ראשית, היא מביאה קרירות מרעננת לפה וללוע ומשפרת את ההרגשה הכללית. שנית, הגלידה מקילה על תחושת החום ומורידה את הטמפרטורה הגבוהה במקרה של דלקת. ושלישית, היא מרגיעה את הכאב עצמו – והחולה סובל פחות.

מדהים – אולי, אך מדובר בעובדות בדוקות.

דיאטה עם גלידת־חורף?!

כן, אומרים מומחי התזונה והדיאטה, ומדגישים דבר חשוב: אין דבר כזה הנקרא „אוכל משמין". הכל ענין של כמויות. אם אוכלים גלידת־חורף בצורה מבוקרת ומאוזנת – כמו כל מזון אחר – אפשר לשלב אותה גם בתפריט דיאטטי. כמות של 100 גרם גלידה מכילה – לא להאמין! – 200 קלוריות בלבד!

הגלידה, מתברר, אינה רק משביעה ומרעננת. הקינוח המתוק והנפלא הזה מומלץ גם לאיזון התפריט של הילדים ובעיקר אם אינם מתלהבים משתיית חלב. הגלידה מכילה ויטמינים ובעיקר ויטמין A, מינרלים, חלבונים, פחמימות ושומנים. היא עשירה בסיד, פוספור, מינרלים אחרים וחומצות אמיניות החשובות לבריאות. כל המאגר הבריאותי הזה נמצא בחבילה של גלידת־חורף רכה, שגם חוסכת לך את השאלה הנצחית: „אמא, יש משהו טעים לסוף הארוחה?"

כפר סבא

כפר סבא היתה ישוב חשוב בדרום השרון עוד בימי בית שני. יוספוס פלביוס כינה אותה בכתביו, עמק כפר סבא.

נח קרלינסקי גאל את האדמות של כפר סבא בעת החרשה, (7,500 דונם) בשנת-1892.

ראשוני המתיישבים עלו על הקרקע ב-1904.

ב-1912 הוקמו בכפר סבא 15 הבתים הראשונים.

ב-1923 שיקמו את הישוב אחרי שסבל קשה בפרעות 1921.

כפר סבא היא עיר (מאז 1962), מוקפת פרדסים (שליש משטחה), מרכז השרון הדרומי עם 50,000 תושבים ומשתרעת על פני 14,500 דונם. אוכלוסיית כפר־סבא צעירה ברובה, (למעלה מ-20% ילדים), ממעמד בינוני המחפש איכות חיים.

„חמש דקות מכפר סבא", מטבע לשון שהוטבעה בשל היותה של העיר צומת ליישובים שהוקמו מעבר לקו הירוק. „זה יוצר לנו בעיות תחבורה קשות בעיר, בשעות הבוקר ולפנות ערב, כשתושבי היישובים יוצאים וחוזרים לבתיהם", אומרים לנו בעירייה.

בכפר סבא אזור תעשיה גדול: „איקפרס", „גיבור", „מגמ", „מגבלט", „הברלון", הם רק חלק ממפעלי התעשיה המעסיקים כ-5,000 כתי־אב מקומיים.

לאחרונה הושלמה בנייתו של איצטדיון כדורגל חדש ומרכז קניות - „מרכז אהרוני", שהעלה את חיי הלילה בכפר סבא על המפה.

אבל יותר מכל, גאוותם של הכפר־סבאים על מרכז ספיר. מרכז תרבות עם מפעל מנויים לקונצרטים ומיטב מופעי התרבות והבידור.

אביבה מץ

מסכן אחד

על שובר הגלים, חוף בוגרשוב, הוא אמר: „הו, אני אוהב ילדים!" קולו בא והלך ברוח. נירה ואני החלפנו מבטים. על האבנים מאחוריו מונח היה תרמיל הגב שלו, שק שינה ואוהל, ארוזים במהודק, כמו בית נייר.

הילדים שעטו על פניו הלוך וחזור, משליכים אבנים אל המים, קוראים אל השחפים. „ילדים זה השמחה של החיים" קרא באמריקנית, הניף ידיים. אחר כך באה שליפת מפוחית הפה מהכיס. „אני מנגן לילדים, אני אוהב ילדים, הלוואי והיו לי ילדים!"

נירה ואני רצנו אחרי הילדים. תמיד הם מסתכנים על הסלעים, עד שקצף הגלים נוגע בשולי מכנסיהם. „תיזהרו" צעקתי מול הרוח.

„אה, אתן נשים נפלאות. נשים חזקות," הוא אמר מאחורינו וניגן עוד מעט. „הנשים האמריקניות", אמר, כשנירה הרימה את טל הבוכה מן החול, „הנשים המשוחררות האלה, כל מה שהן רוצות זה סקס. הן אוספות קרקפות. עושות את זה עם גבר חדש כל יום. ומה עם מוסר המשפחה? מה עם החום? הבית? הילדים? איפה? את זה הן זרקו לעזאזל. התנועה לשחרור האשה רצחה את החברה האמריקנית. גם רייגן. זה שקר אחר גדול שהוא החזיר את המשפחה לקדושתה. אצלו רק הכסף קדוש. גם הנצרות באמריקה היא מפעל לאיסוף כספים. הכל שקר! אני מאמין רק בילדים! באתי לישראל כדי למצוא אשה שתלד לי ילדים. אף אחת לא רוצה אותי. למה? כי אני לא יהודי. אבל לילה במיטה שלהן, זה כן. את זה הן רוצות. כמו הנשים האמריקניות. הכל מקולקל גם כאן. התייאשתי. אם עד מחר אני לא מוצא אשה שתסכים להתחתן איתי, אני נוסע ליוון".

אלמלא שרון, שהיכה את טל שוב, אחרי שעודד דחף אותו אל הסלעים, אם לא היינו צריכות להגיע לסופרמרקט לפני ארוחת הערב, אלמלא שקעה השמש, היינו מתחתנות איתו. שרק לא ייסע ליוון.

תלמה אדמון

דואר

ואיפה המדריך שלנו?

הרשו לי לברך אתכם לרגל פרסום המאמר „על חם - מדריך לגבר השקרן" (גבר לעניין מס' 70). נהניתי במיוחד מן התחכום והשנינות שבתוכן וכן מן האסתטיקה והמקוריות שבניסוח. יש בו משום פריצת דרך בעיתונות היומית האיכותית בישראל. חן חן.

אני נמנעת מלצטט פסוקים נבחרים כדי לאמת, סליחה, לחזק את דברי כי בטוחני שהמאמר כבר שמור בגנוך מעריב להשכלתם של עתונאיו שבעתיד ושמא הוא כבר תלוי ממוסגר במשרד זה או אחר במערכת להנאת העובדים והמבקרים כמו, להבדיל, שירו המפורסם של קיפלינג: אשרי המאמין.

לצערי, עלי להוסיף גם כמה מילות תוכחה משום שחטאתם בקיפוח הנשים והילדים שבין קוראיכם, המשוועים גם הם למדריכים משלהם, אשר יופיעו כמובן, ב„סגנון" וב„שבוע טוב". יש לתקן מעוות זה ומיד. אולי גם מדריך לאיש העסקים הרמאי ב„עסקים"!?

זה עתה שמתי את לבי לעובדה כי שם מחברו של אותו מאמר מצויין אינו מתנוסס בשום מקום. האמנם איננו ישראלי? אתם טרחתם לתרגם את מאמרו מעתון בעל רמה בחו"ל על מנת להביאו לקוראיכם בארץ? נעתקו המילים מפי הרישום עם הביתוב המשעשע תואם כמובן בהולם והמעם תוצרת כחול לבן. אין לי אלא לשאול מסגנון המאמר: כל הכבוד!

תרצה טמיר
תל־אביב

אקדח זה לא הכל

„דובי יונג מנכ"ל ירי מבצעים"

מאת שי אבריאל

אם ברשותך נשק ברשיון, דע לך שאתה אחד ממאות אלפי אזרחים אחרים המחזיקים בכלי נשק להגנה עצמית. למעלה מ-90% אינם מיומנים או ערוכים להפעילו בשעת הצורך. מה איתך?

חשיבות השליטה באומנות הירי להגנה עצמית

השימוש בנשק לשם הגנה עצמית בדרך כלל נכפה עלינו, ובמרבית המקרים בהפתעה גמורה. מצב ההגנה העצמית מתפתח באופן שבו המתגונן נמצא במצב נחות, כאשר היתרון לצד התוקף. וחמור הדבר פי כמה אם נתחשב בעובדה כי אזרח עשוי להפעיל את כלי נשקו רק במצב קיצוני, כאשר נשקפת לו סכנת חיים ממש, ואז ירי לא מיומן עשוי להחמיר את המצב ולהגדיל את הנזק שכבר נעשה, בכך שחלילה יוסיף קורבנות תמימים עקב פעולתו על הקורבנות אשר נגרמו כבר עקב הארוע האלים שכבר מתרחש.

האקדח ידוע ככלי נשק הקשה ביותר לתפעול בתנאים הדרושים, וצריך אימון קבוע כדי לשמור על רמת מיומנות לשימוש בו, אי אפשר ללמוד ירי להגנה עצמית מספרים, וחשוב להתייחס לענין הירי עצמו ברצינות, כי זה דורש ידע ונסיון מבצעי. לעיתים שומעים אדם אומר: שירתתי ביחידה קרבית ואני יודע להשתמש בנשק, או בשירות המילואים האחרון יריתי בנשק. אך מהכרת היחידות בצה"ל יודעים כי רובן אינם מכשירות את לוחמיהן לשימוש באקדח.

מה אומר החוק

עקב ריבוי המקרים בהם גילו אזרחים אי מיומנות ורשלנות בעת שימוש בכלי נשקם, הטיל משרד הפנים, מאז חודש יולי 86, הגבלות חדשות. אחת ההגבלות אומרת שהמבקש רשיון לנשק חייב להראות שהוא עבר קורס לירי על ידי מדריכים מוסמכים, בנוסף לכך, החוק לשימוש בנשק לצורכי הגנה עצמית הינו יבש. מותר לאדם להשתמש בנשק, רק כאשר יוכל להוכיח שהיתה סכנה ממשית נשקפת לחייו, ושהפגיעה שפגע לא עולה על מידת הנזק שעשוי היה להיגרם לו. במילים אחרות, לא יורים באדם שצעק מלה גסה מהמכונית, או בפורץ שחדר לדירה ומחזיק בידו נשק.

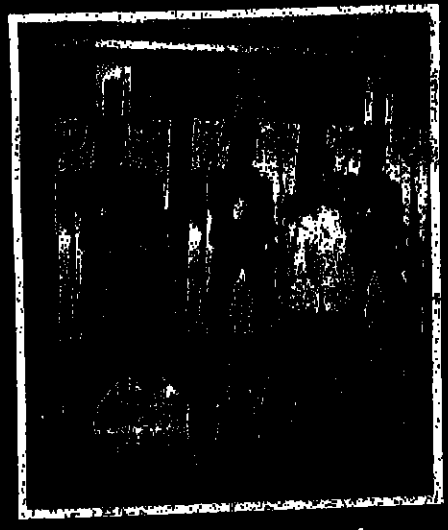

טיפול ותחזוקה

יותר חשוב מעניין הירי עצמו, הוא ענין טיפול ותחזוקה בנשק. רק אדם הרגיל בשימוש בנשק יודע למעשה כמעט תמיד אם הכלי תקין או לא.

הדרך הטובה ביותר לאחזקת נשק במצב תקין היא להשתמש בו לעתים מזומנות במסגרות ירי מאושר. לאחר הירי יש לנקות את כלי הנשק ואז ברור שהוא שמיש ותקין. יש להבין שכלי הנשק הוא אוסף של ברזל וקפיצים הדרושים תנועה. קפיץ שלא נעשה בו שימוש מאבד את גמישותו. וכאשר יגיע הרגע בו יהיה צורך להשתמש בו הרי שהוא יכזיב.

היכן וכיצד תדע יותר

נושא נשק אשר מיומן בהפעלת כלי נשקו, מוסיף בטחון לסביבתו והציבור כולו עשוי ליהנות ולהודות על מיומנותו.

לכן פנה עוד היום לחברת **ירי מבצעי בע"מ**, כי היא עוסקת בהנחלת תורת ירי להגנה עצמית לבעלי נשק מורשים, ולאלה המעונינים להוציא רשיון. הלימוד כולל ירי בתנאים נתונים בשיטות ועקרונות המותאמים לנושא הגנה עצמית. מטרתם להעניק למשתמש בנשק את היתרון בהתמודדות מול סכנה המאיימת עליו, או על היקרים לו.

> הסעיף בחוק הרלוונטי לנושא בשימוש בכוח ע"י אזרח וחייל הוא: סעיף מס' 22 לחוק העונשין תשל"ז 1977 האומר: ניתן לפטור אדם מאחריות פלילית למעשה או מחדל אם יש בידו להראות שלא נהג כפי שנהג אלא כדי למנוע תוצאות שלא ניתן למנען בדרך אחרת ושהיו גורמות חבלה חמורה או פגיעה בגופו, בכבודו, ברכושו, או בגופם או כבודם של אחרים שהגנתם עליו או ברכוש שהופקד בידיו ובלבד שלא עשה יותר משהיה כוח סביר לעשות לאותה מטרה ושהרעה שגרם איננה בלתי שקולה כנגד הרעה שמנע.

בראש חברת ירי מבצעי בע"מ עומד דובי יונג בעל ידע נרחב בתחום הדרכת הירי ולחימה בכלי נשק שונים ונחשב מומחה בתחום זה, ובעל נסיון של 23 שנה.

דובי יונג שימש בתפקידים שונים ומגוונים בנושאי הקליעה והצליפה בצה"ל ובמשטרה, וסיים את תפקידו כקצין קליעה והצלפים של הירידה ללוחמה בטרור בדרגת רב־פקד.

המדריכים בחברה הינם בעלי מקצוע ונסיון עשיר בתחום הדרכת הירי המבצעי. כולם יוצאי יחידות פעילות של כוחות הבטחון.

החברה מציעה מיגוון קורסים ומסלולים לבעלי נשק, קורס ראשוני בן 6 שעות מיועד לאנשים שהחלו בתהליך קבלת רשיון לנשק. קורס בן 10 שעות מיועד לבעלי נשק אישי ברשיון המבקשים ללמוד את טכניקת הירי המבצעי לצורכי הגנה עצמית ולתרגל איתו. קורס למתקדמים בן 16 עד 24 שעות. קורס ייעודי מיועד לבעלי מקצועות ותפקידים המחייבים נשיאת נשק, כגון מאבטחים (אישים, כספים, משלוחים רגישים) נהגי מוניות ושוטרים. קורס למוסדות מיועד למנהלים וחברות אבטחה אשר חייבים על פי חוק לבצע אימוני ירי, וקורס לאלה הרשאים לשאת תת מקלע עוזי על פי החוק.

לפרטים נוספים פנה עוד היום למומחה מס' 1 דובי יונג **בחברת ירי מבצעי בע"מ**, טלפון 03-773299, 03-767141, ברחוב כהנמן (השומר) 72, בני ברק, 51549, ת.ד. 555 בני ברק

דובי יונג בפעולה

מיתוס מיטלטל ברום

הכל החל ממכתב למערכת „מעריב”. תגובה קטנה שעסקה במיתוס ענקי: המיתוס של יעל רום, „הטייסת הראשונה”, ומבצע־ההצנחה המפורסם ביותר בתולדות חיל הצנחנים. כמו בסיפור בלשי: מה בדיוק קרה באוויר, במשך דקות ספורות לפני 35 שנה? להרבה אנשים יש מה לומר על אותן דקות, מסתבר

כמו בסיפור ראשומון. מה בדיוק קרה באוויר, לפני כ־30 שנה? כמה גירסות להתרחשות בת 10 דקות, אולי קצת יותר. אבל מדובר כ־10 דקות, אולי קצת יותר, שיצרו מיתוס.

המיתוס של יעל רום.

וכעת יעל רום זועמת. מישהו מערער על הסמל־המסתרי המפואר שלה.

רום (לשעבר פינקלשטיין) היא טייסת תובלה ותיקה. ולא סתם טייסת – אלא הטייסת הראשונה בצה"ל על מטוסים כבדים. אותו מיתוס שלה, של צה"ל ושל כולנו, הוא כמובן הטסת הצנחנים למיבצע ההצנחה במיתלה. הצניחה הקרבית הראשונה והיחידה בתולדות חיל הצנחנים הישראלי. הסיפור המפורסם ביותר של „מבצע קדש”, הידוע גם כ„מלחמת סיני”.

אשה בוגרת קורס טיס. הישג של ממש בשנות החמישים, ובעצם בכל שנה אחרת. כאן לא מסתיים כרטיס הביקור המרשים שלה: טייסת אזרחית בארקיע, קריירה מגוונת בטכניון, בעיקר בנושאי הכוון ויעוץ, פעילות התנדבותית עשירה למען יהודי אתיופיה, לוחמת לקידום מעמד האשה בישראל, מירוץ לראשות עיריית חיפה, חברת מועצת העיר. אשה פעילה.

ולפתע, מישהו תוקע טריז בעגלה המפוארת. יעקב אבישר, מי שהיה מפקד טייסת התובלה במבצע „קדש”, טוען שבפועל לא הטיסה יעל רום את המטוס בעת המבצע, אף שהיתה בתוכו. לפיכך, אין היא זכאית לתואר טייסת מטוס ההצנחה במיתלה.

מכתבו של אבישר פורסם ב„מעריב”, ב־4.11.86. אין טעם לשוב ולחזור על הדברים – את עיקרם תמצאו במסגרת, בכתבה שלפניכם. ליעל רום היה מה לומר על אותו מכתב – ודבריה פורסמו ב„מעריב” כעבור חמישה ימים. לא הסתפקנו בדברים: רצינו לשמוע יותר. לא בקלות כזאת ניתן להרוס לנו מיתוס. רק מתחילים לגעת בנושא – ומסתבר שלשניים יש הרבה מה לומר בנושא, וגם להרבה אנשים אחרים.

כן נגעה בהגה המטוס, לא נגעה בהגה המטוס, שאלה קטנה,

יעל רום: לא נכון שתרומתי הסתכמה בלחזור על הפקודות „אור אדום, אור ירוק”

המקפיצה לפתע כמה שאלות גדולות. הרבה אנשים מסתובבים עם ההרגשה שיעל רום ניזונה על המיתוס של עצמה – מיתוס שחפה ללא הצדקה, רק משום שהמשפט „הטייסת של הצנחנים” נשמע מצלצל טוב. אם תשאל לדעתם, רמתה המקצועית של יעל רום היתה לא מן הגבוהות, בלשון המעטה. נמאס להם לשמוע שיעל היתה הטייסת ש ל ה ם.

יעל מגיעה לראיון מצויידת בתיק מלא מיסמכים, כתבות ופרסומים להוכחת דבריה. כתבות נלהבות: יש גם הרבה אנשים שאוהבים או מעריצים אותה. בעת עבודת־התחקיר, גילינו שיש לה מליציי־יושר בשפע מרשים, מהחלונות הגבוהים ביותר ומטה, יש לה גם חתימות של כל הגדולים מכינוס הצנחנים שנערך לפני שבועות אחדים בפלמחים (שם, אגב, נערך שיחזור ההצנחה המפורסמת), ואפילו את יומן־הטייסת שלה מתקופת מבצע קדש.

„אבישר טוען שהייתי טייסת־המשנה שלו לאורך כל מבצע קדש, ושלא עשיתי דבר מלבד חזרה על פקודותיו 'אור אדום, אור ירוק', באלחוט? אני רוצה שתראה את היומן: לפי יומן־הטיסות, טסתי גם טיסות רבות עם טייסים אחרים, לא רק עם אבישר. איתו טסתי בהצנחה המפורסמת במיתלה, ב־29 באוקטובר, 1956, וכן כעבור כמה ימים, ב־3 בנובמבר 1956, כשהטסנו את הרמטכ"ל ראו משה דיין, לאיזורי הקרבות.

„באותה הטיסה עם הרמטכ"ל, אני זוכרת היטב איך אבישר קם,

> מרדכי (מורל'ה) בראון, עד לעת האחרונה חבר־כנסת, בתקופת מבצע קדש היה ראש לשכת הרמטכ"ל, שותף ל„טיסת הרמטכל”:
>
> ## „יעל רום הטיסה אותנו. לא זוכר את הטייס השני”
>
> „כן, אני זוכר היטב את אותה טיסה של הרמטכ"ל ב־3 בנובמבר. יעל רום הטיסה אותנו. לא. אני לא זוכר את הטייס השני שהיה איתה. נסענו לאורך הציר של הטיבה 9, ומשה דיין דיבר כל הזמן עם אברהם יפה באלחוט. אחר כך נחתנו בא־טור והסתובבנו שם עם דיין”.

יעקב אבישר, מפקד טייסת־התובלה במבצע קדש:

„תשאל אותה למה היו כאלה שפחדו לטוס אתה...”

יעקב אבישר, בן 65, בעבר איש ה„הגנה”, שירת שנים רבות בחיל האוויר. גר בצהלה ועוסק בפיסול. בימי מבצע „קדש” היה מפקד טייסת תובלה, ומפקדה הישיר של יעל רום. מונולוג.

„מה גרם לי להגיב פתאום? זה שהיא מסוגלת לטעון שב־3 בנובמבר 1956, כשהטסתי את הרמטכ"ל משה דיין ואת כל המטכ"ל מעל איזור הררי ומסוכן בדרום סיני, נטשתי את הגה המטוס ופניתי באמצע הטיסה לדבר עם דיין, כשהיא נוהגת בהגה המטוס. זו שטות שהיא הלכה ומצצה מן האצבע.

„תאר לך שאנחנו טסים במטוס קטן ומיושן דוגמת הדקוטה מעל לרכס הררי, בגובה של 50 עד 100 מטרים, לא יותר. המטוס נמצא כל הזמן על העוקם. ובמצב כזה יש לי זמן לדיבורים? שלא לדבר על דיין? תגיד לי איך לדיין, עם כל הדאגות שלו באמצע המבצע, יש זמן ל'סמול טוק' איתי, בתנאים כאלה.

„אספר לך למה לקחתי את יעל רום כטייסת משנה שלי: משום שלא היתה לי ברירה. בגלל רמתה המקצועית, אם הייתי מציב אותה במטוס אחר – הייתי מחליש את צוות אותו המטוס. אז העדפתי, בלית ברירה, שתטוס אתי, מה שהיא עשתה במהלך כל הטיסה זה לחזור על פקודותי, 'אור ירוק, אור אדום', באלחוט. היא לא נגעה בהגה המטוס במהלך כל הטיסה, וכל מה שהיא מספרת על זה שהטיסה את המטוס, זה שטויות!

„אין זה נכון שלא התראינו מאז מבצע קדש ועד לכנס האחרון בפלמחים. אני זוכר לפחות עוד שני אירועים: בכנס לציון 18 שנה לחיל האוויר, ובכנס לציון 25 שנה לחיל. ואיזה שטויות היא דיברה באותו כנס אחרון... אמרה שאייל (אייל אחיקר, הנווט הראשי של הטייסת) טעה והצניח בעת מבצע קדש את הגדוד לא בנקודת הציון, מכיוון שלא היה לו נסיון בהצנחה, ושהרוח העיפה את הצנחנים ארבעה קילומטרים מהיעד. אילו שטויות... היה צריך להיות טייפון בעוצמה ובמהירות של 300 קילומטרים לשעה, כדי שזה יהיה נכון. כיום, אגב, ידוע כבר כי זו היתה טעות של קצין מבצעים בחיל האוויר שגרמה לסטיה במיקום.

„אני רוצה גם שתשאל אותה איזה אימונים היא עברה לפני הטיסה בהשוואה לאנשי הצוות האחרים. ולמה היו כאלה שפחדו לטוס איתה...

„זה שיש אנשים שמאשרים את דבריה – הם פשוט אינם רוצים לשבור את המיתוס של אשה וטייסת. אבל אני החלטתי לדבר. אחרי שלושים שנה, חשוב לי שהאמת תצא סוף סוף לאור”.

המשך בעמוד הבא

[illegible]לשטיין, טייסת, ראשית שנות החמישים: „[illegible] יפה. הרבו לדבר עליה”

> רן טולקובסקי, בעבר מפקד חיל האוויר:
>
> ## „טייסת מעולה!”
>
> „אני מעיד שיעל היתה טייסת מעולה, ויכלה בהחלט להטיס את המטוס – בלי קשר לשאלה האם אבישר כן עזב או לא עזב את תא הטייס, ולכמה זמן עזב. נראה לי בהחלט הגיוני שאבישר קם ממושב־הטייס ודיבר עם דיין ופמלייתו, אם כי אחרי שלושים שנה קשה לדעת מה בדיוק היה”.

יעקב אבישר בימיו [illegible]

יעקב אבישר [illegible] עם טייסת 103 בתצלום [illegible]

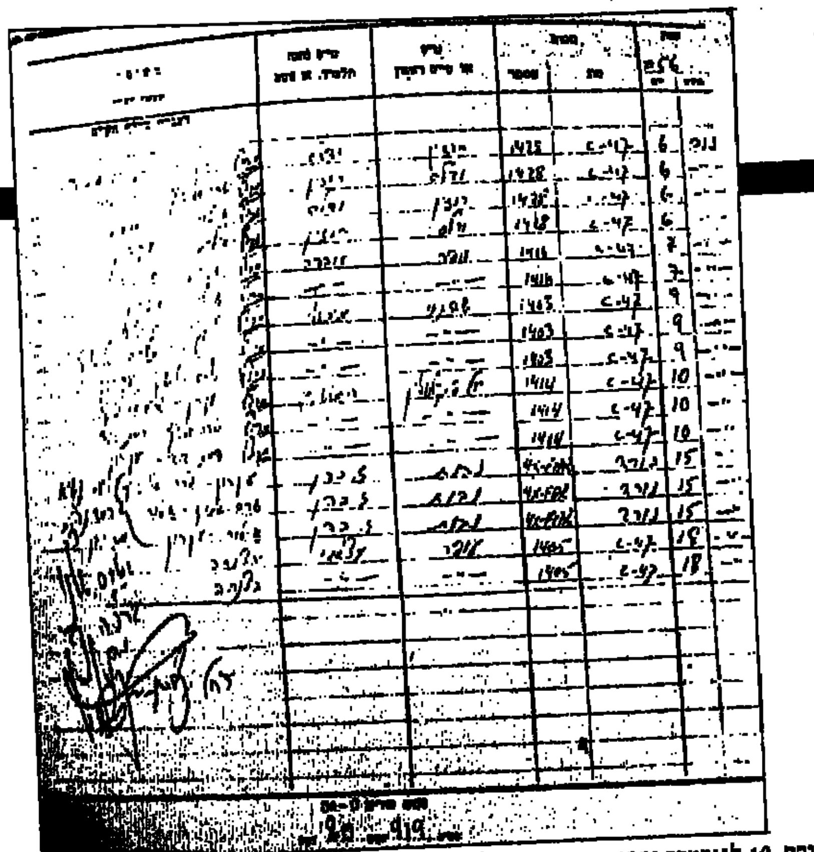

יומן־טייסת, 10 לנובמבר 1956, ימים ספורים לאחר מבצע קדש: השם בעמודה „טייס או טייס ראשון" – יעל פינקלשטיין

סוף מהעמוד הקודם

אייל אחיקר, הנווט הראשי של הטייסת, נווט „טיסת ההצנחה" ו„טיסת הרמטכ"ל":

„אם היא לא היתה אשה – כלל לא היו זוכרים אותה"

„לדעתי, ליעל רום לא היתה שום פונקציה של־ממש בנושא הטיסות המדוברות, ובנושא מלחמת־סיני כולו. בסך הכל היתה טייסת־משנה, ואם היא לא היתה אשה – כלל לא היו זוכרים אותה. ברור שלא ניתן להשוות כלל את תפקידו של אבישר, תפקיד הטייס הראשי, לתפקיד טייס הממלא תפקיד־עזר בלבד. אם אני חושב שההיסטוריה עשתה עוול גדול לאבישר? כן. בהחלט כן! היה טייס מעולה ומפקד טייסת טוב. ואני מאחל לך שתצליח בשבירת המיתוס של יעל רום".

„[illegible]
„חלקם של [illegible] צעירה [illegible] שהיתה [illegible]"

[illegible] האוויר, [illegible] 1949, [illegible] 1949–1957.
[illegible]
„בנושא [illegible]
אני טוען שאבישר היה טייס [illegible] מאמין לה.
„לפי מיטב זכרוני טסה יעל רום [illegible] אבל ההערכה הזאת בראיית לי [illegible]
„מבלי לגרוע מחלקה של יעל רום [illegible] שיעל היתה נערה צעירה ויפה, [illegible]

יעל רום ורפול בכנס הצנחנים בפלמחים: מיפגש של שתי אגדות מימי מבצע קדש

יוסי עופר, סגנו של אבישר בטייסת, לימים קברניט ב„אל על". היה הקפטן של יעל רום בכמה טיסות במבצע קדש:

„המיומנות המבצעית שלה היתה אפס אחד גדול!"

„שיעל רום תפסיק את הקשקושים שלה! כל הסיפור שלה עם האדום והירוק, הוא מיתוס של פוליטיקאית קטנה. אתה יכול לכתוב בשמי שהמיומנות המבצעית של יעל רום בעת ההצנחה במיתלה היתה אפס אחד גדול. בסך הכל היתה קו־פיילוט, וההבדל בין קו־פיילוט וקפטן הוא הבדל של עשר דרגות. כטייסת־משנה היא ביצעה את מה שאמרו לה לעשות, ותו לא. לומר שהיא הטיסה דקוטות, זה בפירוש לא נכון ומטעה!

„מה קרה אחרי מבצע קדש? יעל נבגדה מזה שאבישר ציוף אותה למטוס המוביל, וכעת זוכרים רק את יעל רום, ולא זוכרים את כל הטייסים, כולל אבישר, שהטיסו בפועל את הטייסת".

והלך ליוכתי המטוס לדבר עם דיין. כשהוא קם, אני נהגתי במטוס. אז זה שהוא אומר שכל תרומתי במהלך כל הטיסות הסתכמה בלחזור על הפקודות 'אור אדום, אור ירוק' – זה כלל לא נכון".

בטיסת־ההצנחה היא נטלה חלק, כטייסת־משנה. איש אינו מערער על כך – אך אפילו היא אינה מנסה לטעון היום כי הטיסה את המטוס במו־ידיה. היא גם השתתפה, ללא עוררין, בטיסת־הרמטכ"ל – כאן, לדבריה, כטייסת פעילה, ולדברי הטייס הראשי כספח בלבד. בכל מקרה, יעל פינקלשטיין־רום לא הטיסה את המטוס בעת ההצנחה המפורסמת במיתלה.

בעיה משנית, אבל לא־פתורה: יעל רום מדברת על שתי טיסות בלבד יחד עם יעקב אבישר. לעומתה טוען אבישר שטסה עמו כ־5 טיסות. גירסתו מאושרת על ידי ההיסטוריון אביגדור שחן, וכן על ידי הנווט של הטייסת, אייל אחיקר.

בעיה נוספת: ביומן־הטיסה שלה מופיעה יעל רום כקפטן, כלומר טייס ראשי, כשעה שאפילו היא אינה טוענת כי שימשה כטייס ראשי לאורך הטיסה, כל טיסה שהיא במהלך מבצע קדש. מה פתאום קפטן?

„נכון, אני רשמתי את עצמי כטייס ראשון, כי אני ניהלתי את הרישום, ומותר לי לרשום את עצמי היכן שאני רוצה", אומרת יעל רום. לא כל כך מסתדר עם הדברים במכתבה והדברים שאמרה בעת הראיון, לפיהם לא היא יצרה את פירסומה, אלא כל אלה שכתבו על הנושא, אלא שרצו לטפח את מיתוס הטייסת הראשונה.

(כדאי לציין, בנקודה זו, כי אדם שהשתתף בטיסות הטייסת כאלחוטן, הציג בפנינו את יומן הטיסות שלו. ביומן זה אין חריגות לנורמות אותן מציינת יעל – באותו יומן, האיש הרשום כקפטן הוא אכן הקפטן, והאיש הרשום כטייס המשנה הוא אכן טייס־המשנה. ודווקא כאן, אנו מוצאים את שמה של יעל פינקלשטיין כקפטן – בטיסה שנערכה ב־10 לנובמבר 1956, כשבוע לאחר שכוך הקרבות).

יעל אינה מבינה מה פתאום החליט יעקב אבישר לעלות עליה. „שלושים שנה לא ראיתי אותו, ממבצע קדש ועד הכינוס בפלמחים. שם דווקא הוא היה לידי כל הזמן. דיברנו על כל מיני דברים – לפתע המכתב הזה למערכת". כאן יש לה הצעה: „הוא אולי מתוסכל מהעובדה שבכנס בפלמחים כולם הקיפו אותי, והוא נשאר לבד בצד, אף אחד לא הכיר אותו".

יעקב אבישר הטיס והצניח צנחנים במיתלה. אולי לא הכירו אותו בגלל שהוא לא דאג לטפח מיתוס עצמי? האם רק אחיזה בהגה המטוס פירושה הטסה, או שמא נטילת חלק במבצע הטיסה, אפילו כטייס־משנה, מצדיקה את התואר „טייס המבצע"? האם יש חשיבות לעובדות ולפרטים קטנים, בעצם, כשמדובר במיתוס?

עמית דובקין ■

ו ו ש ע ה

קרב מגע

שיחרור מתפיסת ראש מהצד

זו יכולה להיות תקיפה של סיכסוך פיזי פשוט, או גם לשם הכנסה וגרימת נזק רצינית. התוקף תופס בצווארך, לופת את ראשך מן הצד, בכוונה להשליך אותך לקרקע ועליך לבצע את הפעולות הבאות: תפוס בשערותיו של התוקף (או דחוף את מצחו אם אין לו שערות), תוך שאתה מתקרב אליו בהיצמדות מוחלטת, כפוף ברכיים לרדת מעט מטה אגרוף יד שניה תמונה מס' 1. תוך כדי ההיצמדות, צעד אל מאחורי התוקף – המשך את האגרוף הישר אל אשכי התוקף תמונה מס' 2. מעוצמת המכה, התוקף ירפה מצווארך ואתה, משוך את ראשו לאחור וביָדך המכה, המשך במכה לפניו או סנטרו של התוקף, להכנעתו המוחלטת תמונה מס' 3.

דוד בן־אשר

[illegible] מימון (ראן 4) [illegible] (ראן 2) מהאגודה [illegible]

[illegible] רחמני

פאב

טקסאס, רעננה

הקרינגטונים האלה מדנוור, קולורדו, כבר עלו לנו על העצבים, ואנחנו מתגעגעים ל„ראלאס". אז יום אחד החלטנו לבקר קצת בטקסאס. לא ההיא, בארצות הברית של אמריקה, אבל לא הרחק משם. ברעננה.

המדובר במסעדה־פאב בר־נאש (מרכז גולן, אחוזה 198). עד לפני חודשים מספר תיפקד המקום כפאב בלבד, ואף יצאו לו מוניטין בשל הדלפק הארוך והמעוצב שלו, שכל פאב תל־אביבי היה מתגאה בו. אולם אלמנטים שליליים התחילו לפלוש, ואפילו תגרות סכינים היו שם.

בחודשים האחרונים, מסתבר, התחוללה במקום תמורה, תחת שרביטו של בן־עמי ברש, שאחרי 24 שנה בחיל האוויר וכמעט חמש שנים כ„סאיטקס, תפס פיקוד מאחורי הדלפק. הוא לבוש תולצת ג'ינס מעוטרת בריקמה וכחפתי־צווארון, ענוב עניבת בוקרים ונעול מגפיים. בתגורתו אבזם כבר, ורק הכובע חסר. את הסגנון הזה – כמו את התפריט – הביא מטקסאס, שם שהה עם משפחתו שלוש שנים ונדלק לגמרי.

על רקע של מוסיקת קאנטרי מובחרת (שהקליט שם, כמובן), כשהבן גבע עוזר להגיש, מספר ברש על ההחלטה להעביר את הרגש מפאב למסעדה. מסתבר, אם היה איזשהו ספק, שברעננה אין הרבה מקומות בילוי, ואנשים לא מסתובבים ממקום למקום. הם פשוט מתנחלים ערב שלם על בירה וחטיפים – אבל פרנסה אין מזה. מה

גם ממקומות רחוקים כמו ירושלים

ותל־אביב.

כמנה ראשונה אפשר לקחת הרינג ברוטב יין או מיונז, עם לחם כפרי (6 ש"ח). כמנה עיקרית, יש דגים (דג מעושן ב־14, פורל ביין 18, אמנון בשום 15, בתוספת צ'יפס), אבל גולת הכותרת הוא הצ'ילי קון־קרנה במיטת אורז (12 ש"ח). את הצ'ילי (אמיתי) שולחים להם במיוחד מטקסאס. ברש מספר שבארה"ב מדרגים את הצ'ילי לפי דרגת החריפות, ובשביל החריף ביותר כבר צריך מטפה לכיבוי שריפות. יש גם בשר מעושן ברוטב טקסאני (15 ש"ח), צלעות עגל מעושנות (24), אומצת בקר 250 ג' (16) ועוד. בשבת יש גם חמין (10 ש"ח).

את החריף רצוי לשטוף בבירה. קטנה עולה 2, גדולה 3, וענקית – 5 ש"ח. אבל המשקה המיוחד של המקום, משהו חלומי בטעם מילקשייק, נקרא „ברנדי אייס" (5 ש"ח). ברש אומר, שראה את לארי הגמן, הוא ג'ייאר המפורסם, שותה אותו, והצליח לסחוט מהמוזג את המירשם להכנתו.

המקום פתוח כל יום, גם בצהריים. לפעמים יש שם מסיבות יומולדת או חגיגות אחרות, אז כדאי לברר בטלפון 206־445 (052). בחצות הולכים הביתה, כמו סינדרלה.

שרית פרקול

אילוף

אדם מגיש תביעה. אפשר ללמוד ממנה משהו על פעילותו של...כלב משטרה.

סיפור לא־שיגרתי: מאלף כלבי־משטרה ותיק טוען כי הפך לנכה כתוצאה מעיסוקו המיוחד.

בימים אלה הגיש האיש, תושב קרית־אתא, תביעה לועדת הערערים שליד בית־משפט השלום בחיפה, בה ציין במפורש: „מחלתי הקשה, שטרם אובחנה במרוייק, נגרמה כתוצאה משנות עבודתי הרבות כמאלף כלבים במשטרת ישראל".

בתביעה, ממנה ניתן ללמוד על התפקידים הרב־גוניים שממלא הכלב בפעילויות משטרתיות שונות, מגולל האיש את סיפורו האישי, שהחל עם גיוסו לשורות המשטרה בתחילת שנות השבעים. עם הצטרפותו למדור בעלי־חיים הוא השתתף, לדבריו , בקורס נוהגי כלבי שירות, אילף אותם לגישוש, גילוי סמים, תומרי נפץ יגוויות – וכן לזיהוי, שמירה ותקיפה.

בתום הקורס הוא נשלח ליחידות־שטח שונות ובין היתר שירת בשומרון ועסק, יחד עם הכלבים כמובן, במרדפים אחר מחבלים ובחיפוש סמים. לאחר מכן הוא הפך למדריך לאילוף כלבים.

והנה, בתפקידו זה, לאחר יום עבודה מאומץ שכלל הכנה לעבודות גישוש וכן אימונים לגילוי סמים, הרגיש האיש – כך הוא טוען – כאבים עזים ברגליו, שלא חלפו גם לאחר זמן רב.

כמי שמכור לנושא, לא מנעה ממנו הפציעה לעסוק בו גם לאחר מכן, למרות שנאלץ לשמש כמדריך עיוני בלבד.

מי אמר שהאדם איננו ידידו הטוב ביותר של הכלב?

אמיר גילת

וידאו

טינה טרנר – המלכה הרעה

„מקס הלוחם" מס' 3. אם ראיתם את מספר 1, ו־2 הרי לפניכם מספר 3, או כשמו המקורי „מקס הלוחם וכיפת הרעם". את המלכה הרעה מגלמת הזמרת טינה טרנר, בתפקידה הקולנועי הראשון. ואילו את מקס הכל יכול מגלם השחקן האוסטרלי מל גיבסון. הפעם הוא יוצא להחזיר לעצמו את רכושו שנגנב על ידי המלכה הרעה. הילדים וראי יהנו מסרט זה השזור בהרפתקאות ופנטזיות דמיוניות. איכות מעולה. הפצה: „החברה הכללית למוסיקה".

תום דן

צלצול

כוס־בירה עם פעמון, לעצלנים

בארץ העניין הזה לא כל כך מוכר. באנגליה, כשאתה יושב בפאב וכוסך מתרוקנת – אתה מועיק את המלצרית

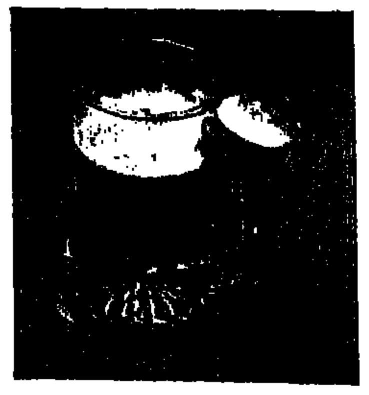

לסיבוב נוסף, בעזרת פעמון הקבוע בקיר. עכשיו מגיע פעמון הפאבים גם אלינו, ולא־דווקא על הקיר.

רשת „קלאס" מציעה כוס־בירה מצויידת בפעמון ליד הידית. טוב לשני הכיוונים: המלצריות יכולות לאותת בעזרת הפעמון לפנות להן דרך, השותים יכולים לאותת שהכוס התרוקנה. אם שווה לך להשקיע בכוס כזאת, כתחליף ל„תצלחי לי" – המחיר הוא 29 שקלים.

אריה רייכמן

שמעון חורב

שמעון חורב, מטפס־הרים. מאותם משוגעים־לדבר שאינם מוצאים מנוח עד שמגיעים לפיסגה, וככל שהדרך קשה יותר – כן ייטב. הפסגות שיש לנו בארץ הם כסף־קטן בשבילו. הציעו לו להצטרף לטיפוס על המונט־בלאן או על הר־קניה, זה כבר עשוי להלהיב אותו.

ך תרע מתי ישתמשו בשירותיך המקצועיים. באתר צילומים ביפו מסריטים עכשיו סידרת סרטי־אגדות לילדים. בעת הסרטת „הנזל וגרטל", כדי ליצור את האשליה שהמכשפה מעבירה את הנזל וגרטל מסיר לסיר, פנו המפיקים לשמעון חורב. הם נזקקו לנסיונו כ...מטפס הרים.

הפניה לא ריגשה אותו במיוחד. עד היום, כשהוא בן 28 בלבד, הספיק חורב לעבור חוויות הרבה יותר מרגשות. הלך לאיבוד בשלג סקוטי, נפל לתוך סדקי שלג בקרחוני הר המונט־בלאן, נחלץ ממפולת אבנים בעת טיפוס בנחל עמוד. מאות פעמים התגרה במוות. שמעון חורב, בקיצור, אינו ממהר להתרגש.

שכיר־חבל, מכנים אותו חבריו. עם כל מה שעבר עליו, מאיפה מתחילים לספר את הסיפור שלו? אולי מקוריוז: „טיפסנו באיטליה על מצוק שגובהו 120 מטר. עניין של כמה שעות טובות. בגובה של כ־80 מטר, אני תלוי על חבל מאבטח ונזקק באופן דחוף לשירותים. מה עושים? להגיד 'סליחה, אני קופץ לרגע לשירותים', אי אפשר. אם אני משתחרר מהריתמה – אני צונח למטה. אבל הצרכים הלכו ולחצו. תוך קבלת הוראות באיטלקית ממטפס שני, נקשרתי לריתמה שניה בגובה החזה והשתחררתי מהריתמה באיזור האגן. עשיתי את צרכי, ועכשיו זו כבר הבעיה של זה שקשור אלי ונמצא מתחתי. אם לומר את האמת, הרבה הוא לא יכול היה לתמרן...". רק שתבינו מה זו בעיה של מטפסי־הרים.

לאחר הקוריוז שרומז, אולי, על אישיות – נחזור אחורה. יליד חיפה. מגיל ארבע מטפס על מבנים ועצים, נופל ושובר ידיים ורגליים. על מצוקים הוא טיפס עוד לפני שסיים את לימודיו בגימנסיה הרצליה. בצבא, לאחר שעף מקורס־טיס, הגיע לנח"ל ומשם לצנחנים. מעולם לא סבל מפחד־גבהים. במסגרת צבאית עבר קורס של טיפוס, גלישה וחילוץ. השתחרר מצה"ל ב־1979.

„בגיל 21 טיפסתי 'בצורה מקצועית' על הר בפעם הראשונה. היה זה הר סיני. נשארתי באזור כמעט שנה, הדרכתי טיולי גמלים בסיני, יחד עם חברתי. הקמנו חברה בשם 'רוג'ום', שפירושו בערבית גל־אבנים לסימון תוואי הליכה. מכל מקום בארץ ובעולם הגיעו חבר'ה צעירים לרכב אתנו בשטחי מזרח סיני".

אולי בגלל הקירבה היתרה להר סיני, אולי בהשפעת החברה הדתית, התחנה הבאה שלו היתה... „ישיבת מרכז הרב". חצי שנה מחייו הקדיש חורב לחזרה בתשובה. „היה מעניין – וטוב שזה נגמר", הוא מסכם את אותה תקופה היום. „נוכחתי שהעולם הדתי והחילוני הם שני קווים מקבילים, ללא כל נקודת מפגש. אתה צריך להחליט האם אתה צולל פנימה, או נוטש. חודש מילואים ברמת־הגולן ניתק אותי מהישיבה ונתן לי את הריחוק ופסק הזמן הדרושים לחזור לחיים הקודמים".

ב־1981 ירד לשדה בוקר, כמדריך טיולים וידיעת־הארץ במירשה המקומית. בסוף השנה יצא לחו"ל, „לעשות חיים ולהיות מטפס־הרים מקצועי". עבר קורסים באיזור הדולומיטים של צפון איטליה. בשוויץ התאמן בטיפוס על קרחונים. תירגל איך לא ליפול, איך לזהות סדקים המכוסים בשיכבת שלג דקה ומטעה. ואם בכל זאת אתה נופל – איך להיחלץ ולהשאר בחיים. קורסים אחרים עבר בבריטניה, כמו טיפוס על מצוקים בוולס וחילוץ בסיוע חיל־האויר הבריטי. בסיום אותו קורס זכה שמעון חורב ברמת דירוג 5.8, שהיא דרגת קושי של טיפוס על מצוק זקוף בזווית של 90 מעלות. הרמה המקצועית שלו מקנה לו את הזכות להיות האיש המוביל בחבורת המטפסים – משהו כמו טייס־מוביל בלהק.

„בדצמבר 1981 נכנסתי להתחמם בכלבו גדול בגלזגו, סקוטלנד. פתאם רצים אלי שני עובדים וצועקים בהתרגשות 'זכית!'. הם מודיעים לי שאני הקונה העשרת־אלפים שנכנס לחנות לקראת חג המולד. הזכיה – קניה חינם במאה לירות־שטרלינג. לא הלכתי, כמובן, על ספות וסטראו: נכנסתי למחלקת הספורט ובחרתי 'אופני־ספורט עם שני תיקי צד. אותה זכיה מקרית הולידה מסע על אופניים בן חודשיים, בחורף, מסקוטלנד לבלגיה".

יוני '82, מלחמת לבנון בעיצומה. שמעון חורב מגיע עם יחידת הצנחנים שלו לעין־זחלתה, כדי לחלץ פלוגה אחרת שנקלעה למלכודת. „עלינו שלישיה ראשונה לכיוון אחת הגבעות. האש כוונה אלינו. החובש ספג כדור. זחלנו מבלי שנצליח לזהות את מקור האש. חשבתי שאני מזהה עמדה בין שני סלעים, הוצאתי רימון והתרוממתי לזרוק אותו לעבר העמדה. כשהתרוממתי, חטפתי כדור בפנים. נכנס בלחי ויצא מתחת לאוזן. הוטחתי לאחור, עם הרימון ללא הנצרה. שמעון חברי הספיק לחטוף את הרימון מהיד שלי ולזרוק אותו הצידה לפני שהתפוצץ. הוא ניסה לסחוב אותי לאחור, וחטף כדור ביד. תוך כדי זחילה חטפתי כדור נוסף בגב".

מסוק פינה אותו לבית־החולים רמב"ם. שבועיים בבית תולים, סדרת ניתוחי־פנים. לאחר שבועיים, כשהוא חבוש בפניו וגבו, ובמקום להגיע לבית ההבראה בחיפה – יצא שמעון לאיטליה. נח שלושה ימים ויצא לטפס על אחד ההרים הגבוהים של איטליה, הר מרמולדה.

כעבור זמן־מה יצא שמעון לסקוטלנד, לטפס על הר בן־נוויס. איתו עמו היתה בחורה מקנדה. „בסוף יום טיפוס הגענו למנוחה על משטח קטנטן במרחק 50 מטר מהפיסגה. לפתע איבדה הבחורה את שיווי המשקל והחליקה. היא נשארה תלויה באויר, בגובה מאות מטרים, כשמה שמפריד בינה ובין המוות זה החבל הקושר אותה אלי, חבל באורך של 15 מטרים. קיבלתי מכה, אבל הצלחתי להשאר כיתר שלה. היא קיבלה חבטה עזה בגבה מדופן ההר, נכנסה להלם והתחילה לבכות ולצרוח. ניסיתי לרובב אותה, כדי להוציא אותה מההלם. היא צעקה שהיא לא יכולה לטפס. התחלתי למשוך אותה לעברי, אבל מהר מאד התעייפתי. קשרתי אותה לעגינה בטוחה על הסלע, ושיחררתי את עצמי מהחבל. היא לכודה באויר, ואני מתוח. זה לא סיפור פשוט. יכלה בקלות להתחלק ולצנוח לתהום. גם אני הייתי בסכנה. שיחררתי עצמי מהעוגן על סף התהום, וגלשתי אליה בחבל אחר. הרגעתי אותה, ליטפתי לה את הראש והתחלתי לעזור לה לטפס. זה היה סיפור מפרך ומסוכן. שלוש שעות של מאמץ ופחד, מהרגע שהתדרדרה עד שרורכנו שוב על המשטח הבטוח. נחנו וירדנו למטה.

„הבחורה לא טיפסה מאז, וכנראה לא תשוב לטפס לעולם. אני חזרתי לטפס זמן קצר לאחר אותו מקרה". כמו פגוע הלם־קרב הנשלח מייד בחזרה לקו־האש, כדי להתגבר על פחדיו.

בשלוש השנים האחרונות הוא יוצא לטפס ביחד עם אשתו, רחלי. יום לאחר החתונה יצאו השניים לירח־דבש באלפים, למסע של הקפת המונט־בלאן. זוג קשור, בחבל טיפוס. לא תמצאו הרבה זוגות נשואים עם מאגר־זכרונות משותף הדומה לזה שלהם. למשל, זיכרון מהטיפוס בהר קניה, בחודש יולי האחרון.

את הדרך לפיסגת ההר הם עשו ברכב. מגובה של 3000 מ', החלו לצעוד ברגל, בבוץ. „עלינו אלף מטרים ביום אחד, דבר שאסור לעשותו. מקובל לעלות כ – 300־400 מטר ביום. גם תנאי מזג־האויר הורעו, החל לרדת ברד כבד. הקור היה נורא. התחלתי להיות מטושטש. זכר לפציעה בלבנון: יש לי רגישות־יתר במעבר מחום לקור. חשתי כאבים בפנים. רחלי נשאה את התרמיל הכבד שלי, ששקל 18 קילוגרמים, והתקדמנו לכיוון המחנה, תחנת־מנוחה בגובה 4300 מטר. בגלל הטשטוש שלי, רחלי הפכה להיות המובילה, היא שקבעה את הקצב והשגיחה עלינו. חששתי מפני מה שמכין לי הלילה.

„למחרת בבוקר קמנו, וגילינו שיצאה שמש נעימה. למרות זאת, ידענו שלפיסגה לא נגיע. היינו מותשים. התאוששות בגובה היא לזמן קצר. כדי להתאושש כמו שצריך, חובה לרדת לגובה סביר, ואז לחדש את מצבורי האנרגיה ולחזור ולטפס. לנו לא היה את הזמן הזה. הגענו לגובה 800 מטר מהפיסגה ונשברנו. כשלונות הם חלק בלתי־נפרד מהטיפוס".

עבודה זו ואחרות מלמד שמעון את אלה המגיעים לחנותו, חנות בשם „לפידות" לממכר ציוד לטיפוס, גלישה וחילוץ, ברחוב פרץ שליד התחנה המרכזית בתל־אביב. העסק הולך טוב: הטיילים הישראלים, בעיקר הצעירים, מעדיפים סיורי־הרפתקאות בקטמנדו על טיול בלונדון הרגועה, ולטיולים שכאלה זקוקים תיירי־התרמילים לציוד. אצל שמעון חורב הם יוכלו לרכוש, מלבד הציוד הרגיל והמקובל, גם ערכה להכשת נחש, גלולות לטיהור מים, מראת סינוור מסוקים לחילוץ, או קש לשתיית מים מזוהמים. המחירים עולים כסף, העצות הן תוספת־חינם. דווקא עצות אלו, עשוי המטייל לגלות, שוות לעיתים את משקלן בזהב. כמו איפה נמצא גר הישראלי שתמיד ישמח לעזור במצוקה, או איך מפשירים קרייך קפוא.

יצחק בן־חוריון

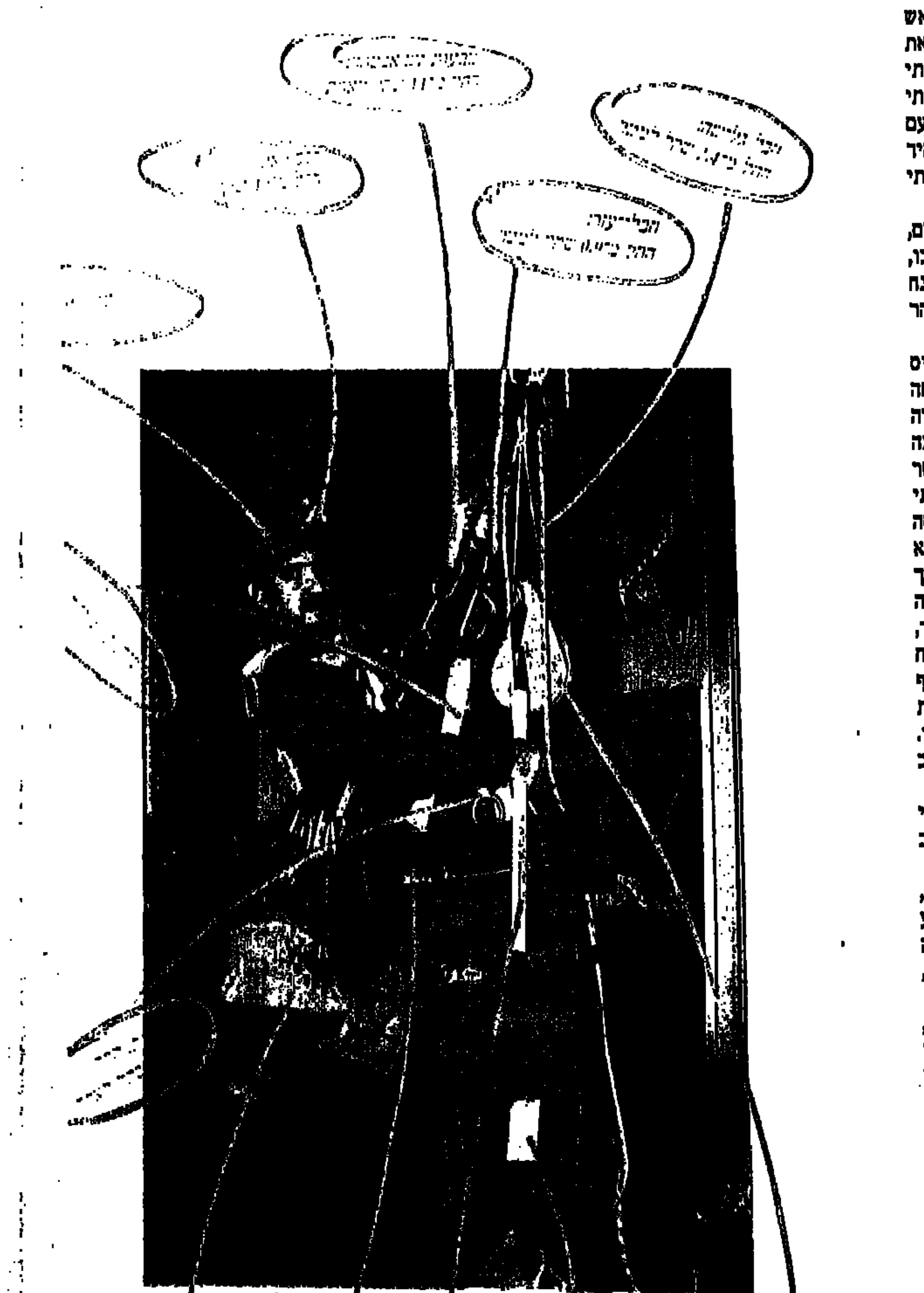

שמעון חורב עם ציוד־טיפוס – הפעם מטפס על המשקוף כמתח־ציוד שלו. מלבד הפריטים שבתמונה, כולל ציוד־החובה גם שקשינה (החל מ־100 שקל), ערסל (17 שקל) ואוהל מתקפל (החל מ־100 שקל). ספרות מקצועית, הדרכה וייעוץ – חינם.

הפקה:
„שיווק" מוספים
מיוחדים ב„מעריב"
זאב ויזל / עפר גל
טל. 333107/087

כפר סבא וצומת השרון

מוסף פרסומי מיוחד

עריכה: חגית תנורי
מערכת: אבי בן־ארי,
רויטל רובינשטיין, מרק נדל.
צילומים:
„צילום דן־קיראון"
עיצוב ועריכה גראפית:
שוונה רובנטוס
ארגון הפקה:
סימה בללי.

מאת אברי רביב

כפר סבא. איכות חיים. אוכלוסיה טובה. מרכז תרבות מפואר. זוגות צעירים... אסוציאציות. פנחס ספיר. בית חולים מאיר. עיר פועלית. הפועל כפר סבא, האיצטדיון החדש. בית־ברל (פחות מחמש דקות מ...) פרדסים. עצים. ירוק בעיניים. איכות חיים כבר אמרנו!! ובלי לנסוע חמש דקות מ...

כפר סבא, רעננה, הוד השרון. גם חמש דקות מהרצליה, מרמת השרון, משות תקוה, שמצידן שוכנות 10 דקות מתל־אביב, אם לא לוקחים בחשבון את ה"פקקים" והרמזורים...

לכפר סבא הגיעו בימים היסטוריים גולים שגורשו מתל־אביב ע"י התורכים. היום רבים מהמתגוררים באזור הם "גולים מרצון", שעזבו את העיר הגדולה לטובת רמת דיור טובה יותר ופחות המולה ופיח – תהליך של אורבניזציה כמו שכתוב בספרי הסוציולוגיה. יש בהם המועסקים בשירותים המקומיים, במסחר ובמלאכה. פה ושם צמחו כמה אזורי תעשייה. רבים עושים דרכם לעבודה בתל־אביב. כצופה מן הצד מתאפיינים בעיני ישובי השרון הדרומי הסמוכים למה שהיה פעם הכביש הראשי לחיפה, בסממניה של "ההגירה" אליהם: פרסומי הקבלנים, ההצעות של בתים ודירות מלוטותיהם של המתווכים, ומודעות המלים הרבות של אלה במדורי הלוח של העתונים – דירות, מגרשים, קוטג'ים, בתים. כמאוין מן הצד אני חייב להודות שקשה למצוא תושב כפר־סבא, רעננה או הוד השרון המדבר סרה במקום מגוריו. ההיפך הוא הנכון: באוזני מצטלצלים סיפורים של שביעות רצון – מהשקט היחסי, מהשכנים, מחיי החברה והתרבות, מרמת החינוך – הן מפי התושבים עצמם והן מכאלה המדברים על סמך תרמית שנוצרה אצלם על פי דברים ששמעו מכלי שני או שלישי.

במצב זה אין פלא שהאזור מתאפיין בעיני בסממן חביב אחר של ישובי "ההגירה הצעירה": שבת בבוקר של "המהגרים בכוח" – עשרות־עשרות מכוניות של מטיילים ברוח זאת. מחפשים כתובת. בודקים בית. רואים מגרש... אבא, אמא, שני ילדים. הקטן כבר נרדם בספסל האחורי. שלושה בתים וארבעה מגרשים הספיקו לעייפו. יתכן שבעוד חודש או בעוד שנה יעבור לגור באחד מהם. החברים של ההורים עברו ככר לפני חצי שנה. אם לא היה נרדם אולי היו עולים אליהם לקפה.

כפר סבא, רעננה, הוד השרון. אם יש בין תושביהם מי שמעדיף מקום אחר – או שאיני מכירו או שהוא אינו מוכן להודות בכך. תראו מה שקצת איכות חיים עושה לבן־אדם. כל ישוב על מאפייניו ועל ייחודו. כל ישוב – חמש דקות מכל מה שנמצא חמש דקות ממנו...

ליצחק ולד, ראש העיר
ולכל תושבי כפר סבא

ברכות לבביות
להמשך בניית העיר
ושגשוגה

ש.א.פ.
חברה לבנין ופיתוח
אהרן ודן פז
רח' סוקולוב 64 חולון טל. 03-886565
סמל האמינות והאיכות בבניה
החוגגים 25 שנות בניה

גרי אלכסנדר בע"מ
ייצור ושיווק
■ ריהוט משרד
■ שולחנות
■ ארונות כונניות
■ תיקיות למשרד, למוסדות ולנוער
■ כסאות למשרד.
מהיצרן לצרכן

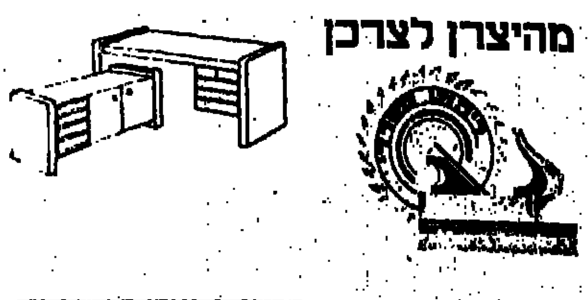

אזור התעשיה רעננה, טל. 052-33607

שווה צלצול

רבקה פראטי

לורי קאר

כל חודש מפרסם הירחון „פלייבוי" את „שפנפנת האמצע" המעורטלת שלו, תצלום מתקפל שהפך כבר מזמן למוסד אמריקני. לקראת סוף השנה, בוחרים הקוראים את „נערת השנה" בין תריסר נערות־האמצע. הנערה הנבחרת מקבלת מתנות בסכומים המגיעים למאות אלפי דולאר.

השנה, החליטו אנשי „פלייבוי" על דרך־בחירה מקורית של הזוכה: בטלפון.

12 המופלאות, נערות־החודש של שנת 1986, הובלו כלאחר־כבוד לאולפן טלוויזיה, התיישבו מאחורי מכשירי טלפון – והחלו לשוחח עם מעריצים וסקרנים, כל זאת בשידור חי. שלט גדול הוצב לפני כל שפנפנה, עם מספר הטלפון הישיר שלה. בחר את היפה שלך, צלצל ושוחח עם נערת חלומותיך.

והצופים התקשרו. ועוד איך. תוך זמן קצר נסתמו כל הקווים במרכזיית התחנה. התקשרו צופים מכל אחת ממדינות ארה"ב, וכן מקנדה ומדינות אחרות בהן נקלט השידור הישיר. המעטים שזכו להיכנס לשידור, שוחחו עם בחירות־לבכם על שפע של נושאים, מהרגלי טיפוח־חן ועד עצות ללבבות שבורים. לבבות שבורים נוספים היו שייכים לאלפים שלא זכו לתפוס שיחה עם קים, לורי או רבקה.

למידת הפופולאריות של הנערות בתוכנית יש משקל מכריע בקביעת הזוכה בתואר „נערת־השנה של פלייבוי, 1986". בחירה קשה, ללא ספק.

שרות „גאמא"

הלו, פלייבוי?

המבצע שמשגע את נתניה!

כל דירה - מציאה!

דירות בקדמת נתניה - לזכאים ולמכירה חופשית.

כניסה מהירה

יובל גד סופגת את מדד נובמבר

כדאי לבקר בדירה לדוגמא:
ימים א'-ה' בשעות 18.00-14.00,
וביום ו' בשעות 09.00-13.00.
לבאים מת"א לכיוון נתניה יש לפנות בצומת הצפונית הראשית ימינה, לכיוון כפר יונה ולאחר מכן ימינה בשיכון ותיקים.

3 חדרים (כ־77 מ"ר) מ־~~28,700~~$ - **43,050** ש"ח

4 חדרים (כ־95 מ"ר) מ־~~35,650~~$ - **53,500** ש"ח

• המחירים בתשלומים עד הכניסה, כולל פיתוח וחניה, בתוספת מע"מ כחוק.

למכירה חופשית:
משכנתאות עד 75% ממחיר הדירה!
לזכאים - משכנתאות גבוהות במיוחד!

החזר משכנתאות לזוגות צעירים לחותמים חוזה עד 31.12.86.

מכירות: "ישקו" - רח' אחימאיר 23 רמת אביב ג' ימים א'-ה' שעות 08.30-19.00 ברציפות;
ביום ו' שעות 08.30-13.00; טל' 7-(03)426293

ISCO

פרוייקט משותף:

יובל גד בע"מ
מקבוצת מפעלי כור

היזם: **מרלז לבניה**
פיתוח והשקעות (1982) בע"מ,
רח' לוינסקי 108 ת"א, טל' 03-371090/88.

תן גז!

"הגמל המעופף" והחמור מוביל־הגז – הם חלק מההיסטוריה של סוכנות "פזגז" בהוד־השרון, החוגגת השבוע חמישים שנה לפעילותה. איך הגיעו הכיריים של גז לארץ ישראל, ומדוע נאלץ ישראל ז'וק לקנות פרידה במקום החמור? מסיפורי ארץ ישראל...

כשתיכתב ההיסטוריה של משק הדלק והגז בארץ ישראל, יהיה בה פרק של כבוד לישראל ז'וק, ולתחנת השירות שלו בהוד־השרון. כי הסיפור של ישראל, האיש החרוץ מרמתיים, הוא סיפורו של חלוץ־הגז, האיש שהכניס לראשונה לשימוש את הכיריים לבישול.

מאז עברו חמישים שנה, ותחנת הדלק שהיתה לו בכיכר הראשית של הוד־השרון הפכה לסוכנות של "פזגז", המספקת גז ושירותים ל־17 אלף לקוחות. מנתניה בצפון ועד פתח תקווה בדרום. ישראל עצמו נהרג בתאונת דרכים, לפני 35 שנה. אולם אשתו, רחל, ובתו לאה – שומרות על המורשת והמסורת של מפעל חייו.

ישראל הקים את תחנת הדלק שלו בשנת 1936. זמן קצר לאחר שחברת הדלק הבריטית "של", החלה את פעילותה בארץ. באותה שנה נפתחה במגרשי התערוכה הישנים בתל אביב תערוכת "הגמל המעופף", ובה זכו אזרחי הישוב הקטן לראות לראשונה את הפלא הגדול: כיריים לבישול על גז. את הכיריים הביא לתערוכה סוכן של חברת "של" בקהיר.

מרדכי ארנפרויד, בעל חנות למכשירי חשמל בפתח תקווה – ראה מיד את הפוטנציאל הגלום בכיריים של גז, ורכש את הזכות לשווק אותם בארץ. אולם לא היה לו מי שיספק את בלוני־הגז ללקוחות. בחיפושיו אחר סוכן גז, הגיע לתחנת הדלק ברמתיים (כיום הוד־השרון) והציע לישראל להיות ספק הגז ללקוחות שלו.

ישראל הסכים מיד והעסק התחיל לעבוד. במשך היום מכר ישראל דלק לנהגים, ובלילה היה רותם את החמור לעגלה, ויוצא להתקנות ותיקונים בבתי הלקוחות. הראשונים שקפצו על המציאה, היו תושבי רמות־השבים הסמוכה. היקים, יוצאי גרמניה, זיהו מיד את החידוש המודרני, ועברו להשתמש בכיריים של גז. לאט־לאט התרחבה רשת הלקוחות, עד שלבסוף הפכה אספקת הגז לענף העיקרי של העסק המשפחתי.

כיום מנוהלת סוכנות "פזגז" על ידי לאה קסל, בתו של ישראל. משירות החמור והעגלה, התרחבה הסוכנות לשלושה סניפים – הוד־השרון, כפר סבא ורעננה – המשרתים את הלקוחות בעזרת משאיות מאולחטות ורשת של מחשבים. למרות יובל השנים שחלפו, זוכרת לאה אפיזודות שונות, כאילו התרחשו אתמול.

"אני זוכרת, למשל, איך בוקר אחד קמנו וגילינו שהחמור שהיה מוביל את הגז – נגנב", היא מספרת. "הזעקנו את המשטרה ולשטח הגיעו גששים. הם הלכו בעקבות החמור, עד שהגיעו לגבול ירדן. כשהבנו שהחמור עבר את הגבול – הרמנו ידיים וקנינו במקומו פרידה..."

כיום משרתת סוכנות "פזגז" לא רק בתי דירות, אלא גם משקים רבים בסביבה, בעיקר לולים ומדגרות, המשתמשים בגז לחימום. "מגדלי העופות כיום לא עובדים כל כך קשה כמו פעם", אומרת לאה. "כל המיכשור אוטומאטי. כמו שהאוכל מגיע לתרנגולות באופן אוטומאטי, כך גם החימום. חקלאים בעלי לולים גדולים, מתקינים בחצר מיכל גז גדול, המשמש אותם לכל העונה".

השבוע יחגגו בסוכנות "פזגז" בהוד־השרון את יובל החמישים. טקס צנוע, לעובדים בלבד.

חורף הוא העונה הבוערת אצל העוסקים באספקת גז. בכל שנה תיתלה על קיר המשרד תעודה נוספת של "העסק הנבחר" בענף הגז.

"פזגז" – כבר הנשיא, הוד השרון. טל. 052־27819

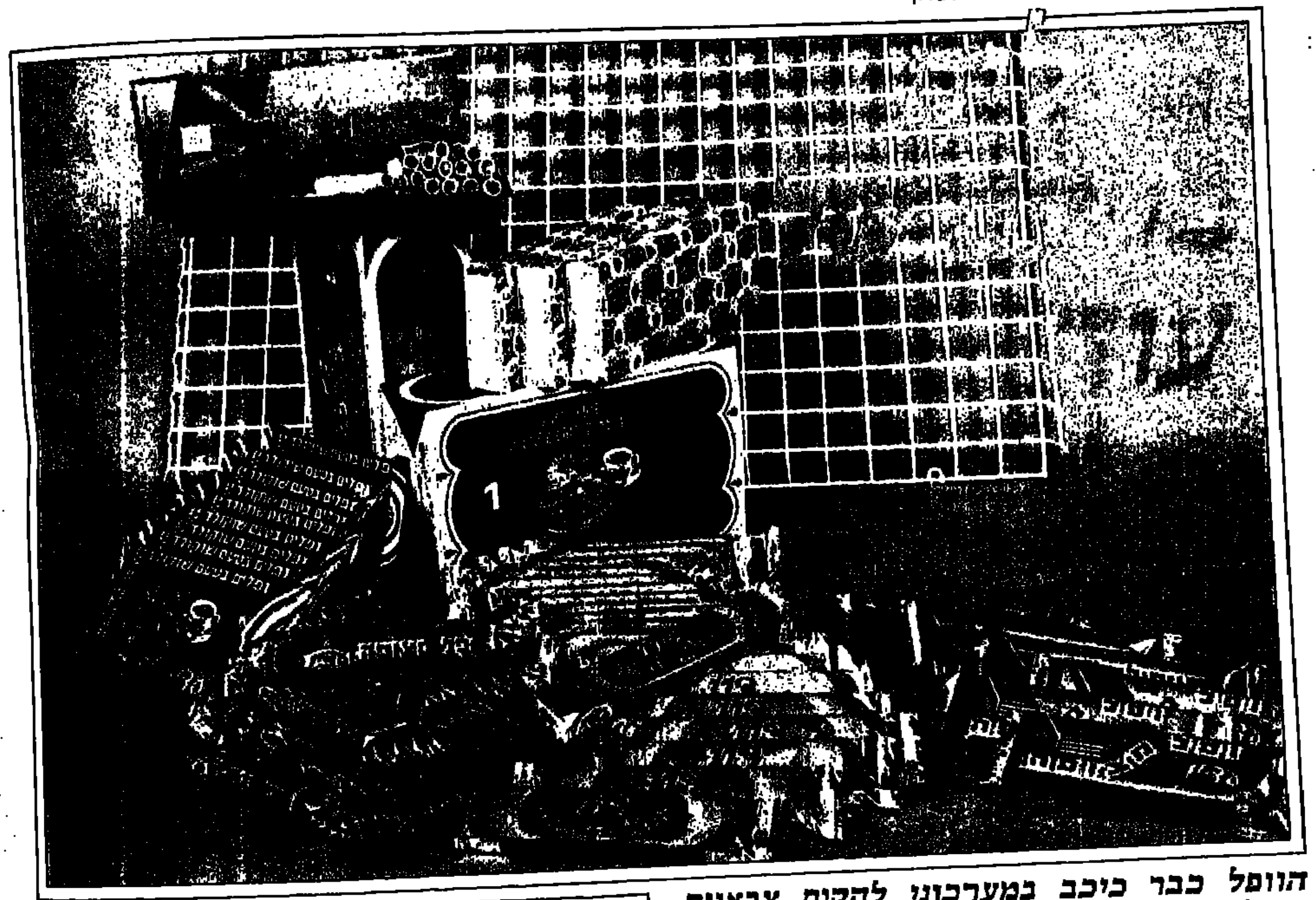

הוופל כבר כיכב במערכוני להקות צבאיות, בפיליטונים של „הגשש החיוור" ועל מדפי הקנטינות של ה„שקם". בקיצור: הוא נהנה מפופולריות רבה. למוצר העממי הזה – יש עכשיו אח אנין טעם. קוראים לו „רולעדין". מיכאל ודניאל סנדרובסקי הם הסנדקים שלו.

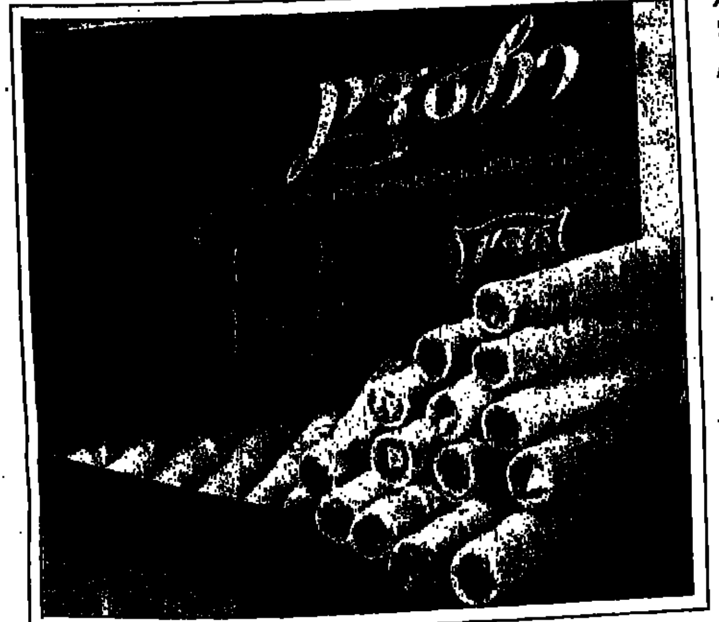

יש אנשים חסרי טעם ורגש, שמתייחסים לוופל כמו לפלאפל. משהו עממי, מהיד אל הפה, שלא צריך לבדוק כרוך מה טבע. מין חטיף לא מחייב. משהו שחי במרווח שנותר בין העוגה לביסקוויט. ישנם גם כאלה המשייכים את הוופל, למשפחת השוקולד. אולי זה נשאר להם מתקופת השרות הצבאי, כאשר ה„מצופה" היה תמיד הלהיט של ה„שקם".

כשמיכאל סנדרובסקי שומע את זה, הוא ממש מתחלחל. כי הוא מכיר את הוופל מהיום בו נולד. ותבינו את זה משני הכיוונים. גם מהיום בו הוופל נולד, וגם מהיום בו מיכאל נולד. כי אביו של מיכאל, יוסף סנדרובסקי, הוא בעל בית החרושת לוופל „עדין". המפעל שהתחיל בייצור „המצופים" ו„המשולשים" של ה„שקם" – והגיע היום עד למוצר המובחר: „רולעדין".

כבר כמה עשרות שנים שמיכאל רואה את הוופלים של „עדין", כשהם נולדים על פס־הייצור של המפעל. זה כשבע שנים שהוא ואחיו, דניאל, גם משמשים כמיילדים בפועל של הוופל. לאחר שהאב העביר לידיהם את ניהול בית החרושת, שהחל כמפעל קטן בדרום תל־אביב, עבר לפני 20 שנה להוד־השרון ועתה הוא עומד על רמת ייצור בינלאומית.

„אין שום קשר בין וופל לשוקולד", מסביר מיכאל, צעיר בן 32, השומר על מבנה גוף אתלטי, חרף כמויות הוופל שהוא בולע כל יום. „יצרני וופל יש רבים בארץ, ולכן צריך להיות טוב, כדי להשאר בביזנס. בית החרושת שלנו עובד עכשיו 24 שעות ביממה, ועדיין אני לא מצליח להדביק את הביקוש. חלק מהתוצרת שלנו לא מגיע בכלל לשווקים בארץ, אלא מיוצא לארצות הברית, לקנדה, לאוסטרליה, לדרום אפריקה ולצרפת".

היהלום בכתר הייצור של המפעל, הוא ה„רולעדין", גליל וופל פריך, הממולא קרם אגוזים. „אי אפשר לרמות את חובבי הוופלים המעודנים", אומר מיכאל, „ולכן המוצר שלנו לא בנוי על פשרות. המילוי מכיל אגוזים אמיתיים, בלי שום תוספת תמציות והוא עירבול מיוחד של 24 שעות. מי שמבין בוופל ירגיש מיד אם הוא אוכל חומרים אמיתיים, או תמציות טעם".

כל המוצרים הקודמים של „עדין" היו פארווה ובאישור הבד"ץ. מכיוון ש„רולעדין" מכיל גם חלב, הקימו עבורו קומת־ייצור נפרדת, כדי שיהיה כשר למאכלי חלב. על מלחמת השוקולד הנטושה כיום בשוק אומר מיכאל: „לדעתי, זה חלק מפרסומת היזומה על ידי היצרנים. הם מאמינים, כנראה, שוויכוח על שוקולד, עוזר לכל הנוגעים בדבר למכור. אנחנו לא מפרסמים את הוופלים שלנו – משום שהם מפרסמים בהצלחה את עצמם. יש להם טעם של עוד".

בהוד השרון, הפך בית החרושת „עדין" לחלק מההווי הקהילתי וכל ילד יסביר לך מדוע: מדי יום שלישי נפתחת דלת המפעל, והילדים יכולים לבוא ולקבל וופלים. אין בודקים בציציות אם הילד הוא תושב השכונה, או אורח. וגם אין מנהלים רישום אם איזה ילד „התפלח" לתור פעם שניה. יום שלישי הוא יום של יותר מפעמיים כי־טוב, לילדים של וופל „עדין" בהוד השרון.

„עדין", הוד השרון אזור התעשיה טל: 052-38173

משען טוב לקידום

מי שחולף ליד מוסד „אונים". בעיבורה המוריקים של כפר־סבא ואינו קורא את הכתוב על השלט, יכול לחשוב בטעות כי לפניו קאנטרי קלאב, או מועדון ספורט, או אולי קיבוץ קטן. ביתנים ציוריים, הרבה ירק, בריכת שחיה, מגרש כדורסל ועשרות צעירים מסתובבים בשבילים הפסטוראליים. רק הצצה מחודשת אל השלט שבשער המוסד, מבהירה כי בעצם מדובר במסגרת חינוכית מתוחמת למדי: „מרכז להכשרה קדם־צבאית".

אולי דווקא בשל השמירה על הפרופיל הנמוך, והתרכזות של עשרות שנים במטרה החינוכית, מצליח המוסד להתקיים, עד היום. כשמורת טבע הן בנוף הצמחיה, הן בנוף הפדגוגי. מוסד „אונים", השייך לרשת „משען" של ההסתדרות, רשת מוסדות לעזרה הדדית – קולט נערים ונערות בחצי השני של גיל העשרה, ומכשיר אותם במקצועות שיסייעו להם בשירותם הצבאי.

דוד („דודו") דהאן, המנהל האדמינסטראטיבי והפדגוגי של „אונים". הגיע לתפקידו לפני 18 שנה, ומאז הוא מנתב את המוסד בדרכו המיוחדת. למעשה מתחלקת עבודת המוסד לארבעה פרוייקטים: הכשרה מקצועית קדם־צבאית: הכשרת מקא"ם (מרכז קידום אוכלוסיות מיוחדות). פרוייקט לקויי־שמיעה; והשלמת השכלה לעולים מאתיופיה. לבד ממסגרת ההכשרה הקדם־צבאית, פועלים יתר הפרוייקטים בפנימייה.

„התקציבים", מסביר דודו, „באים ממרכז 'משען' (40 אחוז) וממשרד העבודה והרווחה (60 אחוז). המסגרות שלנו פועלות ברוב המקרים בקורסים חד־שנתיים. המכשירים יוצאי־צבא במקצועות בסיסיים כמו ספרות טבחות, מכונאות רכב, וחשמל רכב, ועד פניאומאטיקה והידראוליקה. חשמל לתעשייה, שרטוט טכני, אלקטרוניקה ואלקטרו־אופטיקה".

דודו ממהר למחות את הדימוי הסטיגמטי. כביכול, שיש לנוער הלומד ב„אונים" והוא אומר: „זהו נוער רגיל בהחלט, שבגלל נסיבות אובייקטיביות שונות, הגיע דווקא אלינו. המסגרת הלימודית־מקצועית שלנו, איננה פשרנית, או מתחשבת יותר מכל מערכת חינוכית אחרת. זוהי מערכת הישגית לכל דבר ומי שלא עומד בדרישותיה – פשוט מוצא עצמו בחוץ".

אותם דברים אמורים לגבי מוסד „עלומים" בכפר־סבא. השייך אף הוא לרשת „משען" ושגם עליו אחראי דודו. אלא שב„עלומים" מדובר בפנימיה לילדים מכיתה א' עד כיתה ט'. הלומדים ביום בבתי־ספר רגילים בסביבה. וחוזרים אחר־הצהרים אל הפנימיה של המוסד. ב„עלומים" מתגוררים כיום כ־150 תלמידים, שהמסגרת הזו, עבורם, היא בסיס לעתיד ורוד יותר.

מוסד „אונים" להכשרה קדם־צבאית, שזכה לאחרונה בפרס קפלן, מציע לנוער מגוון של מקצועות טכניים ואחרים, הטובים גם לאחר השרות. גם „אונים" וגם האח לצעירים יותר, „עלומים", עושים שירות קהילתי חשוב, בפרופיל נמוך.

קרטון ביד היוצר

קרטון השרון
יצור אריזות מכל סוגי קרטון ושטנצים
בנין סולל בונה ביתן 56, אזור התעשיה רעננה 43000
טל. 052-454135, 052-452889

קרטון זה לא סתם חתיכת נייר עבה. לקרטון יש נשמה. הוא עדיין יותר אנושי ויותר חם מהחלקיים הפלאסטיים שלו. אין מה לדבר על כך שהוא גם יותר זול. לגבי נתן ושמואל מ"קרטון השרון", הקרטון הוא חומר ביד היוצר

שלא תעיזו להניד אפילו בדיחה אחת על חשבון הקרטון ליד נתן הוכברג ושמואל בורגר. אותם זה לא מצחיק. הם אולי היו אפילו מגדירים את עצמם כ"שרופים על קרטון". אלמלא היה מדובר בחומר דליק. אבל האמת היא שנתן ושמואל ממש אוהבים את החצי־נייר הצידיקט הזה. שאלמלא כן, לא היו קושרים בו את פרנסתם וחייהם.

נתן התוודע אל הקרטון, כאשר היה איש המכירות של מפעל גדול לייצור קרטון ואריזות קרטון. שמואל, ישראלי לשעבר, שחזר ארצה לאחר כמה שנים בברזיל – החליט שהוא מעלה אתו למולדת גם את מיפעל הקרטון שהיה לו בגולה. היה זה צרוף מקרים שנתן החליט לעזוב את מקום עבודתו בדיוק כאשר שמואל חיפש שותף להקמת מפעל אריזות. והשנים ניפגשו באיזור התעשייה של רעננה.

היום הם נקראים יחד "קרטון השרון". שם שנשמע במעט לירי. לאנשים מסויימים זה יראה, אולי, קצת משונה: איך אפשר להתלהב מהכנת אריזות קרטון לקרמבו, לצעצועים, למעטפות נייר, לארוטולים, לביסקוויטים, לעוגות קונדיטוריה? אבל נתן אומר: "אני אוהב את הקרטון. יש בזה יצירתיות. כאשר אתה לוקח לוח קרטון, מתכנן אותו, גוזר אותו ולבסוף עושה ממנו קופסאות – זו יצירה".

המבחר הבסיסי בקרטון, איננו גדול. יש קרטון אפור רגיל, מהסוג שמשמש לאריזה קלה. קרטון דופלקס, שהוא מחוספס מצד אחד ולבן־מבריק מצד שני. ויש קרטון גלי, המוכר לכולם מאריזות של ביסקוויטים או תפוזים. ב"קרטון השרון" מייצרים אריזות משלושת סוגי הקרטונים.

"בענף הקרטון", אומרים נתן ושמואל, "לוח זמנים חשוב לפעמים יותר מהמחיר. יצרנים מתכננים מוצר עד הפרט האחרון – אבל שוכחים לפעמים שלאחר שהמוצר־מוכן, צריך גם לארוז אותו למשלוח לחנויות. אז באים אלינו בריצה שנציל אותם. ונכין להם אריזות מהיום למחר".

אבל נתן כבר 10 שנים בקרטון ושמואל עוד יותר. הם לא נכנסים ללחץ. לקוחות מהמזמין את פרטי המידות והמשקל של המוצר ומתכננים עבורו מיד אריזות "מה שחשוב", הם אומרים. "זה לתת ללקוח יחס של הבנה. אמינות והפגנת רצון טוב. להראות לו שלמרות שאנחנו עוסקים בייצור אריזות – הלב שלנו לא מקרטון".

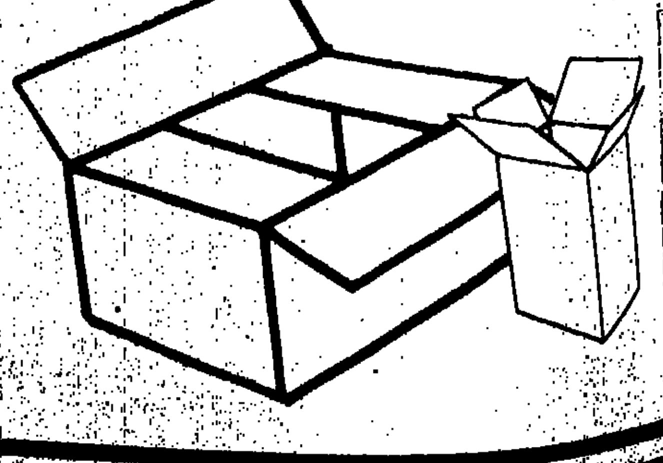

עשינו עסק

אילן אפשטיין: כמו שחקן־שחמט מחליף. איך מעבירים את העסק לעמדת יתרון.

אילן אפשטיין, יועץ־מכירות מסוג אחר. עובד על פרוייקטים רציניים, אבל מנהל את העסקים מבית קפה. את הטקטיקות שלו שואב ממשחק השחמט. כלי־עבודה מרכזי — פנקס־הבדיחות שלו.

מי צריך יועץ לקידום מכירות? נשמע מקצוע שרלטני: בא אדם ומציג עצמו כמומחה־לכל־מלאכה, המסוגל לתת לכל דורש עצות טובות איך למכור את מוצריו. הוא טוען כי הוא יודע איך לקדם מכירות של מרק אפונה, בדיוק כפי שיש לו שיטה יעילה לשיווק משחה נגד פצעי־בגרות.

אילן אפשטיין, יועץ לקידום מכירות מזון מיוחד, מגיב על טענה זו בחיוך סלחני. תגובה הנובעת בחלקה מחוש־ההומור האדיר שלו, בחלקה מנסיון שיש לו עם אנשים.

„מי שרוצה לעסוק בקידום־מכירות צריך, קודם כל, לאהוב אנשים. מי שלא אוהב אנשים, אין לו מה לחפש במקצוע", אומר אילן. במשך כעשר שנים הוא ניהל את מערך השיווק של חברות כמו „יצהר" „סנפרוסט" ו„מולט", ומזה שבע שנים הוא עוכד כעצמאי. הוא מתגורר בהוד השרון, אולם את „המשרד" הוא מנהל מקפה „אולגה" בתל אביב. בין הטלפון הפרטי שבביתו, לטלפון של קפה אולגה — הוא מקבל שיחות דרך מכשיר־האיתור, התלוי על חגורת מכנסיו.

„למה אני לא שוכר משרד? בשביל מה אני צריך את זה? נניח שהיה לי משרד – גם אז הייתי צריך להפגש עם הלקוח אצלו בעסק, כדי ללמוד את הנושא. ואם לא אצלו בעסק, הוא בוודאי היה מציע 'בוא נשב באיזה בית קפה ונשוחח'. אז אני יושב ישר בבית קפה. נוח לי ונוח ללקוחות".

ההכשרה המקצועית הפורמאלית של אילן היא קורס מכירות של כמה חודשים באנגליה. את כל השאר רכש מתוך עבודה ונסיון. מה שהוא קורא „לצמוח מלמטה". הטקטיקה של עבודתו, הוא טוען, היא טקטיקה של שחקן־שחמט מחליף. „אני ניגש לפרוייקט כמו שחקן שחמט מקצועי, שמתבקש על ידי מישהו להחליף אותו, משום שהוא התעייף. בעל העסק, ששיחק עד אותו רגע בכלי השיווק, המכירות וקידום העסק שלו, החליט לפנות מקום למישהו אחר ליד הלוח. התפקיד שלי במקרה כזה, הוא, קודם כל, לראות אם יש עדיין סכויי זכייה, או אם העסק אבוד. לפעמים אני אומר לבעל העסק 'מצטער, אבל נראה לי שהעסק אבוד. או שהמוצר לא טוב או שהשוק רווי'. גם עצה כזאת שווה ללקוח כסף, משום שאם יקבל אותה, הוא ימנע מעצמו מהפסדים כספיים נוספים".

מהרגע בו הוא נוטל לידיו את המשך המשחק, התוצאה תלויה בכשרון או בחוסר הכשרון של מקדם־המכירות. „אם אני עדיין עוסק במקצוע, ועדיין מתלהב ממנו, הרי זה בזכות שלושה עיקרים.

„ראשית – אני מאמין שיש מקום בארץ לתעשיה, והתעשיה הזאת צריכה למכור. מפליא כמה הרבה אנשים עדיין לא מבינים עקרון פשוט כזה.

„שנית – במשך השנים יצרתי עשרות מקומות עבודה חדשים. לא תיווכתי, יצרתי. יעצתי לאנשים איך להקים מערכי־שיווק, אלו תקנים להוסיף, איזה פונקציות לפתוח, ולתוך הפתחים האלה נכנסו אנשים, שלגביהם היה זה מקום עבודה חדש. אין לי סיפוק גדול מאשר להביט על אנשים אלה ולחשוב: את מקומות העבודה שלהם – אני בניתי.

„הגורם השלישי המחזיק אותי במקצוע, היא האמונה שאנו חייבים לא רק לייצר, אלא גם לייצא. מההבט שלי, כאיש שיווק, אני רואה רק דרך אחת להפצת תוצרת ישראלית בחו"ל: הקמת מערך שיווק מלא בארץ השיווק. השיטה המקובלת היום על יצרנים רבים – לשוחח עם הנספח המסחרי בשגרירות הישראלית בחו"ל, להפגש עם סוכן מקומי, להשאיר לו כמה פרוספקטים ולחזור הביתה, היא חסרת כל תועלת. הפתרון הוא בהקמת רשת שיווק מקומית מלאה, בפקוח החברה הישראלית, שבה צרפתים ימכרו לצרפתים, גרמנים לגרמנים וכן הלאה".

הוא עצמו יליד הארץ, כאן העביר את מרבית 50 שנותיו. יש לו שני בנים, האחד שרת בצנחנים, השני כקצין בנח"ל. מבחינת תרומתם לארץ, הם הלכו בנתיב שהתווה להם האב. הוא הספיק להשתתף כלוחם במלחמת ששת הימים, להפצע בפעולת התגמול בקלקיליה, לחזור ולהחזיק נשק במלחמת ששת הימים, מלחמת יום הכיפורים ואפילו במבצע שלום הגליל.

עדיין קוראים לו למילואים, בעיקר לתפקידי שמירה. לא מפריע לו. מה שכן מקומם אותו, הן תופעות של ביזבוז וטימטום בצבא. כשהוא עומד מול גלויים כאלה, הוא מתיישב וכותב לנציב קבילות חיילים. ותתפלאו – זה עוזר. יש תגובות, דברים משתנים וזזים. זהות פוליטית אין לו, משום ש„במערך הפוליטי הקיים בארץ, הקול שלי לא יכול להשפיע על כלום". הוא היה רוצה לעבור לשיטת הבחירות הנקוגה בשבדיה, למשל, כאשר כל בוחר מגיש את רשימת האנשים שאותם היה רוצה לראות בפרלמנט. „הייתי רוצה להגיע למצב שבו אוכל, למשל, להושיב בכנסת את שולמית אלוני – מבלי להסתכן שאני מכניס גם את יוסי שריד. או את רפול – מבלי להסתכן שגם גאולה כהן תתגלח פנימה. הדוגמא הזאת בהחלט לא באה לכטא את טעמי הפוליטי על פי שמות מפורשים – אלא רק להסביר את העקרון".

את הפילוסופיות והתיאוריות שלו הוא תומך, לעתים קרובות, בבדיחות. בבדיחות, הוא אומר, זה עוזר לאנשים להבין משל ונמשל, וגם משחרר מתחים. יש לו פנקס שחור בכיס ובו יותר מ־500 בדיחות, לכל הזדמנות ולכל מצב. הוא רושם רק את הפואנטות, וזה מספיק לו כדי להזכר בסיפור כולו. אלה שכבר יודעים על קיומו של הפנקס ובאים אליו עם בדיחה חדשה, אומרים לו: מהר, מהר, תרשום! אבל אילן מכניס את הבדיחות לפנקס, רק אחרי שהוא־עצמו בודק אותם על אנשים אחרים.

מהי, לדעתו, בדיחה מוצלחת? „בדיחה גרועה היא מצב בו אני הולך ברחוב, מחליק על בננה, נופל לתוך שלולית בוץ. אם מישהו צוחק ממצב זה, הרי זה מעיד שיש לו חוש־הומור פרימיטיבי ואינפנטילי.

„בדיחה מוצלחת, לעומת זאת, היא מצב בו אני יושב בניחותא בבית קפה ורואה איזה מטומטם מחליק על קליפה של בננה וצונח לתוך שלולית בוץ. זה הרי מחזה מטריף! חוש הומור בריא ואמיתי"

ליאור אוני ■

כפר סבא, מסלול

אורך המסלול – כ-3 ק"מ.

משך ההליכה – כ- 2–3 שעות.

הטיול מתאים לכל המשפחה.

השם „כפר סבא" הוא שם עתיק־יומין המופיע כבר בכתבי יוסף בן מתתיהו, ההיסטוריון של המרד הגדול. השם השתמר בכל התקופות בהן היה כאן ישוב. הטיול שלפניכם מציע לכם אתרים לאורך כל תולדות העיר, מימיה הקדומים ועד לימינו־אלה ממש.

את טיולינו נתחיל „ביער אוסישקין" הנמצא בקצה רחוב רוטשילד. בעבר נקרא היער „חורשת פסקל", בה שכן ביה"ס „אוסישקין". בימי מלחמת העולם הראשונה, כאשר כפר סבא היתה מקלט לגולי יפו ותל אביב (אלה שגורשו על־ידי התורכים מהעיר), הוקמו בין עצי האקליפטוס סוכות, בהן למדו ילדי הגולים.

נפנה מזרחה בחורשה, מאחורי ביה"ס „אוסישקין", ונרד צפונה ברחוב הרצל. רחוב הרצל היה הרחוב הראשון בכפר סבא. נלך בין עצי הפיקוס שתלמידי ביה"ס „אוסישקין" נטעו בט"ו בשבט, בגידולם הושקעו מאמצים רבים. (הרימו עיניכם וראו כיצד המאמצים הצליחו).

מכאן נלך עד לקולנוע „עמל" העומד בפינת הרחובות הרצל־בן גוריון. קולנוע „עמל" נבנה כבית פועלים בשנת 1936 ולידו נבנה אולם קולנוע. כדי לממן את בנית הבית הוצעו בלוקים למכירה במחיר 5 גרוש האחד. הפועלים, שהפרוטה לא היתה מצויה בכיסם, תרמו ימי עבודה – וכך נבנה האולם.

נמשיך ונרד ברחוב עד בית „סטרליץ" שבפינת רחוב הגלבוע. משפחת סטרליץ הגיעה לכפר סבא מליטא. בניה, חנוך ומנחם, היו ממיסדי האצ"ל במקום. חנוך אף הגיע לדרגת פיקוד בכירה בארגון האצ"ל בתל אביב ובירושלים; מנחם היה הנשק של האצ"ל בכפר סבא ועסק בפיתוח תוכניות לתעשיה הצבאית המחתרתית. הוא הצליח לייצר רימון יד פשוט מחלקי צינור. בקיץ של שנת 1936 התפוצץ בידיו אחד מרימוניו והרגו, והוא בן 22 שנה בלבד.

מעט הלאה, ברחוב הרצל מס' 42, ניצב בית „אפשטיין". זה היה אחד הבתים המפוארים בכפר סבא ובו ששה חדרים, שתי מרפסות ופנס „לוקס" גדול. בשל כך, הפך עד מהרה למקום מפגש חברתי וכל אח"מ שביקר באיזור התארח בו. לדאבוננו ספורים ימיו של הבנין, שכן על מקומו עתיד להבנות בית רב קומות.

נמשיך ללכת ברחוב הרצל עד פינת רחוב ויצמן, ונפנה מזרחה אל בית העיריה הוא החאן הישן. את אדמות כפר סבא קנה נוח קרלינסקי בשנת 1894. זקני העיר מספרים שהקונים באו אל השייח' חמדאן אלעווי שלא ידע לחשב את השטח בדונמים ולכן אמר לקונים שימלאו את החורג' (שקיים) שעל הסוס במג'ידיות (מטבעות תורכיות) ולאחר מכן שירכבו על הסוסות. השטח שתקפנה הסוסות עד הצהריים, כך אמר, יהיה לקונים. בעת הרכיבה סימן השייח' בגרזן את השטח וחרט מדי פעם סימן על העצים. כך עברו ביום ההוא 7500 דונם לרשותו של נח קרנינסקי, והשייח' התעשר ב-3750 מג'ידיות...

שנים אחרות עברו אדמות כפר סבא ידיים שונות אך לא נגאלו משממונן. בשנת 1903 הוחלט למכור את אדמות כפר סבא בחלקות לאיכרי פתח תקוה, לאנשי ירושלים ולאנשי העליה הראשונה. מחיר דונם אחד היה 8 פרנק. בכסף חפרו באר שעומקה 41 מטרים ובנו את הבית הציבורי ששלשה מחדריו היו אורוות ושני החדרים הנוספים נועדו למגורים.

נמשיך ללכת ברחוב וייצמן עד לפינת „אגד" ונפנה שמאלה (צפונה) לרחוב תל חי. בית מס' 43 הוא בית „נורדשטיין". בנה אותו אלכסנדר נורדשטיין, שהיה מראשוני כפר סבא.

ברחוב „מבצע יהונתן" נפנה ימינה (מזרחה) עד שנגיע לרחוב הגליל, ושם נפנה שמאלה (צפונה) עד מפגשו עם רחוב בן יהודה. ברחוב בן יהודה נפנה אל מטווח הגדנ"ע שעל גבעה. על הגבעה הזו היה מחנה בו ישבו כמה גרעיני קיבוצים, בתקופת הכשרתם. היות שאנשי כפר סבא הערבים התקיפו את המחנה כמה פעמים, הוקם בנין שתי קומות כבית־ביטחון בשעת התקפה. היום נמצא במקום, כאמור, מטווח הגדנ"ע.

ממזרח לנו נמצא שיכון יוספטל. בחפירות ארכיאולוגיות התגלו כאן ישובים מקופות שונות, מאז התקופה ההלניסטית (המאה ה־ג לפנה"ס) עד לתקופה הערבית הקדומה (המאה ה־8 לספירה).

עם רחוב בן יהודה נגיע עד רחוב בר אילן. כאן נפנה שמאלה (דרומה) ונמשיך ללכת בשכונות החדשות של כפר סבא עד רחוב הכרמל. נפנה בו ימינה לרחוב ירושלים, ושוב שמאלה עד שנגיע אל „קרית ספיר", מרכז תרבות לכל האיזור. כאן שוכן מוזיאון ובו ממצאים ארכיאולוגים מאיזור כפר סבא וכן אודיטוריום, אולם ספורט וספריית ילדים מפוארת. אחד מאגפי הבנין הוא קונסרבטוריום לילדי כפר סבא, ולידו נמצא „בית יד־לבנים" ובו אולם הנצחה, אולם „ראשונים", ספריה עירונית, גלריה פדגוגית ואולם הצגות וקונצרטים. מולנו, ברחוב ירושלים מס' 32, עומד בית „ואלר" אשר על גגו היה מרכז קשר של ה„הגנה". באותם ימים היה לבית בן שתי הקומות, קשר־עין עם יישובי הסביבה. אז עוד לא היו קיימים סביבו כל רבי הקומות המגמדים אותו היום...

הבית ברחוב ירושלים 34 הוא בנין קטן ויפהפה ובו סניף „החברה להגנת הטבע". את הבית הזה בנה יוסף ליפשיץ אשר היה קרובו של הפרדסן הכפר־סבאי אהרוני. גם בנין זה עומד ליהרס בקרוב, למרבה הצער, כדי להכשיר במקומו מגרש חניה.

(החברה להגנת הטבע) **חנה קליין ■**

ית יד־לבנים, כפר סבא

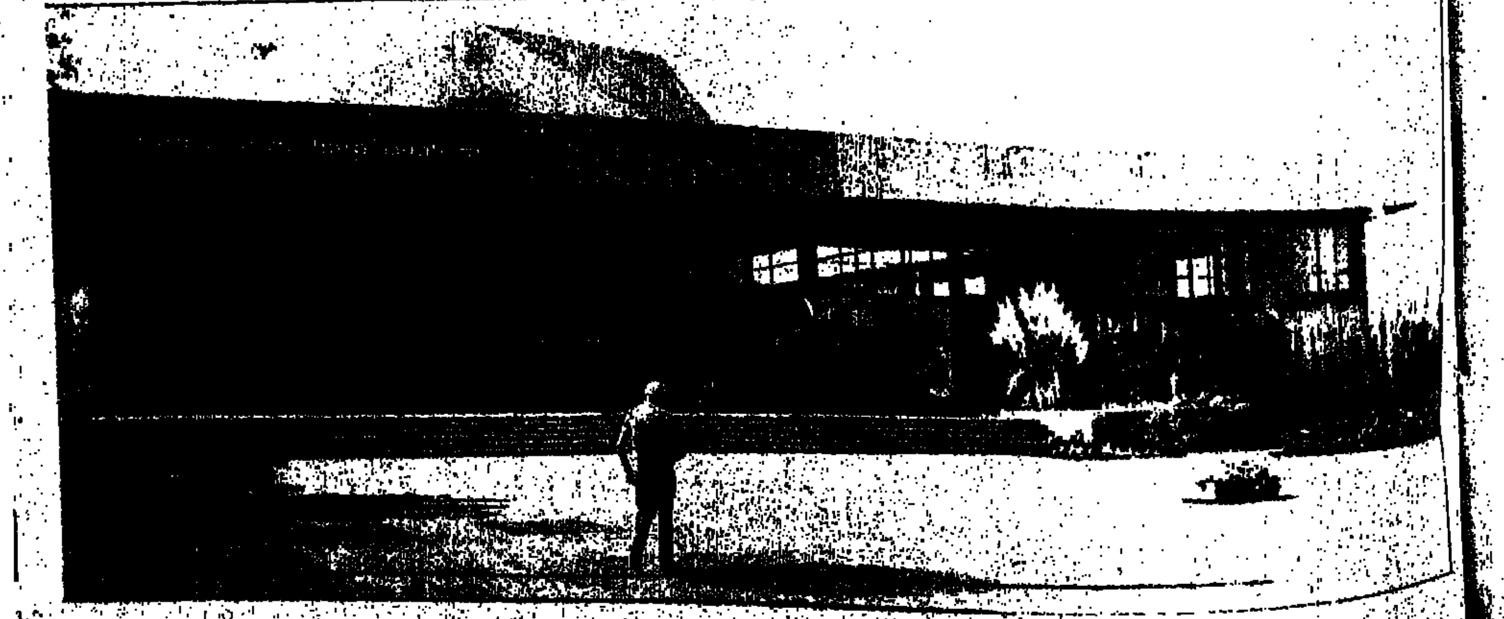

מאחורי הבנינים המפוארים של גור־אריה לא עומדת חברה. עומדת משפחה שלמה – וזה מחייב. חסדאי גור־אריה, נצר לאחר המשפחות המייסדות של פתח תקוה, כבר הרחיב את עסקי הבניה שלו להוד השרון וכפר סבא. אולם הוא עדיין מאמין כי „טוב שם משמן טוב". הדיירים שלו משוכנעים כי בעיסקה הרגישה כל כך של רכישת דירה הם בחרו בקבלן הנכון.

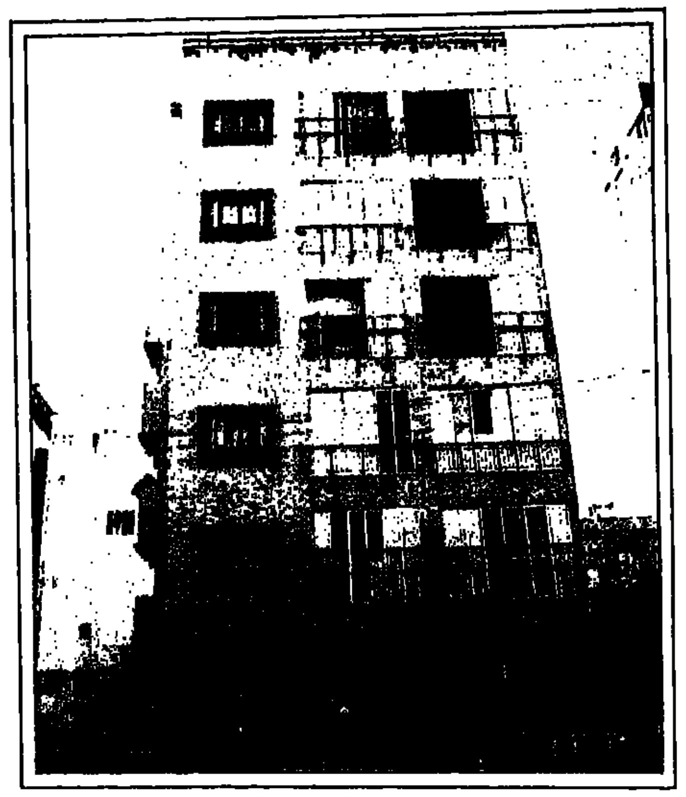

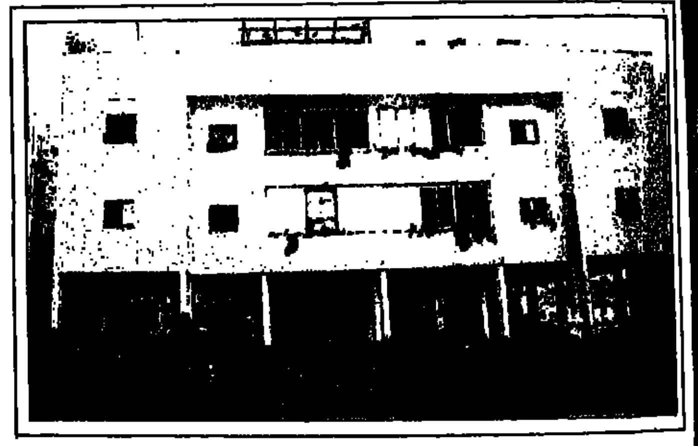

רק מי שבאמת מעורה בבנית הארץ הזאת יכול לספר היום סיפורים, הנשמעים כלקוחים מעולם הדמיון. מי שמע על דירה שמחירה 1.20 ש"ח? חסדאי גור־אריה, הקבלן הוותיק מפתח תקוה, שם יד על הלב ואומר: „אני מכרתי ארבע דירות. כל אחת במחיר של שקל ועשרים אגורות"! והוא לא מוכר לנו בלוף. הוא רק מציין שזה קרה בדיוק לפני ... 30 שנה.

„בניתי בנין של ארבע דירות ליד בית־החולים „השרון" וכל דירה נמכרה או ב־12 אלף לירות. זה לא היה סכום קטן, אבל היו לי הוצאות גדולות. הייתי צריך לשכור כמה תימנים מראש העין, והם היו מעלים את חומרי הבנין בעזרת חמורים לקומה השניה! לא חשבתי אז שפעם יבנו אחרת. הייתי מצלם את החמורים עולים במדרגות, במעלה הבנין. אבל מי חשב על כך? היום זה זכרון נוסטלגי..."

כיום התפרשו עסקי הבניה של חסדאי עד לכפר סבא והוד השרון. אולם שורשיו המשפחתיים נעוצים בימיה הראשונים של פתח תקוה. דודו היה ממייסדי התחבורה הציבורית בעיר. והוא עצמו נקרא על שם סבתו, חסיה. „מכיוון שנולדתי בן, השם הקרוב ביותר לחסיה שיכלו לתת לי היה חסדאיס" – הוא מסביר.

בגלל היחוס המשפחתי מאמין חסדאי ללא סייג במימרה ש„טוב שם משמן טוב". מאז הקים את חברת הבניה שלו הוא רואה זהות מוחלטת בין המוניטין שלה למוניטין המשפחתי שלו. „במקרים אחרים, נזק שנגרם לשמה הטוב של חברה נשאר במסגרת החברה. אצלנו פגיעה בשם העסק זה בדיוק כמו פגיעה בכבוד המשפחה. לכן אנו שומרים על שמנו הטוב בכל מחיר" – אומר חסדאי.

המערך המשפחתי מבטיח, על כן, שהלקוח יהיה תמיד מרוצה. חסדאי מנהל את הרכש של החברה, אשתו אסתר מנהלת את המשרד ובנו עדי מקיים את הקשר עם הלקוחות בשטח ומפקח על הבניה. עוזרים לידם גם ערן ועירית. „הקשר שלנו עם הדיירים לא ניתק ביום שבו הם נכנסים לדירה" – אומר עדי. „אם יש צורך הוא נמשך גם שנה ושנתיים לאחר מכן, וכל בקשה נענית ונעשית".

בימים אלה חוגגת החברה המשפחתית שלושים שנה לפעילותה. במשך השנים הללו הספיק חסדאי לתפוס עמדות מפתח גם בחוגי עמיתיו למקצוע.

הוא פעיל בארגון הקבלנים בפתח תקוה. חבר ועדת הביקורת. משמש שופט בתלונות בין קבלנים ודיירים ובין קבלנים לבין עצמם. חבר הוועד הפועל של מרכז הקבלנים ונהנה מדירוג גבוה ברישומי היקף הבניה במרכז הקבלנים.

כשהוא חוזר לשנות פעילותו הראשונות כקבלן הוא נזכר, בין השאר, ביצד חש לראשונה תנופה משמעותית בעסקיו. „בסוף שנות החמישים היתה אופנה אצל קבלנים רבים לרשום על אתרי הבניה שלהם „דירות מפוארות". אני לא יודע למה, אבל לי נראה מתאים יותר לכתוב „דירות פאר". מהרגע שבו הצבתי שלט עם הכותרת השונה מעט – החלו דיירים נוהרים לפרויקטים שלי..."

מאחר ונוסחת הצלחה לא מחליפים, אפשר לראות עד היום את „דירות הפאר" על שלטי האתרים של גור־אריה. „רכישת דירה" אומר עדי גור־אריה, „היא צעד חשוב ומכריע בחייו של אדם. ואנחנו עוזרים לו בעצה ומקילים עליו את התהליך הארוך והמייגע. לפי בקשה אנו גם עוזרים לתכנן את פנים הדירה, וכמובן דואגים להשיג את המשכנתא הגבוהה ביותר שאפשר".

מי שנוסע כיום ברחובות פתח תקוה, או ליד אתרי הבניה של חברת גור־אריה בכפר סבא והוד השרון, כמעט ואינו צריך להיעזר בשלטים המציינים במפורש את שם הקבלן. הוא כבר יזהה את הבנינים של גור אריה, הבולטים ביופים בשורת בתים ארוכה.

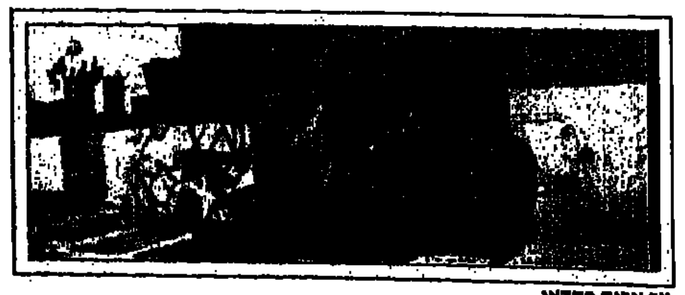

גור אריה חסדאי

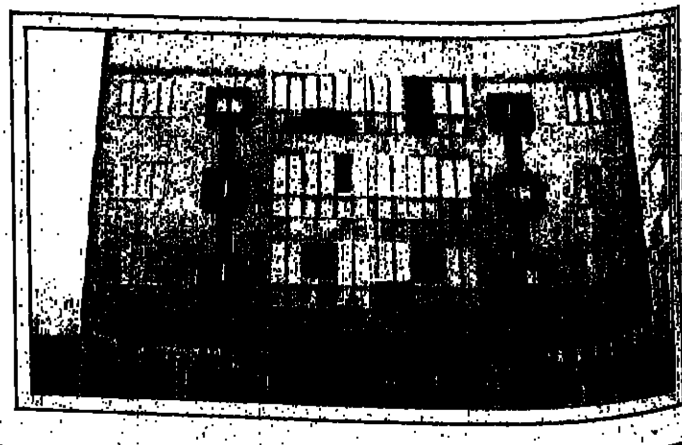

מוסף מיוחד כפר־סבא וצומת השרון

כפר סבא – הרהורים ארכיוניים

מאת אברי רביבו

אוכלוסיה צעירה וצעירה עוד יותר

למה כפר־סבא?

פעם, בימים בהם הקרקסים שביקרו בארץ נטו את אהלם הגדול בכיכר המדינה (שהיתה עוד מוזנחת ובלי חלונות ראווה עם נעליים באלפיים שקל...) שאלה הבדיחה: למה קוראים לכיכר המדינה – „כיכר המדינה" והמספר השיב: משום שהיא בדיוק כמו המדינה: חצי שנה בוץ, חצי שנה קרקס...

אז למה קוראים לכפר־סבא כפר־סבא? ספק אם רוב הכפר־סבאים יודעים. באנציקלופדיה לידיעת הארץ קובע זאב וילנאי שבמקום שכן כפר בשם זה בתקופת התלמוד, כפר שמצידו נקרא כנראה על שם חכם ששמו היה „סבא"...

מה שברור הוא שעיר בת 50 אלף תושבים והגאה בגיל הצעיר של אוכלוסייתה נקראת לא רק „כפר" אלא גם „סבא" וזהו מה שהגששים קוראים „בשמה כן לא היא"...

יש חדש או אין חדש תחת השמש

אז, בשנת תרצ"ד (1934) הגיע בכפר סבא לשיאו המאבק למען עבודה עברית. למשמרות המחאה שהוצבו מול פרדסי האיכרים, שהחליטו להשתמש בפועלים ערביים זולים, הצטרפו אנשי רוח, סופרים ומשוררים, פקידים ופועלים מכל רחבי הארץ. בין המשתתפים: שאול טשרניחובסקי, אשר ברש, יעקב פיכמן, אברהם ברוידס, דוד שמעוני, פ. לחובר. המשטרה הבריטית פיזרה את המפגינים ועצרה עשרות מהם. חלקם נדונו במשפט ל־6 חודשי מאסר עם עבודת פרך. ביניהם פנחס ספיר – מי שהיה לימים הכפר־סבאי המפורסם ביותר, שר המסו"ת, שר האוצר ויו"ר הנהלת הסוכנות.

היום אין מפגינים כדי לקבל יום עבודה בפרדס. סביר יותר שמובטל שישלח לעבודה כזאת יפגין נגד הרעיון המחוצף, והכל שמחים וטובי לב על כך שיש לפחות פועלים ערביים שיבצעו את מלאכת הקטיף...

אז – היתה בהפגנה „אחדות לאומית". וגם פלוגה של בית"ר השתתפה בה. בלי לכנות את טשרניחובסקי ועמיתיו „יפי נפש". היום – „יפה נפש" הפך שם של גנאי. ולמרות ממשלת האחדות קשה למצוא הפגנות משותפות לאנשי בית"ר ולמי שהם מכנים „יפי נפש"...

גם אז ניבעו עד מהרה סדקים בחומת האחדות הלאומית. הפלוגה של בית"ר נטשה את ההפגנה על רקע ויכוח שנתגלע בעניין רצח ארלוזורוב. גם היום נטוש עדיין הויכוח ההוא. אלא שאז היה זה בשנה שלאחר הרצח, והיום – זוהי מיבל שנים אחריו.

אז יש חדש או אין חדש תחת השמש הכפר־סבאית?

מאדם לאדם

היתה תקופה בה בראש עיריית כפר סבא עמד זאב גלר ז"ל, כמזכיר מועצת הפועלים כיהן זאב בלפר ויו"ר ועד עובדי מפעל המים היה זאב ויס. אם למרות זאת מצאו הבעיות את פתרונן, וגם כאשר נתגלעו ויכוחים ובעיות שכר, ובעלות – המשיך הכל – כולל המים – לזרום, היה זה מן הסתם משום שבכפר־סבא „זאב לזאב – אדם"...

כפר סבא וקלקיליה

אם ישובים יהודיים בשומרון נמצאים „חמש דקות מכפר סבא" – קלקיליה שוכנת חמישים שניות ממנה. המתיישבים הראשונים חיו בצל פחד מתמיד. עד מלחמת ששת הימים הוזהרו הילדים שלא להתקרב אל הגבול. אחריה – כפר סבא וקלקיליה הם סיפורם של ארץ ישראל ושל השטחים (המשוחררים / הכבושים / המוחזקים / – מחק את המיותר בעיניך...). תושבי כפר סבא קונים בשוק של קלקיליה. נרקמת מערכת יחסי שכנות. אך מדי פעם זועקת הכותרת על פיגוע חבלני.

בשנת 1973 מציינת כפר סבא 70 להיווסדה בנטיעת 70 עצים בחצר בית ספר בקלקיליה. זאב גלר (ז"ל) מדגיש את יחסי הידידות בין שתי הערים.

ב־1976 רוטנת כפר סבא על צחנת שפכי הביוב של קלקיליה ואילו עיריית קלקיליה מאשימה את כפר סבא בגרימת צחנה כתוצאה משריפות במזבלה הקרובה כדי 600 מטר מהעיר הערבית. משרד הבריאות מקבל על עצמו את התפקיד של ג'ימי קארטר, והרבה לפני קמפ דיוויד מכנס את שני ראשי העיריות לדיון בנושא. את פרס נובל לשלום הם לא קיבלו על כך, אך אם הבעיה אכן נפתרה הגיע להם לפחות פרס איכות הסביבה, ולא רק מבחינת הסביבה הפיזית: כפר סבא וקלקיליה הן מבחן מתמיד גם לסביבה החברתית וליכולת לחיות זה לצד זה בלי מפגעים ובלי פיגועים.

יש מה לעשות

אמת. זהו חלק מהתדמית של המקום, והדבר משתקף היטב גם ברצף קטעי העתונות לאורך השנים: כפר סבא היא יותר ממרכז התרבות והבידור של השרון. מוסדות ופעולות תרבות לאין־ספור: היכל תרבות ומרכזים קהילתיים, יד לבנים והמועדון לסטודנט, תיאטרון וקונצרטים, אולמות ותערוכות, פסטיבלים, מוסיקה, מחול ומה לא...

יש בכפר סבא גם מרכז קניות ובילוי שקשה למצוא דוגמתו, ויש לה קבוצת כדורגל סימפטית שעושה חיל בצמרת הליגה הלאומית. עכשיו יש לה גם איצטדיון מפואר.

אם אינך כפר סבאי ואתה מקבל התקף לב מקנאה – תציע לך כפר סבא מרכז רפואי לתפארת, והקבלנים שאינם בונים אותה מתוך פרדסיה יציעו למי שאינו מתחתן עם ה„תחיכה", לפחות לחיות חמש דקות ממנה...

...בא כולה במבט אחד;
...ירק, הרבה מוסדות
..., הרבה איכות חיים,
הכל – מגדל המים...

דירה נאה

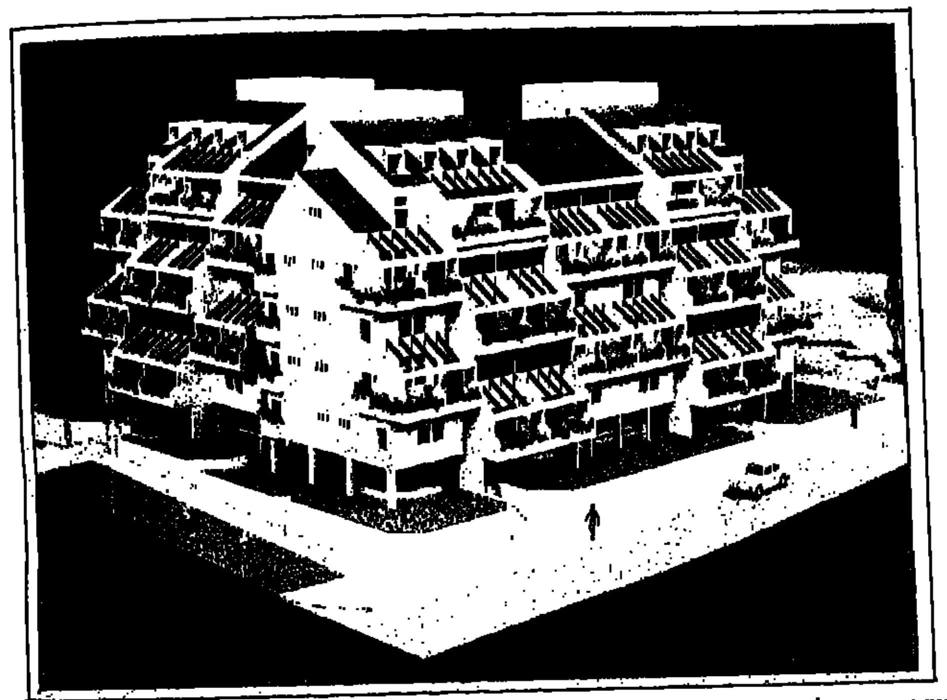

שלושה דברים מרחיבים דעתו של אדם: אשה נאה, דירה נאה וכלים נאים. חברת „בוקרה לבניין" בכפר סבא, מתחייבת למלא את התנאי השני שבאמר חז"ל – לשביעות רצונך המלאה.

יצחק בוקרה מחייך במבוכה, כאשר מישהו מבקש ממנו „למכור" את הדירות שלו. כלומר: להסביר מדוע כדאי לרכוש דירה באחד הפרוייקטים של חברת „בוקרה לבניין" במקום אצל קבלן אחר. כשמישהו מבקש ממנו דבר כזה, יודע יצחק מיד שהמבקש איננו תושב כפר־סבא ואף לא מתגורר בסביבה. כי מי שגר במרכז השרון – יודע היטב מה זה „הדירות של בוקרה".

עמוס ויצחק בוקרה הם מין צדיקים, הזוכים שעבודת הפרסום שלהם, נעשית על ידי אחרים. כמה משרדי קבלנים כבר ראיתם, שאת קירות חדר ההמתנה שלהם ממלאים לא תמונות או פוסטרים – אלא מכתבי תודה, תעודות־שבח ושירי־הלל לחברה? הכותבים אינם, אולי, משוררים גדולים. אולם הדברים נשמעים כיוצאים מתוך הלב. קחו לדוגמא את הפואמה המחורזת של רות בדורי מרעננה:

אם בקוטג' או דירה חשקה נפשך/ אל איזור השרון כוון פעמך/ שם בין ירק ותרבות/ מבצבצת האיכות/ לעיר כפר־סבא היכנס/ ואת חברת „בוקרה לבניין" חפש/ שאל, חקור, הזן־עיניים/ הסתובב, כתת־רגליים/ רעננה, כפר־סבא, רמתיים/ לכולם אותה תשובה/ „בוקרה לבניין" היא כתובתך/ שירות, אמינות ידע ונסיון/ כניסה בזמן, השקעה עם בטחון/ והעיקר גברים לעניין/ מלה זו מלה, בלי דאווין, עם אהלן/ עם יד על הלב, ברגע אמת אומר/ הצוות משקיע מאמץ ניכר/ חושבים על הכל, לא מחכים לנס/ היכנס והיווכח, אל תהסס...

„הגברים לעניין" של בוקרה, הם שני האחים יצחק ועמוס, המנהלים את החברה ושני בניו של יצחק, ניסים ושלמה – המפקחים אישית על הבנייה בשטח. הבנים משמשים גם כתובת מיידית לבקשות ושאלות של הדיירים. בשנה האחרונה בלבד, היו להם קרוב ל־200 (!) דירות בשלבים שונים של בנייה או מסירה. רובם באתרים בכפר־סבא. חלק ברעננה. במיוחד גאים יצחק ועמוס בפרוייקט „כבר היכל התרבות" אשר יהווה חלק ממרכז ההולך ומתפתח סביב מרכז „ספיר".

התכנית כוללת מדרחוב, הבתים מדורגים, מרפסות פתוחות ואיכות חיים.

כבר היכל התרבות

קבלן מבצע: יצחק ועמוס בוקרה בע"מ
רח' רוטשילד 48, כפר־סבא. טל. 052־457219.
משרד מכירות: א.א. דירות בע"מ
רח' ירושלים 38, כפר־סבא, טל. 052־4455511

מדור פרסומי

מול"ה – **המכללה לקריאה מהירה** 23 שנות נסיון ★ 40 אלף תלמידים ★ פיקוח אקדמי

קוראים מהר – מבינים יותר!

אלפי סטודנטים, מנהלים ועובדים בכירים נוטלים חלק בקורסים של המכללה לקריאה מהירה ומגלים עולם חדש של יכולת קריאה, ריכוז והבנה ברמה שלא הכירו...

מאת אייל בר

עמוס נחמיאס, עורך־דין בדימוס... אחד הבוגרים המוכשרים ביותר של המכללה לקריאה מהירה. עמוס לא ישכח את חוויית תשעת המפגשים במשך הרבה זמן.

„ידעתי על שיטות וטכניקות המשפרות את יכולת הקריאה ואת מהירותה", מספר עמוס. „קראתי במאמרי עתונות כי באר־צות־הברית מפיקים מהתלמיד את מירב היכולת עלידי שיעורי קריאה מהירה כבר בבתי הספר, החל מגיל צעיר ביותר. החלטתי להצטרף לאחד הקורסים של המכללה לקריאה מהירה ולגלות איזו יכולת אוכל להפיק מעצמי..." התוצאות הדהימו אפילו אותו.

„למדנו טכניקה מדהימה בפשטותה ובגאוניותה. תירגלנו את העיניים ו„הכרחנו" אותן לעמוד בקצב המהיר של המוח. תוך שלושה מפגשים התברר לי כי אני פשוט אוהב את זה... לא יכולתי להסביר כיצד ומדוע, אבל לפתע מצאתי את עצמי מדליף עמודים במהירות, קורא, קולט ומבין בקצב שלא יאמן. החברים בקורס התבדחו על חשבוני לאורך כל הדרך: „אתה צריך קורס לדפדוף מהיר", אמרו לי".

„הכפלת מהירות הקריאה מובטחת!",

מסביר יצחק פיטי, מנכ"ל מכון מול"ה. „רוב הבוגרים מגיעים לתוצאות טובות הרבה יותר..."

● „הקריאה כבר לא 'קריעה'!"

„בבית הספר מלמדים אותנו לחבר מילה למילה, הברה להברה... בארצות הברית מלמדים גם לחבר משפט למשפט, פיסקה לפיסקה. התוצאה:

קריאה שוטפת, קריאה יעילה, ...

[illegible]

המנהלים מתייעלים

קורסים מיוחדים למנהלים מתקיימים במלון „ימית". אנשי־עסקים, מנהלים ועובדים בכירים לומדים „לתרגם" את הקריאה המהירה ליעילות, אירגון, חסכון בזמן ובכסף תשעה מפגשים בלבד. כדאי. פרטים נוספים בטלפונים: 03־903215, 03־909870, 03־900153.

הקורסים המרתקים לקריאה מהירה נערכים, על־פי הזמנה מיוחדת, גם במוסדות, מפעלים, מתנ"סים, קיבוצים ובמקומות העבודה עצמם. במכון מול"ה דואגים להציב לקורסים אלה את מיטב המורים.

קריאה מהירה באה למקום עבודתך!

עובדי „הסנה", בכירי בנק „דיסקונט", מנהלים ב„טלרד" וב„תדיראן", רופאים בבתי־חולים, קציני משטרה, מפקדים בחיל־הים. כולם כבר עברו את הקורס והרשימה עוד ארוכה: לומדים, נהנים ומתייעלים!

„קריאה מהירה" במתנ"סים, מוסדות וקיבוצים.

מנהלי ומרכזי מחלקות ההדרכה מספרים על „מאבק על מקום בקורס" התוצאות מדברות בעד עצמן. במקומות רבים מתכננים ומזמינים קורסים נוספים לנוכח ההישגים הגרשימים

גם אתה יכול להזמין אליך את הקורס לקריאה מהירה! שרה מרכזת את כל הפניות במספרי טלפון: 03־903215, 03־909870, 03־900153. בערב: 03־914858.

חנוכה בצלילים ומבצעים!

צברתם קניה של 10 תקליטים או קלטות, תקבלו תקליט או קלטת חינם. ת"א

צברתם קניה של 70 ש"ח עבור חוברות נגינה, תקבלו תקליט או קלטת חינם. ת"א

10% הנחה על ספרי להקות וספרות מקצועית למוסיקאים וספרי לימוד לכל בלי הנגינה.

מבחר גיטרות החל מ־130 ש"ח.

אורגאנים וסינטיסייזרים של קאסיו בתנאי תשלום נוחים. מבחר אפקטים לגיטרות.

קובלסקי הצעיר בעיר
דרך העצמאות 33, חיפה 33035
ת.ד. 220, 04־665056.

ימים של כייף במלון גני חמת

262 ש"ח -

4 לילות (5 ימים) חצי פנסיון
לאדם בחדר זוגי כולל מע"מ + **הטבות נוספות**

המבצע בתוקף ימים א'-ה'
דצמבר 86 עד פברואר 87
הזמנות בטלפון 067-92890.

טיולים וחופשות לשומרי מסורת

★ חופשה בשוויץ
תאריכי יציאה: 4.1.87, 18.1, 1.3, 8.3. 7 לילות במלון „אדלווייס" בעיירת־הנופש הנודעת סט. מוריץ, על בסיס חצי פנסיון, 2 לילות בציריך, לינה וארוחת־בוקר. כרטיס־רכבות חופשי בשוויץ ל־8 ימים.

ארה"ב מחוף אל חוף
תאריכי יציאה: 22.12 (חנוכה), 26.1, 16.2, 16.3. בתי־מלון מדרגה ראשונה ותיירות, סיורים ברחבי ארה"ב, כולל וושינגטון, אורלנדו, סן־פרנסיסקו, לוס־אנג'לס, לאס־וגאס וניו־יורק.

מטעם מועדון מטיילי מעריב
רח' קרליבך 2, ת"א
טלפון 03 439207

ביצוע הטיולים: נשר

כמו במערבונים

כנסתם לראות מערבון בקולנוע. התקנאתם ברוכב הבודד על סוסו הנאמן, עושים את דרכם בנופים הרריים קסומים, חיים את הטבע ותרים אחר הרפתקאות. כאן המקום לגניחה: איפה הם ואיפה אתם, שוכני השלושה־חדרים־והול בבית משותף מוקף פיח במרכז העיר.

אז הנה, ההזדמנות שלכם להגשים את החלום. ואפילו לא צריך לעזוב את הארץ. חוות הסוסים „בת יער" מציעה לכם סיורי רכיבה מרתקים בנוף יער בִּיריה, עשר דקות מצפת, אזור המציע נוף שהוא אולי מהנופים היפים בארץ. תוכלו באותה הזדמנות לגלוש מעל צוקים, לשוט באכובים, לנוח סביב מדורה בוערת ולסעוד בתוך קרון־רכבת שעבר הסבה. בקיצור, אם חפצתם בהרפתקה בחיק הטבע, מבלי להיכנס להוצאות גדולות מדי – יש לכם כתובת.

החווה היא פרוייקט של שניים: איתן לבל (27) ואברהם נחמיאס (31). לאחר קצונה בצנחנים, טיול ברחוב אמריקה, מכירת ציוד גינון והדרכת טיולים, נשבר לאיתן מתל־אביב. לפני שנתיים עלה עם אשתו נטע לגור ב„מצפה עמוקה" שביער ביריה. כבר בימים הראשונים שלו באיזור, החל איתן לחשוב על מרכז־הסוסים וההרפתקאות שלו.

„רצינו לנצל את היער והנופים המשגעים" אומר איתן."אין עוד יער גדול כזה בשום מקום בארץ. הכינרת מימין, אצבע הגליל והחרמון משמאל, מולנו רמת הגולן וסביבנו היער בתפארתו הטבעית. איפה תמצא עוד מקום מרהיב כזה?" אל איתן הצטרף איש הגליל אברהם נחמיאס, לשעבר פקח יערות וכורת־עצים בקרן הקיימת לישראל, וממקימי „מצפה עמוקה".

העבודה בחווה החלה בחורף האחרון. בלי ארכיטקטים ומהנדסים. רעיונות שצויירו על גבי נייר בסגנון „שלוף", נהפכו לאורוות ופאב־מסעדה מרשימים על פני השטח. רכבת ישראל לא הקימה עדיין מסילת ברזל לכאן וחברת „בזק" טרם חיברה את החווה לרשת הטלפונים הארצית, אך סימניהן ניכרים בשטח: שני קרונות רכבת שהובאו במבצע ארוך ומסובך, בשילוב עם ארני רכבת ועמודי טלפון, יצרו את הפאב־מסעדה של החווה. את עבודות הנגרות עשה רפי מצפת, שנשאר בחווה כבארמן לאחר שנדלק על המקום. החשמל מגיע מגנרטור פרטי. הבירה נשפכת בכמויות, ברקע נשמעים צלילי „עמק הנהר האדום". משהו

אבל האטרקציה של החווה אינה הבר או המוסיקה – אלא הסוסים. סוסות, ליתר דיוק. בחודש יוני האחרון החלו הסוסות להגיע. היום יש במקום 12 סוסות, המהוות את „הציוד המשרדי" של המרכז ללימוד רכיבה שנפתח במקום, בהדרכת מדריכת־רכיבה הולנדית מנוסה. מדי שבוע מגיעים לחווה כ־60 תלמידי רכיבה מישובי הסביבה. מגיעים ילדים, נערים, מבוגרים. לעיתים רוכבות משפחות שלמות. אורות זרקורים מאפשרים לימוד רכיבה בשעות הערב.

ולאלה שכבר שולטים ברסן: מהחווה ניתן לצאת לטיולים בני שעה, וגם למסלולי רכיבה ארוכים, בני יומיים. כר הפעילות נרחב: יער ביריה, נחל עמוד, רמת דלתון, נהר הירדן ועד הכינרת ורמת הגולן. הטיולים אינם רק אחיזות מושכות וצבירת שעות אוכף: המדריכים מסבירים ומרצים על החי, הצומח וההתיישבות במסלול הטיול.

איתן ואברהם מדגישים: „זו לא חוות סוסים – אלא חווה עם סוסים". כלומר, הסוסים הם רק חלק ממיגוון הפעילות באזור. רעיונות צצים אצל השניים בקצב מרהיב – וחלק ניכר מגיע למימוש. יש, למשל, מסלולי רכיבה המשולבים בשיט אבובים ובגלישה מצוקים. בשלב הכנה מתקדם – מסעות מעל גבי ג'יפים, ירי בחץ וקשת. להשתעמם, קשה כאן.

בחווה מתרוצצים בַּרְבּוּרים, ברווזים, תרנגולות, כלבים, חמור ואפילו שני סוסי פוני. היער מסביב מציע בעלי חיים נוספים ולצפיה בלבד – אסור לגעת או לצודו: צבאים, שועלים, תנים ומגוון עופות דורסים ועופות נודדים. כל טוב מוצע גם במחלקת הצומח. בוסתני פרי, על הגבעה בחווה אפשר להריח זעתר, אורן הסלע מספק צנוברים, ובחורף צצות להן פטריות מאכל, פקועה ואורניות. „בחורף נכין במסעדה מעדני אורניות" מבטיחים כאן.

ממש בימים אלה עוברים אנשי החווה על „מבצע שער": הכוונה היא להקים בכניסה שער מעץ, שישלב אלמנטים שונים מכל המצוי בחווה. מבטיחים שהשער המתוכנן ישים בכיס הקטן את שער חוות סאות'פורק של „דאלאס". וא־פרופו „דאלאס": זמן רב שברו איתן ואברהם את הראש, כדי למצוא שם עברי מקורי לחווה. הצעות מתבקשות, הלקוחות מסרטי־מערבונים, נדחו על הסוף. היה זה אהוד מנור שהציע לבסוף את השם שהתקבל, בת־יער.

בועז קוסטר ■

בלי מס נסיעות, בלי לעלות על מטוס, בלי לשלם דולרים. בחוות „בת יער" בגליל, מקום חדש, אפשר לבלות חופשה מסוג אחר. רכיבה על סוס באוויר פסגות, מפגשים עם חיות יער, ארוחה בתוך קרון רכבת על ההר. שני צעירים שלא מניחים לרעיונות להרדם על הכר, הקימו חווה בגליל, למען הישראלי ההרפתקן.

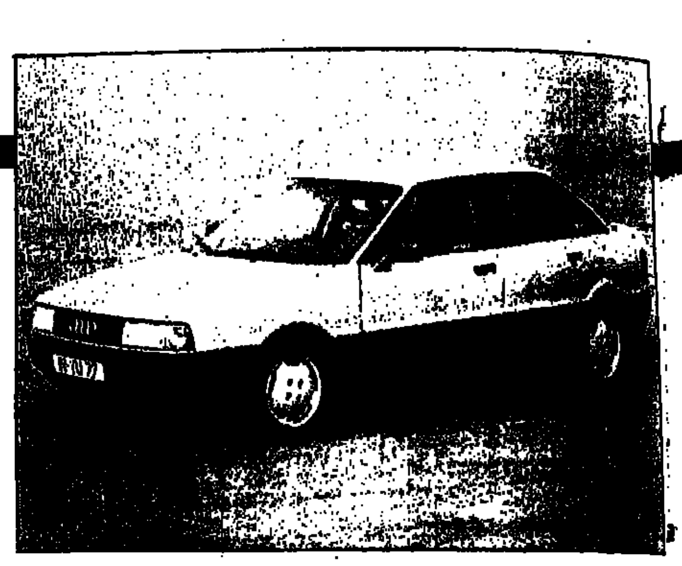

אודי 80 החדשה: שלושה מסרים עיקריים – מרכב אירודינמי, גילוון מלא, בטיחות מירבית.

אודי

80 בשינוי אדרת

חודשים בלבד לאחר ההצגה העולמית של דגם אודי 80 החדש, מתחיל שיווקו בישראל. בשורת הדור השלישי של אודי 80 מעבירה שלושה מסרים עיקריים: לגברת הצעירה שהצטרפה למשפחה המצליחה הזו יש מרכב אירודינמי בעל התנגדות קטנה ביותר לרוח; גילוון מלא של כל גוף המכונית וחלקיה מפני חלודה, ובטיחות מירבית לנהג ולנוסעים.

עם הצגת הדור השלישי מתכוונת אודי ליצור פלח־שוק חדש וייחודי משלה: מכונית משפחתית נוחה, בינונית בגודלה, בעלת תכונות ספורטיביות ואורך חיים גבוה.

השינוי הבולט ביותר באוו ' החדשה הוא בצורתה החיצונית: גוף אירודינמי, היורד למקדם גרר של 0.29; ואורך כללי של 4,393 ס"מ (קצר יותר מקודמו ב־13 מ"מ). מקדם הגרר הנ"ל מעניק לה חסכון־יותר בדלק, יציבות ועמידות בפני רוחות צד. מכסה תא המנוע גולש לעבר שבכת הקירור (גריל) ומעוגל יותר בקצותיו. השמשה הקדמית נוטה בזווית 4.5 מעלות בלבד במטרה להקטין את חדירת חום השמש, וחלקה העליון הוא איזור ירוק המונע קרינה ישירה לעיני הנהג והנוסע שלידו.

המרכב עשוי כולו מפלדה מצופה באבץ, ושילוב מרכב הזה עם רמת צביעה גבוהה מגן על המכונית מפני שיתוך (קורוזיה) וחלודה. יש לה תיבת הילוכים חדשה לחלוטין (ארבע וחמש מהירויות, תלוי בדגם) המאפשרת להסיט את מיקום המנוע אחורנית ב־14 מ"מ וליצור חלוקת משקל מאוזנת יותר התורמת ליציבות, ומכאן גם לבטיחות. הגלגלים בדגם החדש גדולים יותר מבעבר (קוטר של 14 אינץ'), ובכך התאפשרה גם התקנת בלמים גדולים יותר, שנלקחו מאודי 100. בגלגלים האחוריים מותקנים בלמי תוף מתכווננים מעצמם.

מלבד חידושים אלה מצויים באודי 80 כל מתקני הבטיחות המיוחדים לאודי ולפולקסווגן, כמערכת נוזלי בלימה דיאגונלית, מערכת „ייצוב עצמי" המבטיחה היגוי ובלימה בקווים ישרים גם כאשר פני השטח אינם אחידים או בשעת תקר באחד הגלגלים, תא נוסעים קשיח במיוחד (תעלה מרכזית מוקשחת, מסגרות פלדה סביב הדלתות וקורות רוחבות בדלתות), וגם בתוך המכונית אין קצוות או פינות חדות. כל מתקן העלול להגיע לידי מגע עם הנוסעים בשעת תאונה מצופה בפלסטיק מוקצף וחומרים מרככים אחרים. השמשה הקדמית עשויה זכוכית בטיחותית מרובדת.

לישראל מיובאת אודי 80 בשלושה מנועים (כולם מנועי בנזין):

מנוע בנפח 1.6 ליטר בעל הספק של 75 כח־סוס ומהירות מירבית של 170 קמ"ש.

מנוע בנפח 1.8 ליטר בעל הספק של 90 כח־סוס ומהירות מירבית של 180 קמ"ש.

מנוע 1.8 ליטר בעל הזרקת דלק, הספק של 112 כח־סוס ומהירות מירבית של 198 קמ"ש.

לוח המכשירים של המכונית עוצב מחדש, וכך גם המיתוג שלה. יש לה תא מטען בנפח של 401 ליטר ומערכת חימום „זריזת־פעולה" חדשה, כולל תעלה המובילה אוויר חם ליושבים מאחור.

פיאט

רגאטה „מזריקה"

פיאט החלה לא מכבר לשווק בארץ את דגמי רגאטה החדשים, ובראשם את „ספינת־הדגל" של הדגם, רגאטה e.iS. 100 בעלת מנוע 1600 סמ"ק עם הזרקת דלק והצתה אלקטרונית.

לדברי היצרן, מערכת S.P.I להזרקת דלק באמצעות מזרק יחיד מעניקה לרכב תגובה מהירה וחלקה יותר בתאוצה, צריכת דלק טובה יותר ונסיעה נוחה יותר בכל תנאי מזג־אוויר.

בדגמי רגאטה '87 הוכנסו שיפורים, וביניהם: מערכת בדיקה עצמית ופעולה בחירום, דלתות קדמיות ואחוריות עם שמשות המותאמות לקווי הפרופיל החיצוני של המכונית ו„קו מותניים" נמוך יותר מבעבר, פגוש אחורי נמוך יותר וקדמי – גדול יותר, מסגרות חדשות מפלדת אל־חלד סביב השמשות הצדדיות, ידיות בולטות לדלתות, ובדגמי הספר – צלחות חדשות על הגלגלים ופנסים אחוריים בעיצוב חדש.

שינויים במרכב הפנימי: לוח המכוונים מופיע בשני צבעים, לוח השעונים זכה לעיצוב חדש וכך גם המושבים וריפודי הדלתות, ועוצמת הרעש הפנימי הונמכה.

הרגאטה החדשה משווקת בארץ במגוון דגמים, מ־1300 עד 1600 סמ"ק.

שניים מדגמי רגאטה '87: ספינת־הדגל עם שיפורים והידושים.

מסחריות

מרצדס 87'

חברת "כלמוביל בע"מ" המייצגת בישראל את חברת "דיימלר־בנץ א.ג" החלה לשווק בארץ את המסחריות החדשות מדגמי '87 של מרצדס־בנץ.

סדרת המסחריות החדשה כוללת שמונה דגמים, אך רק ארבע מהם ישווקו בארץ: 409D, 609D, 709D ו־711D. בכל דגם שלוש צורות מרכב: מסחרית סגורה, מסחרית פתוחה עם תא נהג בודד, מסחרית פתוחה עם תא נהג כפול. לדגמים החדשים מעמס כללי מותר החל מ־4600 ועד 6600 ק"ג, שלוש קטגוריות של מנועים ושלושה אורכי מרחק סרנים. הן מוצעות במיגוון גבהים פנימיים (מ־1550 מ"מ עד 1940 מ"מ) ומאפשרות נפח מטען גדול בכ־10% מזה שהיה לדגמים הקודמים.

מנועי מרצדס ידועים כרבי־עוצמה, אמינים וחסכוניים במיוחד. דגמי ה־609D וה־709D מצויידים במנועים עם הזרקה ישירה. יחידה זו, בת 4 בוכנות, מפיקה 90 כוח סוס DIN ב־2800 סל"ד ומומנט של 27 קג"מ ב־1400 סל"ד. מנוע זה משמש כבסיס למנוע טורבו המותקן בדגם 711D בעל תפוקה של 115 כוח סוס DIN ב־2600 סל"ד, ומומנט של 39 קג"מ ב־1500 סל"ד.

לכל סוגי הרכב תיבת הילוכים ידנית בעלת חמש מהירויות וסינכרוניזציה מלאה המקנה לרכב, בשילוב עם מנוע הדיזל, תאוצה וביצועים משופרים. את כל הדגמים ניתן להזמין גם עם תיבת הילוכים אוטומטית. החידוש במערכת הבלימה הם מעצורי דיסק בסרן הקדמי.

דניאלה בוקשטיין ■

שיר עם שריר

ירון אפשטיין עבד על גופו, והגיע עד התואר "מר ישראל". עכשיו, כשהוא עובד על קולו – מעניין לאן יגיע. בינתיים יצא תקליט־שדרים שלו.

ירון אפשטיין: לא מסתפק בלהיות שומר־ראש לזמרים. רוצה לשיר לבד.

איש חזק, ירון אפשטיין. רואים עליו, ככל שריר. את עוצמת שריריו הוא כבר לא צריך להוכיח, יש לו קבלות: ירון היה "מר ישראל", ואפילו השתתף בתחרות "מר עולם", כספורטאי הישראלי הראשון שנשלח למצרים עם פרוץ השלום. מה שלא כל כך רואים עליו, זה שהוא גם זמר לא־רע. את זה הוא מנסה להוכיח, ממש בימים אלה.

תקליט־שדרים שלו יצא לאחרונה, עם שני שירים: "רק השיר יודע את הדרך", ו"בואי נרקוד". שייקה פייקוב כתב את המילים, ואת הלחן לשיר הראשון. ננסי ברנדיס עיבד את שני השירים. ירון מצולם על העטיפה בגופיה חושפת־גו, זרוע ימין מונפת בפוזה של שריר. בשלב מוקדם יותר בחייו, התערובת הזאת של שירים ושרירים די הפריעה לו: הוא התקבל כזמר ל"להקת פקוד צפון" וגם ל"צוות ההווי תותחנים", אבל עם כישורים גופניים כשלו, ובמיוחד לאחר שגילו שהוא בעל חגורה שחורה בקאראטה, העדיפו לנצל אותו כמד"ס ביחידה קרבית.

איש חזק ירון, אמרנו. העניין של העוצמה אינו רק ענין חיצוני אצלו: בסיומה של מלחמת יום־כפור, אותה עבר כחיל בשירות סדיר, הוא קבל צל"ש על חילוץ שני חיילים מבונקר. אז מה אם לקח לו קצת זמן עד שהגיע לשירה, בצורה מקצועית? את החלומות שלו הוא מממש אחד־אחד, על פי סדר עדיפויות פרטי.

אחרי הצבא, למשל, היה חשוב לו להרוויח כסף, אז הוא בחר לעבוד כשומר־ראש. על גלריית ה"נשמרים" שלו נמנים צביקה פיק, דודו טופז (אחרי ספור ה"צ'חצ'חים"), אלטון ג'ון, רוד סטיוארט ועוד כהנה וכהנה. אפשר לראות שכבר אז הוא הסתובב ליד זמרים ובמות. במקביל, הקים ירון רשת מועדונים, בהם הוא מרביץ בררדקים את תורת הקראטה.

איש של אנרגיה. כל הזמן עסוק בלהספיק. לא מוותר על שום דבר. כל מי שמצוי בענין האסטרולוגי, יאבחן מיד שהוא בן אופייני למול עקרב. בדרך הוא גם נשא לאשה את עדי, הביא לעולם את את כפיר (6.5), מושיק (4.5) ודרור (חמישה חודשים). עכשיו הוא מתפנה ליעד הבא: זמרה. סיפור ישן אצלו. תמיד היה לו קול ערב, תמיד שר. רכש לו קצת נסיון במסגרת של חבורת־זמר, עבר קורס של מגיש־רצף בטלוויזיה.

בכוונה השארנו את העניין של הקול עד עכשיו: את הדברים הטובים משאירים לסוף. מסתובבים בשטח יותר מדי זמרים, שמה שיש להם להציע זה "סטייל", "סגנון", "אישיות" ודברים כאלה, אבל אין להם את הנתון הכי בסיסי לזמר – קול. לירון אפשטיין אין את הבעיה הזאת: כנקודת־פתיחה מוצלחת בקריירה הוא מציג בתקליט־השדרים שלו קול ערב ביותר, בגוונים של בס ובריטון. ננסי ברנדיס שמע והתלהב, הסכים להפיק את השירים. התקליט יצא בהפקה עצמית, השקעה של 6000 דולאר. השירים אולי לא יהיו להיטים הסטריים, אבל הם בהחלט משהו שנעים לשמוע.

בינתיים ירון מופיע. יש לו כבר לוח־הופעות די עמוס של חלטורות בקבוצים ומועדוני־זמר. הוא הולך לשיר שם שירי ארץ־ישראל. לא צריך להבין מכאן שהוא נעול על הכיוון הזה: כל האופציות פתוחות. כמו, למשל, האפשרות שישיר שירים בכיוון של "הבוס", ברוס ספרינגסטין. שמתם לב כמה הוא דומה לו?

עטיפת תקליט־השדרים: השקעה עצמית של 6000 דולאר.

סמדר בת־אדם ■

אכזוטי, אבל מסוכן

...עד תעשיית הנשק ...הג'רגול", מפותחת ...בארה"ב תעשיה של ...נשק מיוחד, האמור ...להשיב על טעמים ...חורגים של אספנים. ...מדובר החל ...מחיקויים לכלי־נשק ...עתיקים, ועד לנשק ...בעיצוב עתידני. אין ...מדובר בצעצועים: ...הכלים הללו יורים!

קולט 45 לאיטרי ידיים

ג'יימס בונד היתמיס באקדח הזה

SHERIFF'S MODEL: נשקם של קלפני המערב הפרוע

ארצות הברית היא המדינה היחידה בעולם בה מתכננים ומייצרים כלי נשק מיוחדים, המיועדים אך ורק לאספנים. כאן מטרת היצרנים אינה מכירת כמויות־ענק או נשק־איכות – אלא פריטים מיוחדים, "אכזוטיקת נשק".

חוברות־הנשק הרבות המתפרסמות בארה"ב מציעות לחובבי ואספני הנשק מבחר עצום של כלי נשק חדשים, שמטרתם היחידה היא לענות על טעמיהם המוזרים ביותר של האספנים. מדגמים חדשנים על גבול המדע הבדיוני – ועד לשורה ארוכה של אקדחים ורובים נטעני־קנה, שהם חיקוי מודרני של כלי נשק היסטוריים מן המאה שעברה. במקביל לכלי הנשק קיימת, כמובן, תעשייה משגשגת של תחמושת מכל הסוגים.

מקום נכבד שמור, במסגרת תעשייה ענפה זו, לכלי נשק שהפכו לחלק בלתי נפרד מן המיתוס האמריקני של המערב הפרוע, כמו אקדחי SINGLE ACTION או רובי ACTION LEVER, שהם עד היום כלי נשק פופולאריים ביותר. גם כלי נשק מפורסמים של מלחמת העולם השניה תופסים נתח הגון של השוק הזה, לצידם של כלי נשק ישראליים מפורסמים כמו העוזי.

לפניכם, מדגם קצר של כלים כפי ששלינו מעיתונות־הנשק האמריקנית.

ג'יימס בונד – עכשיו מפלדת אל־חלד

בתקופה בה בא לעולם ג'יימס בונד, הסוכן החשאי 007 בעל הרישיון להרוג, היה הצירוף "כח עצירה" כמעט בבחינת מלה גסה. בונד לא היה "עוצר" את אויביו. הוא פשוט היה הורג אותם בירייה בודדת מכוונת היטב מה־WALTHER PPK שלו.

ה־PPK זכה למוניטין שלו לא רק בזכות גיבורו האגדי של יאן פלמינג. הוא נחשב מאז ומתמיד לאקדח הטוב ביותר מסוגו שנוצר אי־פעם. תכונותיו הבולטות היו מנגנון DOUBLE-ACTION וקנה קבוע שהעניק לו לו דיוק מרשים.

יצורו של המודל המקורי החל בשנת 1931 ונמשך עד לסוף מלחמת העולם השניה. בשנות ה־50 חודש יצורו בגרמניה וגם בארצות רבות אחרות. הוא יוצר בשני קטרים עיקריים – 7.65 מ"מ (380 ACP) ו־9 מ"מ קצר (0.32). חברת INTERARMS האמריקנית רשה זכויות על יצורו של האקדח המפורסם והיא משווקת אותו עכשיו במהדורה אמריקנית עשויה פלדת אל־חלד. קוטרו של ה־PPK האמריקני הוא 380 ACP. מחירו אינו נמוך במיוחד – 550 דולאר.

קולט 45 GOVERNMENT לאיטרים

ה"קולט 45" הוא האקדח האוטומטי הנפוץ ביותר בעולם. למרות העובדה שהוא בעצם אקדח די מיושן, יש לו עדיין מעריצים רבים המעריפים אותו על אקדחים המבוססים על על עקרונות תכנון מודרניים. יצרני נשק רבים מייצרים עד היום תאומים זהים שלו ברמות איכות שונות. אחד מחסרונותיו העיקריים היתה תמיד העובדה שהכלי הזה לא התאים לשימושם של איטרי־יד ימין בשל מיקומם של הנצרה, תפס המחסנית ותפס הפיתוק.

חברת FALCON הקליפורנית נחלצה לעזרתם של האיטרים, המהווים ששית מכלל האנושות, ומייצרת עבורם אקדח מיוחד כפלדת אל־חלד שהוא בעצם קולט 45 הפוך. שמו המסחרי FALCON PORTSIDER. הוא משווק עם קנה באורך של 5 אינטש ומחסניות עשויות מפלדת אל־חלד.

החברה המתמחה בייצור חלפים לכלי נשק מסוגים שונים, משווקת גם קנים מיוחדים לתחרויות קליעה, אחד מהם מצויד במשכך רתיעה. מחירו של הכלי – 580 דולאר.

"משכין שלום" של כיס

מודל 1873 של "קולט" היה ללא ספק אחד מן הגיבורים היותר נערצים של המערב הפרוע. הוא יישב הרבה אי־הבנות ושירת באמונה גם את הטובים וגם את הרעים. למרות היותו נשק של נושאים נשק, הוא היה נשקם של קלפנים, כלסים, מוזגי באר ושריפים.

הבדל נוסף בין מודל זה למודל 1873 הגדול היה שב־SHERIFF'S MODEL לא היה קיים בית פריקה כחלק אינטגרלי. את התרמילים הריקים נחוץ היה להדוף החוצה מתוך התוף בעזרת עפרון רגיל או חפץ דומה אחר.

כיום מציעה חברת ALLEN FIRE ARMS האמריקנית למכירה בשוק האמריקני העתק מדויק של הכלי המקורי המיוצר עבורה על ידי חברת ברסקיה האיטלקית. חברה הבתמחה בייצור שיעתוקים של כלי נשק היסטוריים. האקדח מוצע בקטרים 44-40 ו־45 קולט. מחירו של הכלי כשהוא מצופה בהשחמה 319 דולאר. ו־349 דולאר כשהוא מצופה ניקל.

SINGLE-ACTION, מרבים לייצר אותו עד היום כשהוא מותאם לתחמושת מודרנית. היה לו את תאום בעל קנה קצר שכונה SHERIFF'S MODEL. באופן בסיסי זה היה אותו האקדח, בקוטר של 45, אלא שקנהו היה קצר יותר, שלושה אינצ'ים בלבד. העדיפו אותו אנשים שלא רצו לוותר על עוצמת התחמושת של אחיו הגדול ויחד עם זאת לא רצו להבליט את העובדה שהם

CALICO M-100 – מחסנית ליום שלם של ירי

מתכנניו של ה־M-100 נטלו ללא ספק את ההשראה לתיכנונו מן הסרטים. הוא נראה כמו משהו מסרטי פלאש גורדון שמנסה להיות דומה קצת ל־M16. הגוף המוארך הנראה מעל חלקו האחורי של הנשק הוא בעצם מחסנית שבנתיביה החלזוניים ניתן להטעין 100 (!) כדורי 0.22LR.

הרובה בנוי מפלסטיק קשיח, אלומיניום ופלדה. הוא מצוייד בכת המתקפלת בשני מפרקים ובכוונות, אחורית וקדמית. הניתנות לאיפוס בקלות. מי שכתבו את ביצועיו עבור GUNS AND AMMO, שהוא עיתון פופולארי לחובבי נשק, מציינים בדרך שלהם שהוא נשק אמין וסימפטי. לדבריהם היתה להם רק הקלת הונה אחת מתוך 800 הכדורים שהם ירו. נתון ראוי לציון כאשר מדובר בטכנולוגית מחסנית מהפכנית ולא שגרתית. כמו כן שבחו הבוחנים את הקלות שבה ניתן לפרק ולהרכיב את הכלי.

היצרן – AMERICAN INDUSTRIES בקליבלנד אוהיו, מחירו של הכלי 299.95 דולאר. מחירה של מחסנית נוספת – 49.95 דולאר.

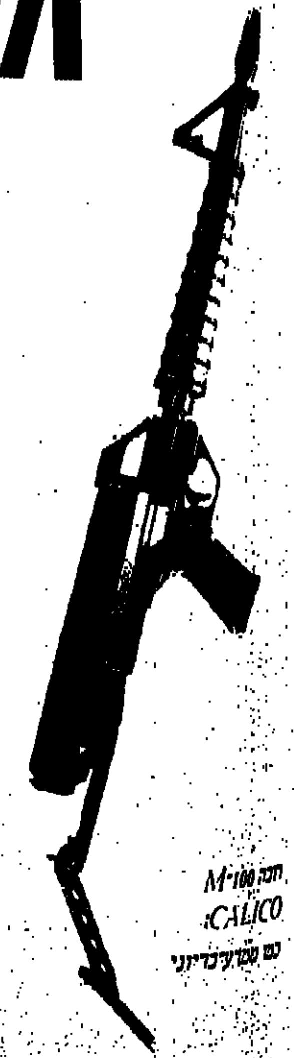

רובה M-100 CALICO: כמו שמעדיכני

אלדד זקוביץ ■

פרופסור אלכס וורד, ראש המחלקה לצורפות ב"בצלאל". סקוטי שהתאהב בישראל, ומקדיש את זמנו להדרכת תלמידיו כי מה שקובע זה לא מחיר הזהב וגודל היהלום שבתכשיט – אלא מקוריות העיצוב. לאחרונה נערכה תצוגת תכשיטים מפוארת, פרוייקט משותף של התלמידים במחלקה ויצרן־תכשיטים פרטי. הזדמנות נדירה להיחשף לשוק.

מריצה זהב

מה עשוי לגרום לאזרח סקוטי לעזוב את ארצו, לזנוח קריירה מפוארת בתחום העיצוב האמנותי, ולבוא דווקא לישראל כדי לגור וליצור כאן? התשובה של אלכס וורד (41), ראש המחלקה לצורפות של האקדמיה לאומנות העיצוב "בצלאל" בירושלים, אינה ברורה. הסיבה לאותה אי־בהירות אינה דווקא מבטא הסקוטי העמוק והמורגש, אלא אופי החיים יוצאי־הדופן שניהל וורד עד היום, ואולי בעצם גם היום.

עיסוק בעיצוב תכשיטים אינו דבר שכיח ביותר, שלא לדבר על דרגת פרופסור בתחום זה. וכאשר וורד מתחיל לספר על עיסוקיו בתחום עיצוב טכסטיל ומוצרים, ועל המקומות הרבים בעולם בהם עסק בתחומי העיצוב השונים – רק אז אתה מגלה את עומק הרקע שמאחורי האדם.

נמוך קומה וצנום, אלכס וורד אוהב להתהדר בבגדים מרעישי עין. שערו הכסוף ופניו הצעירים למראה, משלימים את התמונה. בשבוע שעבר היה חתן השמחה במסיבה בה הוצגו העבודות הזוכות בתחרות עיצוב תכשיטים של תלמידי המחלקה לצורפות, עבודות שזכו למימוש והפצה על־ידי חברת־התכשיטים "פדני". וורד משקיף על הדברים בקורת רוח מרובה. אחרי הכל, זהו חלק מתוכנית נרחבת לעודד יוצרים צעירים מישראל לפרוץ אל מחוץ לגבולות המדינה, לארצות בהן תכשיטים הם עניין לגלריות ולא לצווארים עטורי פימות.

וכשמדובר על חוץ־לארץ, וורד יודע על מה הוא מדבר. יליד עיר קטנה ליד גלזגו, וורד למד אומנויות באוניברסיטת דנדי והמשיך את לימודיו לתואר מאסטר בעיצוב מוצר. לאחר מכן קיבל מילגה שאיפשרה לו לעבור לאוסלו, נורווגיה, שם עסק בתחום עיצוב הטכסטיל, "פיסול באריגה". יותר מאוחר הוזמן לטולין, שם עבד במחיצת אמנים ידועים במשך שנתיים. אירופה הפכה לשטח המרעה הגדול שלו. הוא חזר לסקנדינוויה, הפעם לפינלנד. כאן עסק גם בתחום עיצוב המוצר וגם לימד את תורתו. מאוחר יותר החל לחלק את זמנו בין פינלנד לסקוטלנד, מולדתו. בשלב הבא החל וורד ללמד עיצוב בלונדון.

ואז הגיע לישראל. העילה הראשונה היתה חילופי מרצים עם "בצלאל". בני כורשטיין נשלח ללונדון, אלכס וורד הגיע לירושלים. הגיע ונדלק. השהות בארץ היתה קצרה יחסית, אבל וורד לא טמן ידו בצלחת. בעת פגישה מקרית בבית ידידים משותפים הכיר את אסתי, אז סטודנטית לעיצוב, היום גברת וורד ואמא ליונתן הקטן. אלא שהוא לא ידע כל זאת אז. כעבור זמן קצר כבר היה שוב בלונדון, אבל החיים מלאי הפתעות: יום אחד מופיעה אסתי אצלו בלונדון...

הזכרונות הטובים מישראל והקשר עם אסתי הקלו על ההחלטה: אלכס וורד מוזמן על־ידי "בצלאל" להצטרף לצוות המרצים הקבוע, מקבל את ההזמנה, עובר תהליכי קבלה מייגעים ולבסוף מתמנה לראש המגמה לצורפות באקדמיה. זה מה שהוא עושה מזה שנתיים, ולדבריו הוא נהנה מכל רגע: "בצלאל הוא בית־ספר מיוחד במינו, גם בהשוואה למכללות־אמנות באנגליה וארצות הברית. חופש רב מוענק כאן למרצים, להחלטות ולדרכי טיפול, וגם התלמידים מעניינים הרבה יותר מעמיתיהם הבריטים. הם לא מקבלים מרות, הם חסרי סבלנות, הם חדשנים". לא שתמיד הוא מרוצה מפריקת העול, אבל הדגש אצלו אינו על התנהגות, אלא על המקוריות, הרעננות.

זה אולי המקום להזכיר למי שהמילה "תכשיט" גורמת לו להציץ בטבעת הנישואין: תכשיטים לפי וורד הם יצירות־אמנות. כאן אין מדובר בשרשרת דקה עם מגן דוד בקצה, או בעגילי פנינה. מדובר בתחום יצירתי שעבר מהפכה אמיתית לפני כ־20 שנה, מהפכה המאפשרת היום לעצב תכשיטי פלאסטיק, עץ, פח. החומרים היקרים אינם בהכרח המוצלחים ביותר. "הדגש שלנו הוא על התנועה האמנותית הנוכחית בתכשיטנות", הוא מסביר. "פעם שימשו התכשיטים לשתי מטרות: לייפות את העונדים אותם, ולשמור על ערך כספי גבוה. היום אנחנו מדברים על רעיון, על כוונה, על מסר. החומרים יוצאי הדופן מטשטשים את הגבול בין עיצוב תכשיטים לעיצוב בגדים".

מה הסיכויים של תלמידיו להצליח ב"שוק"? וורד נשמע אופטימי. ראשית, הוא מסביר, למחלקת עיצוב התכשיטים של בצלאל יש מוניטין מצויין בכל העולם. המחלקה השיגה הכרה בינלאומית בתערוכות מפורסמות כמו אלה של יפאן, גרמניה, הולנד ואנגליה. הוא מדגיש כי הרבה ממוניטין זה חבה המחלקה לראשה הקודם, הפרופסור אריה פילד. יתר על כן, מוסיף וורד, ארץ קטנה כמו ישראל הוציאה מתוכה מספר מרשים של מעצבי־תכשיטים מצליחים. "המטרה שלי היא לעודד את הסטודנטים להתמיר ולעסוק בתחום. לשם כך עליהם להיחשף ככל האפשר בחוץ־לארץ. בשנה שעברה המלצתי לתלמידים להגיש הצעות לתחרות ביפאן. חלק אכן עשו זאת – ואחד מהם התקבל. עובדה זו לכשעצמה היא הישג".

על ישראל אין מדברים בהקשר הזה. פה עדיין לא מורגלים לרעיון הגלריה המציגה תכשיטים, ולאמיתו של דבר אין גלריות כאלה בישראל. וורד מעיר כי המוזאונים יכולים לתרום לקידום הרעיון. הוא מזכיר תערוכה אחת – "נרות מצווה" – שהוצגה במוזיאון ירושלים ויצאה לאחר מכן לסיבוב בחו"ל. זו הדרך, הוא מסביר. מדוע מוזיאונים אחרים לא ילכו בה?

סמדר אפרתי, פרס ראשון בפרוייקט: "המחלקה לצורפות ידועה בכל בצלאל כמחלקה מאוד משפחתית, ועם אלכס יש למי ללכת. הוא מטפל בכל בעיה שלנו, מעורב בחיינו. כמורה, הוא נותן חופש יצירה מוחלט, אבל יודע לכוון את התלמיד למקומות הנכונים עבורו, לפי דרכו. הוא אמנם אנגלי, אבל איש מאוד חם".

לצד כל אלה, חשוב לעבור. לעצב, להתפתח, להתנסות בעבודה מעשית על כל צדדיה. כאן בדיוק נולד הרעיון של שיתוף הפעולה עם חברת "פדני". הקשר הראשון בין אנשי החברה למגמת־התכשיטנות ב"בצלאל" נולד לפני כשנה, והפרוייקט יצא לדרך. הרעיון: תחרות עיצוב בין התלמידים. היצירות המוצלחות ביותר עוברות לפס הייצור ומגיעות למדף המכירות. התחרות היתה פתוחה לתלמידי השנים המתקדמות במחלקה.

"היתה הנחייה אחת באשר לנושא – או ההשראה – לעיצוב: לתכשיט חייב להיות קשר כלשהו למוסיקה, במובנה הרחב ביותר. באשר לחומרים – התלמידים נדרשו לעצב ענק, משילוב של מתכות אצילות כמו זהב וכסף עם מתכות לא־אצילות כמו פלדה וטיטניום, ובשילוב אבני חן ויהלומים. המגע של התלמידים עם חומרים יקרים הוא מוגבל ביותר, וזו היתה הזדמנות מצויינת לפתוח בפניהם את הדרך", מסביר וורד.

התלמידים המתחרים הגישו את הסקיצות הראשונות לוועדת השיפוט, בה השתתפו וורד עצמו, בני פדני ונציגי התלמידים. "פדני רגיש מאוד לקושי שבקשרים עם האקדמיה", מעיד וורד. "הוא מבין את האמביציות של התלמידים – אך הוא גם מכיר את השוק השמרני הרוכש את התכשיטים".

מצויידים בהערות הוועדה פנו התלמידים להכנת מודלים מקרטון או מפח של דגמיהם. מבין כל המודלים בחרה הוועדה עשרה, ומתכנניהם נדרשו לעיתים להכניס שינויים נוספים במודל כדי להתאימו לדרישות השוק. עשרת המודלים הועברו אל סדנאות הייצור של פדני, והתכשיטים המוגמרים הוצגו במסיבה חגיגית, כשהם ענודים על צוואריהן הענוגים של דוגמניות יפהפיות. קשה לחשוב על דרך מרהיבה יותר להצגת התכשיטים...

את המילים האחרונות כדאי להשאיר לסמדר אפרתי, הזוכה בפרס הראשון בפרוייקט, מעריצה נלהבת (כמו כל התלמידים) של וורד: "האם אני מרוצה? מאוד. בפרוייקט של שנה שעברה כבר מכרתי תכשיט בעיצוב שלי, והשנה קיבלתי פרס ראשון. זה היה נסיון חשוב, ממש חשוב, ואלכס הוא זה שרותף להשתתפות פעילה בתחרות, וגם להליכה לגלריות ולהתבוננות בז'ורנלים. המחלקה לצורפות ידועה בכל בצלאל כמחלקה מאוד משפחתית, ועם אלכס יש למי ללכת. הוא מטפל כמיטב יכולתו בכל בעיה שלנו, מקצועית או אישית. הוא מעורב בחיינו, דוחף אותנו להתקדם. כמורה, הוא איש רחב אופקים. נותן חופש יצירה מוחלט, אבל יודע לכוון את התלמיד למקומות הנכונים עבורו, לפי דרכו. הוא אמנם אנגלי, אבל איש מאוד חם".

טל שחף ■

פרופסור לעיצוב ולתכשיטנות אלכס וורד: אצלו, תכשיטים הם קודם־כל יצירות־אמנות קטנות.

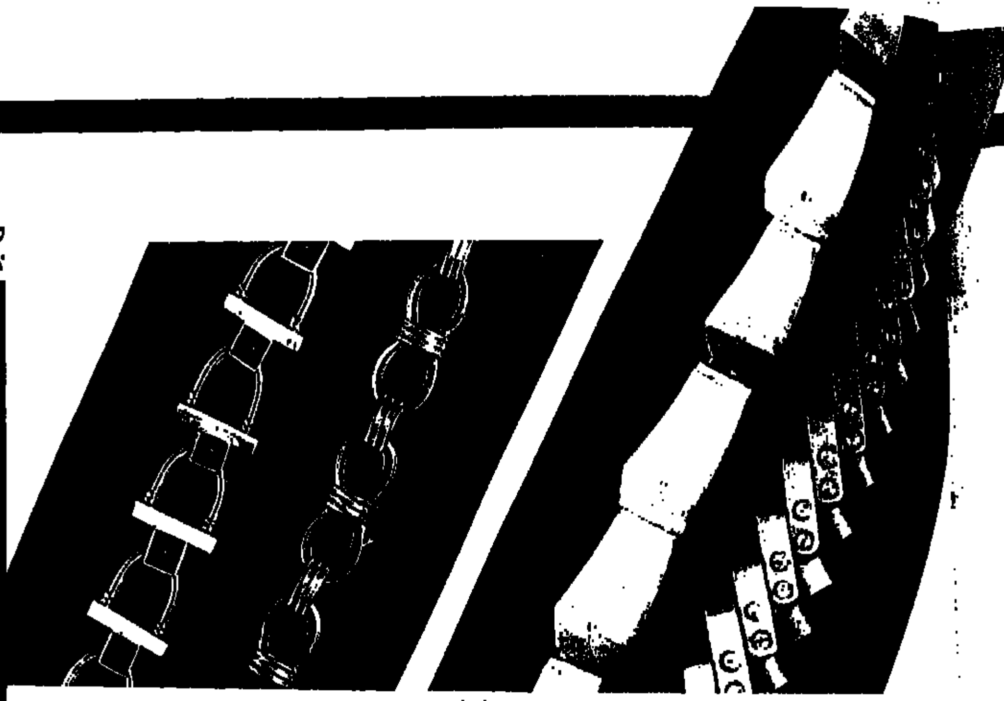

כמה מהדגמים הזוכים בתחרות התכשיטים בצלאל־פדני

בני פדני ודוגמניות בעת התצוגה. העניק שעל צוואר הדוגמנית הוא אחד שנבחרו כזוכים בפרוייקט.

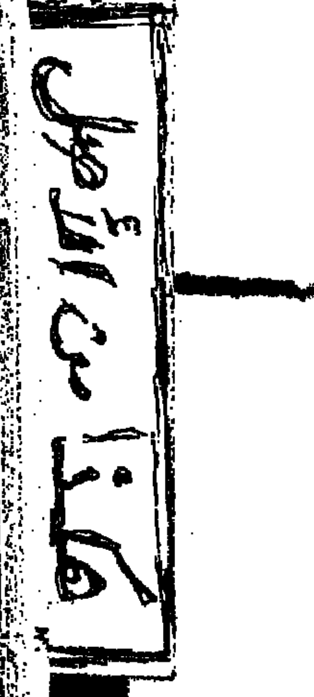

יוצאים לבלות

פאבים • מסעדות • בתי־מלון
מופעים • בידור • קולנוע

השבוע חוגגים כפול: את חג החנוכה – החג לכל המשפחה, ויש שפע מופעי בידור, הצגות, סרטים. ממש כיף לא נורמלי. ב־31.12.86 ניפרד מהשנה האזרחית ונקבל בברכה את שנת 1987, וכמו בכל שנה יחוגו אזרחי ישראל את נשפי הסילווסטר המסורתיים, ואכן יש אירועים של ארוחות, נשפים, מופעים, שייערכו בבתי־מלון, אולמות בידור, מועדונים ומסעדות. תוכניות לכל כיס, באוירה חגיגית ותוססת! חוגגים סילווסטר 86 ואת חג החנוכה!

„סיבה למסיבה" – פאב מסעדה, המקום הכי הכי בעיר. נשף סילווסטר משגע עם כל הלב, באירוח לבבי וחניגי מצפה לכם בסיבה למסיבה. ארוחות ערב מלאה, פלטה סלטים, סיגרים וקוקטיילים. פסטלים (בשר עם צנובר) ממולאים, עלי גפן, מנות עיקריות ממיטב המטבח שלנו, קינוחים טעימים מהסרטים, שמפניה חינם לכל שולחן – ממש חגיגה! והאמנים: סאבי שילהיב אתכם עם שירי אלוויס פרסלי וכל השירים היפים של שנות השישים. הזמר מומי אלפין עם להיטים מדליקים. כן יהיו הגרלות, פרסים וכמובן מצב רוח מרומם – והכל במחיר 35 ש"ח לאדם! יופי של אוכל, אוירה נעימה, שרות אדיב עם חיוך, והחשוב מכל – מצב רוח מרומם, יעניקו לכם ערב סילווסטר נהדר. „סיבה למסיבה" – רח' בן יהודה 77 תל־אביב. כדאי להזמין מקומות בטלפון 03־244396.

בקונדיטוריה בית המאפה מכינים לכם דברים מתוקים מתוקים לכל אירוע בחג. בסופגניות חמות ומתוקות טעימות מאוד תשקתם או אולי בעוגיות, עוגות, בורקס – הכל מאפה ביתי, סופר טעים. בון בון – יופי של מקום, בו תיהנו, תטעמו חופשי חופשי ממאפי-בית אמיתיים, חמים ופריכים. תושבי גבעתיים והסביבה קונים רק בבון בון, רח' כורזין 6. מתקבלות הזמנות לשמחות, חגיגות ואירועים בטלפון 03־762389. בואו לטעום דברים טובים בבון בון, קונדיטוריה, בית מאפה הכי טוב בעיר – כדאי לנסות!

סילווסטר אפשר לחוג אחרת. באוירה רומנטית אמיתית, שקטה ושלווה במסעדה „בוקרסט" – אוכל רומני אמיתי. גולש רומני חם וטעים, מרק צ'ורבה בלעדי למקום, איקרא ביתית ספיישל, ממולאים עם כל הטעמים. וכמובן מעדן אינטרקוט בקר. הכל ערוכים למענכם ע"י השף הרומני של המקום, בהנהלתם של סימון ומרקו מרומניה. הם יודעים מהו אוכל טוב באמת! בערב הסילווסטר ינעימו לכם צלילי מוסיקה רומנית, להקה צוענית ותזמורת בוקרסט – וכמובן אמנים אורחים משלימים את הערב הנפלא, הרומנטי והבלתי נשכח.

מסעדת בוקרסט, שדרות חן 52, תל־אביב, טלפון להזמנת מקומות 03־262922. המקום האידיאלי לבילוי ערב רומנטי נפלא. מומלץ מאוד!!!

עושים חיים משוגעים רק בסינרמה תל־אביב. יש אקשן בסילווסטר! המקום „המדליק" בעיר מארגן למענכם סילווסטר סטייל חוץ לארץ. הפנינג הענק עם צמרת הרוק הישראלי, בהופעה חיה על בימות תלויות באויר, יקחו חלק – שימו לב לשמות: דני בסן, להקת טנגו, שרון ליפשיץ, האשם תמיד, קורין אלאל, אהוד בנאי אלון אלוארצי, סי היימן ורבים אחרים. כן יופיעו בערב המשגע והמלהיב להקת דיסקו, היי אנרג'י הישר מהיפודרום מלונדון והפלדיום בניו יורק – ישר לסינרמה בתל־אביב. וכמובן מיטב ה־D.J. עם יואב קוטנר, ראס מייקל מג'מייקה ומשה מורד מהטלויזיה. יש אקשן, יש שמחה, יש אירוע רק בסינרמה תל־אביב. אז איפה חוגגים? כמובן ב„סינרמה" תל אביב. הכינו כרטיסים מראש במשרדי הכרטיסים ובקופות הסינרמה. פראייר מי שלא באו! כמו כן ישנו מסיבת חנוכה מדליקה באמת ביום שלישי, 30.12, בסינרמה בתל־אביב. לראשונה ערב נוער ענקי עם עשרות פרסים, תקליטים והגרלות, מסכי וידיאו ענקיים, אפקטים ופירוטכניקה מדהימים. ובקיצור – כיף אמיתי, ממש כמו שמבלים החבר'ה הצעירים בעולם. לנוער במסיבת חנוכה בסינרמה 10 ש"ח לכרטיס. אז למה אתם מחכים...

שמחה אמיתית! חנוכה שמח! סילווסטר עם מצב רוח! הזמינו לכל אירוע ליצן מבדח או גורילה וורודה, שיגישו לכם בהפתעה זר מרהיב של בלון וברכה. משהו מקורי, משהו מיוחד, משהו שמח! בלון וברכה – הלהיט של השנה. טלפנו עוד היום והזמינו ישר מהמקור את משלוחי ההפתעה והקישוט באימות מעולה ושרות אדיב. בלי בלון וברכה יהיה חסר לכם משהו במסיבה. סניפים בכל רחבי הארץ. חנוכה חג שמח עם בלון וברכה. איך אפשר בלי?

קולוסאום COLOSSEUM
סילבסטר 86
עם לייזר חדש ותאורה חדשה
צריך לראות כדי להאמין
יום רביעי 31.12.86 ■ מחיר 30 ש.ח. ■ כולל 3 משקאות

אוירה רומנטית אמיתית
מסעדה "בוקרסט"
RESTAURANT "BUKAREST"
אנו חוגגים סילבסטר
עם תזמורת בוקרסט ואמנים אורחים
★ אוירה רומנית קסומה
★ מערנים ותבשילים: גולש רומני, מרק צ'ורבה, אוקרא ביתית, ממולאים
★ מטבח רומני מקורי בהנהלת סימון ומרקו מרומניה
מסעדה בוקרסט, שדרות חן 52, תל־אביב
טל. 262922 – הזמינו מקומות מראש!!!

פאב הארובה
פאב־מסעדה
סילבסטר שמח
עם האומן
חגי נדב
שילהיב לכם ערב משגע!!!
ליושבי הפאבים ולאוהבים לבלות
היינו בארובה ותפסנו
• אוירת פאב אמיתית
• מוסיקה מדליקה
• שכר ויסקי מסה
• ובקבוק שמפניה בכל שולחן
• חשבון חסכני
• חיה בשפע
ראש על הכיפאק
מיקום, הרצל 117 תל־אביב (פינת קיבוץ גלויות) טלפון 03־839451

מסעדה – פאב
סיבה למסיבה
משקאות ומעדנים לאנשים שמבינים
נשף סילבסטר משגע!!!
יתקיים ביום רביעי, 31.12.86
★ ארוחת ערב מלאה עם מיטב המטעמים שלנו
★ שמפניה בכל שולחן
★ הגרלות – הפתעות – בירה ומצב רוח
והאומנים **סאבי** בשירי אלביס פרסלי ולהיטי שנות ה־60
הזמר **מומי אלפין** במיטב הלהיטים כולל השלאגר „שלוש נשים".
הזמינו מקומות מראש!!!
סיבה למסיבה
– המקום שלך
בן יהודה 77 תל־אביב;
טל. 03-244396-7

מבצעים משגעים
במלון נהר הירדן
טבריה טל. 067-92950

חגיגת בידור אמיתית, מתקני שעשועים מלהיבים ומרתקים, אוירה תוססת של חג והכל בכרטיס אחד!

הפתעות פרסים וכיף לילדים בחנוכה במאירלנד, גן השעשועים בכל בו שלום תל אביב. מכירים בידור יותר מאלף!

באולמי ארגמן בחולון האולמות המפוארים יתקיים המופע המרכזי והגדול ביותר בסילבסטר. הפעם הולכים על גדול! נשף גרנדיוזי עד אור הבוקר עם מיטב אמני ישראל. ירדנה ארזי עם להיטיה הגדולים. להקת כמו צועני הלהקה הכי פופולארית בארץ, יגאל בשן, עוזי חיטמן, יונתן מילר בשירים שכולם אוהבים. הזמר הכושי המטריף וין קרדינאל שמשגע את הקהל בהופעה מרתקת. חופני, סורלימאן הקטן, יקיר אביב השדרן מהטלוויזיה והרדיו וכמובן ריקודים מדליקים – שירה בציבור ובינגו ענק נושא פרסים. התוכנית הכי־הכי בעיר כוללת גם ארוחת ערב בתפריט הכולל 5 מנות מיוחדות וכמובן שמפניה חופשי־חופשי. בואו לבלות בגדול באוירה של שמחה, בערב שלא תשכחו זמן רב. אמנים, בידור, אוכל משגע והכל באירוח של אולמי ארגמן בחולון. את הסילבסטר השנה מבלים על בטוח באולמי ארגמן – שם תהיה חגיגה גדולה! הכרטיסים נחטפים, הזדרזו ואל תחמיצו! כרטיסים אפשר להשיג בא.ד.מ. אירועים והפקות בן גוריון (מודיעין) 67, רמת גן, טלפון 03־7517922 ומשרדי הכרטיסים בעיר.

בנובמבר חוגגים כל השנה עם מיטב האמנים בחו"ל – באוירה של כיף והנאה. נובמבר מועדון הלילה היפואי, המקום שאוהבים לבלות וליהנות בו. הערב (במוצאי שבת) ממשיך להצחיק ולבדר חנן גולדבלט במשחקים עם עשרות פרסים. כמובן, משחקי הבינגו זוכים להצלחה עצומה. וכן התוכנית האמנותית הבינלאומית, הישר מבירות העולם. רקדנים מספרד במופע מרהיב, רביעית סטריפטיז מפריס, משתקי אהבה עם 3 נשים וגבר, משהו סקסי, נועז ומרתק. רביעית ארבע לב אדום משלנו במיטב הלהיטים הפופולריים, צמד קומיקאים מלונדון ביופי של מופע ואקרובט מדהים מאיטליה, כל אלה מעניקים אירוע ובילוי של כיף בנובמבר, ביפו העתיקה. איך אומרים על נוקה? במבר לא מוותרים כל השנה, טלפנו להזמנת מקומות 03־811545.

...ך חדשה להתנשק בחצות!
...ם הראשונה בתל-אביב, מסיבת "בית פתוח"
...שת בליל סילבסטר במלון שרתון תל-אביב.
...זותך, מזנון בשרי או מזנון חלבי בסגנון "אכול כפי יכולתך".
...דיסקו עד אור הבוקר באולם "יחלום" לצלילי להקת הנרשלים
...פתם של משה חתואלי וריבי בן-בסט
...ה צוענית ב"קומקום".
...די דיסקו נסעירים בדיסקוטק המפורסם השתקפויות 2000
...רומנטית לצלילי מוזיקת הרקע של יונתן ונורגלית
...לאוני המפואר.
...וחופרסים בחצות.
...אלה יכולים לחיות שלך בליל סילבסטר
...ש"ח בלבד - מזנון בשרי
...ש"ח בלבד - מזנון חלבי
...מחירים אינם כוללים דמי שירות,
...ומשקאות.
הזמנות:
03-286222
שלוחה 3825
נסיכת שטים עשר השטנים, ארוחה, העניות עונתו של כיבוד נוסף, דרום 18 ש"ח נוכחי
מלון שרתון תל אביב
רח' הירקון 115 ת"א טל. 03-286222

לונה פארק
גן השעשועים בכל בו שלום
בחנוכה ובמתנות ופרסים נוצרים!
חוגג בחנוכה
בר־מצוה
למוזיאון השעווה הישראלי
בואו להנות במתקני השעשועים המלהיבים והמרתקים
ובנוסף השתתפו בחגיגת הבר מצווה של מוזיאון השעווה הישראל

אוסף להיטים ענקי!
מקסימום 11
מעל גבי תקליטי הד ארצי

אקשן בסינרמה בסילבסטר
כדאי להכין כרטיסים מראש
אפקטים ופירוטכניקה מדהימים
מיטב ה־D.J ■ יואב קוטנר ■ ראס מייקל מג'מייק ■ משה מורד מהטלויזיה
כרטיסי טיסה ללונדון ועוד עשרות פרסים
צמרת הרוק הישראלי בהופעה חיה מעל במות תלויות באויר
מופע דיסקו ה"אנרג'י" מניו יורק
3 מסכי וידיאו ענקיים
הפנינג ענק משעה 22:00 ועד הבוקר
כרטיסים להשיג: הדרן אבן גבירול 90, 248787 קסטל 444725 ובקופות הסינרמה בערב המופע
למוסרות כרטיסי הוזה הדרן קסטל 223167
CINERAMA

הופיע
הספר השלישי בסדרה
ציידי הממותות

אחרי ההצלחה המסחררת של „שבט דב המערות" ו„עמק הסוסים", הופיע הספר השלישי בסדרה „ציידי הממותות" מאת ג'ין מ. אואל.

ספרית מעריב

תלוש הזמנה

תנאי רכישה בתשלומים:
הרוכש ספר אחד ישלם במזומן.
הרוכש שני ספרים ישלם בשני תשלומים, שווים ורצופים.
הרוכש שלושה ספרים ישלם בשלושה תשלומים, שווים ורצופים.

לכבוד ספרית מעריב
ת"ד 20208 תל אביב 61201
נא לשלוח אלי את הספר/ים
☐ שבט דוב־המערות (2 כר') המחיר —.33 ש"ח
☐ עמק הסוסים (2 כר') המחיר —.45 ש"ח
☐ ציידי הממותות (2 כר') המחיר —.45 ש"ח
מצ"ב ___ המחאות לפקודת „ספרית מעריב".
בסך כולל של ______ ש"ח

שם ______
ת.ז. ______
כתובת ______
מיקוד ______
טלפון ______
תאריך ______ חתימה ______

יוצאים לבלות

פאבים • מסעדות • בתי־מלון
מופעים • בידור • קולנוע

אוכלים רוסיתו „ברי־יוזקה", המסעדה הרו־סית הטובה ביותר בעיר. מטבח רוסי טרי, תם וט־עים, רק בריוזקה. שם אוכלים מאכלים טעימים מבית אמא רוסיה. לערב סילווסטר נא הכינו מקו־מות מראשו טלפון 03-223355. מסעדה רו־סית בריוזקה, רח' בן יהודה 77 תל־אביב.

סילווסטר של מטע־מים! לה ולי, המסעדה בשכונת התקוה בתל־אביב. שם אוכלים אוכל טעים, טרי ספיישלו 20 תנוי שיפודים הכי טעי־מים שאי פעם אכלתם רק בלה ולי. המסעדה לערב סילווסטר, בקבוק שמפניה לכל שולחן. ללה ולי כולם מגיעים ויוצאים מבסוטים שג־עון! לה ולי יופי של מטעמים במחירים נו־חים, טלפון 03-372439. ניפגש כולנו לאכול טוב באוירה נעימה בלה ולי, רח' האצ"ל 61, שכונת התקוה, תל־אביב.

המקום הכי IN בעיר – קוליסאום – לשם כו־לם נוהרים. בקולי סאום יש אירועים מדליקים לנוער, צעירים ומבוגרים.

את חג החנוכה החברה יבלו בקוליסאום. שם הם מרגישים מוסיקה והנים מהתאורה החדשנית של המקום. את סילווסטר 86 עושים בקוליסאום, כי שם יהיה שמח! הקו־ליסאום גאה במקום מס' 1 בארץ, לייזר חדש ות־אורה מהממת. לייזר המ־צייר בכמה צבעים, מחו־בר למחשב. השיא של המקום המגנטי כל בכל הדיסקוטקים הגדולים בעולם. חגיגת מוסיקה מהממת, כל הלילה רוק־דים, נהנים ומשתגעים בכיף' רק בקוליסאום בתל־אביב. צריך לראות, להרגיש ולהאמין. אחרי שתבלה ערב בקוליסאום תרגיש את עצמך IN צעיר חופשי. לזה קור־אים בילוי סטייל חוץ לארץ, והצעירים בארץ יודעים: את הערבים מב־לים רק בקוליסאום. ערב סילווסטר 30 ש"ח, כולל 3 משקאות –' ממש שג־עון! חנוכה, סילווסטר, לעשות חיים משוגעים – קוליסאום, כיכר אתרים תל־אביב.

אנו שמחים להודיע על פתיחת מסעדה הו־דית גלאט כשרה, הרא־שונה בישראל, בשם "המעבר להודו" ביום ג' 30.12.86

בואו לנסות וליהנות ממבחר המטעמים המ־סורתיים והאותנטיים של המטבח ההודי המס־עיר, שיוכנו במיוחד עבורכם על ידי צוות הטבחים ההודים שלנו, שעשו את כל הדרך מהו־דו לכאן.

תוכלו לטעום ממבחר המטעמים ממטבח מלכי המוגול, מהאוכל

הפונג'בי הידוע, מאכלים שיוכנו ב"טנדורי" המ־פורסם ובתנורי חימר, מטעמי דגים ומאכלי יר־קות צמחוניים, מאכלים שהשפעת האימפריה הב־ריטית, הפרסים, היהו־דים ועוד ניכרת בהם – הכל באווירה של ימים עברו בהודו.

להזמנות: נא לצלצל לטלפון מספר: 441438-03

כתובת: רח' יורדי הסירה 1, תל־אביב (בבע־לות בעלי המסעדה הסי־נית הכשרה תן לי צ'או)

עריכה והפקה: איקי שובל

חג אורים שמח!
בלו סילווסטר בכיף,
ובילוי נעים!

סינרמה CINERAMA

לצעירים
יום שלישי 30/12
משעה 21.00
מסיבת חנוכה
הטורף לשלטון!!

לראשונה בסינרמה ערב נוער ענק
מופע דיסקו הי"אנרג'י ענק מההיפודרום בלונדון והפלדיום בניו־יורק
עשרות פרסים, תקליטים וג'ינסים מתנת **סאבי**
מחיר 10 ש"ח
המוסיקה של מחר - היום בסינרמה!

פרסום הדס

נובמבר
יפו, טל: 821243, 811545

נשף סילבסטר עליז
ביום רביעי 31.12.86
החל משעה 9.30 בערב

הזמנות מקומות בכל יום בין השעות 10 בבוקר עד 2 אחה"צ ומשעה 8 בערב.

בתוכנית הערב:
★ **תוכנית אמנותית בינלאומית**
★ **חנן גולדבלט**
משעשע ומחלק עשרות פרסים
★ **משחקי בינגו**
★ **הגרלות**

בין הפרסים:
★ וידאו־טייפ
★ טלוויזיה צבעונית
★ רדיו טייפ
★ שואב אבק
★ אופני ספורט
★ מיקסר 5 חלקים
★ כרטיס טיסה ללונדון כולל שבוע בבית מלון

לצורך השתתפות בהגרלה נא להצטייד בתעודת זהות.

הסרט
עוץ לי גוץ לי
צולם בארץ־דובר עברית.

בכורה עולמית לכבוד חג החנוכה ב־15 ערים

בתל־אביב בבתי־הקולנוע „**תל־אביב**" ו„**הוד**"

ובערים:
ירושלים • חיפה • חולון • בת־ים • פתח־תקוה • הרצליה • נתניה •
באר־שבע • קריות חיפה • רחובות • ראשון לציון • כפר־סבא • אשקלון

לקבוצות מאורגנות: טל. 03-200221
הפצה: גלובוס־קהן ישראל

הצעה: קוקטייל לא־אלכוהולי

מי שאוהב קוקטיילים, אך מבקש משום־מה להתנזר מאלכוהול, יכול לשתות, למשל, משקה בשם „מרי הבתולה" (כמו „בלארי מרי", אבל בלי וודקה). ואלה המרכיבים:

קורט מלח
¼ כפית פלפל שחור
¼ כפית סלרי טחון
2 כפות רוטב „רויאל" או „וורצ'סטר"
טיפה טבסקו (אופציונאלי)
חצי לימון סחוט
להוסיף מיץ עגבניות ולערבב. מגישים בכוס גדולה ואכזוטית.

יהורם מלצר, הברמן של מלון „דן אכדיה", ממליץ על „הבתולה" הזאת. הוא גם אומר, שמי שרוצה להתנזר מאלכוהול בצורה הדרגתית, או להפחית את כמות האלכוהול, יכול לשתות ליקרים ישראליים, שהם טעימים – וגם דלים באלכוהול. מנה ליקר סברה, למשל, בתוספת מיץ תפוזים ונקטר בננה, יוצרים משקה בלי הרבה אלכוהול, שיגרום לכם ללקק את השפתיים.

...אובר: הבוקר שאחרי הקרנבל

...תוצאות יש לפעמים תוצאות בבוקר שלמחרת, בדמות ובכת („הנגאובר"). בספרו Every Day Drinking ...(ושי, שתיית חולין) נדרש קינגסלי איימיס לנושא כאוב זה. הוא מביא את המלצות הבאות:
...מנעו מכל המשקאות המתוקים – יין לקינות, פורט, ליקרים – או הגבילו את עצמכם לכוסית אחת בלבד.
...יזהרו בקלארטים (יינות ארומים) מובחרים, בורגונדי וקרומה. יינות אלה נראים תמימים, אך הם חזקים מאוד, והחומרים ...את הטעם גם נותנים את תוספת לאחר מכן. מאותה סיבה הישמרו גם מפני משקאות יוקרתיים כמו וויסקי, מאלט ...
...הרחקו ממשקאות שאינכם רגילים בהם, גם אם הם בלתי־מזיקים בדרך כלל. הגוף אינו אוהב הפתעות – וזה כלל־גדול.
...עדיף לאכול במקביל לשתיה, אך כדאי שהאוכל יהיה פשוט, שכן, בלי הפתעות לקיבה. למשל, את המסעדה האנגרית ...של המסעדה מוטב לדחות ליום אחר.
...שתו הרבה מים או חלב לפני השינה, ואם אתם מוכרחים – קחו גם אספירין או אבקות נגד צרבת. אבל כמובן, אם אתם עדיין ...לים לזכור את כל ההוראות האלה, או בכלל לטרוח להיזכר – אז אולי אתם לא זקוקים להן, בעצם.
...הנגאובר, אומר איימיס, היא תוצאה של „הלם למערכת הגוף בעיקר בגלל האלכוהול, כמובן, אך גם בגלל העייפות – היעדר ...או צריכת אנרגיה בפעילויות מגוחכות ומבושות כמו ריקוד, אושר לקבלת גם מרעלים אחרים, הנכללים בטבק, במזון כלתי ...מתאים ובחדרים שאינם מאווררים כהלכה. זאת מוסף בועדי־אנטין, וראויה שיטפלו בה בכובד ראש".
...בניגוד לדעה המקובלת, איימיס גורס שקפה רק ימריד את המצב. הוא ישאיר אתכם ערים, ותהיה לכם הזדמנות לשתות יותר. ...למקלחות קרות – הן רק גורמות הלם לגוף. איימיס מציע מקלחת פושרת ומרגיעה וחפיפת ראש, ארוחת בוקר קלה – ומנוחה.

כריס בול, מוזג ב„צ'ימני", מכיר 3000 קוקטיילים. הוא מנפץ מיתוסים על מחירים, טעם, מידת ה„פיצוץ", העדפות של גברים ונשים. לישראלים יש עוד הרבה מה ללמוד בנושא.

שיבאס עם קולה? השתגעת?

מי היה מאמין שיבוא מישהו מבריטניה הגדולה, מולדת הפאבים, לארצנו הקטנה – שיכולה, במקרה הטוב, להתגאות בהיותה מולדת הגוזז – וילמד דווקא פה להיות ברמן נשמע דימיוני, אבל זה בדיוק מה שקרה לכריס בול. מאז כבר הספיק כריס ללמוד בבית־ספר מקצועי למוזגים בלונדון, המון בקבוקים עברו תחת ידיו – אבל הוא לא שוכח שהקריירה שלו חחלה בכיכר אתרים, לא בכיכר פיקדילי.

ההתחלה היתה ב„קולוסאום", לפני ארבע שנים. כריס היה אז בן 23, וכל מה שידע היה להכין ג'ין טוניק וטום קולינס. הוא ידע, מן הסתם, גם לבלף, כי כשנשאל אם עבד קודם, הוא הישיר מבט תם־אף־נועז ואמר „כמובן". הוא הבטיח לברמן המקומי שלושה ימי משכורת שלו ולמד ממנו את המלאכה. כנראה, היה לו גם כשרון טבעי, כך שתוך זמן קצר השתלט על העניינים. אחר־כך עבד גם ב„פינגווין" וב„הבית ברחוב ש"ץ". אבל את הסטאז' האמיתי עשה בלונדון, במקומות פופולאריים כמו „בוטלגרס" ו„היפודרום".

כשהגיע לכאן בפעם השניה, התחיל לעבוד בפאב־מסעדה תל־אביבי שרק הוקם אז, „צ'ימני". בששת החודשים שהוא מאייש שם את הדלפק הצליח לחולל תמורה משמעותית בהרגלי השתיה של הלקוחות: מכירת הקוקטיילים הולכת וגדלה, והיא מגיעה כעת לחבע מהכנסות הבר. קוקטיילים הם המשקאות הטעימים, הצבעוניים האלה, שהרבה סובאי בירה וודקה פוטרים בזילזול כ„משקאות של בחורות". או שיהיה ידוע, קוקטייל יכול להיות חזק פי אותיותצי ממשקה רגיל, וכדאי להתייחס אליו בכבוד הראוי.

הסופר האנגלי קינגסלי איימיס כתב פעם בנושא: „הקוקטיילים קסמו לי מאוד ומתמיד, משום שהם כרוכים בתערובות, באקספרימנטים, באכזורים נלווים, בניסויים, בטעימה, ולבסוף – במעשה". הקוקטיילים הם הספציאליטה של כריס, והוא מכיר בערך שלושת־אלפים, לדבריו. בתפריט המשקאות של „צ'ימני" יש 50 פריטים (חתך של כל סוגי המשקאות), עם „קוקטייל הבית" שמתחלף מדי שבוע, לפי משתנים כמו פרי העונה, עודפי משקה מסויים, מזג האוויר או סתם מצב־רוח. יש גם קוקטייל מיוחד, שמי שמנחש את המרכיבים שלו – וזה אתגר! – זוכה במשקה נוסף.

כריס אומר, שלישראלים אין עדיין מודעות של ממש למשקאות, והם עוד נמצאים „בשלב של התנסות". הוא נותן דוגמה מהחיים: „מישהו בא ומבקש 'משהו קר'. זה הרי כמו להיכנס למסעדה ולהגיד 'תן לי חתיכה בשר'". חלק ניכר מההצלחה שלו הוא זוקף לזכות העובדה, שהוא מציע ללקוחות לנסות כל מיני דברים. באמצעות המלצרית, הוא מסביר ממה מורכב הקוקטייל, ואם למרות ההסבר המוקדם המשקה לא מצא חן – הלקוח רשאי להחזירו. (דבר שקורה רק לעתים נדירות).

למרות שבאנגליה לימדו אותו, שאם הלקוח רוצה תערובת משונה כלשהי אז הלקוח צודק, ומגישים לו את הפיתוס עם חיוך על השפתיים, הרי בארץ יש כללים אחרים. כאן, הוא אומר, אפשר להגיד ללקוח „השתגעת?" כשהוא מבקש לשתות שיבאס ריגל עם קוקה קולה, ולהמליץ לו על צורה פחות וולגארית לשתיית הנוזל היקר הזה.

בעניין הקוקטיילים רווחים כל מיני מיתוסים. למשל, חושבים שהם מאוד יקרים. כריס אומר שזה לא נכון, לפחות לא אצלו. מחירי הקוקטיילים נעים בין חמישה לתשעה שקלים, והממוצע הוא שבעה שקלים. אילו היו קונים את כל מרכיבי הקוקטייל לחוד, היה יוצא הרבה יותר יקר.

לפעמים יש אנשים שמחזירים את הקוקטייל, בטענה ש„לא מרגישים את האלכוהול". זו עוד דעה קדומה, כי יש קוקטיילים מסויימים שבהם לא אמורים להרגיש את הטעם של האלכוהול. משקה בהחלט יכול להיות טעים וגם משכר – ואת כל התבכמה.

כאן מגיעים לניפוץ מיתוס נוסף. כריס אומר, שאין הבדל של ממש בין גברים לבחורות בעניין בחירת הקוקטיילים: זה רק עניין של מוסכמה. לא מזמן באו אליו בחור ובחורה שעשו תורות קתיה. הם שתו שבעה קוקטיילים כל אחד, ואהבו אותם במידה שווה – הוא לא מצא התפלגות בין משקאות „נשיים" לבין משקאות „גבריים".

אגב, כל הרעיון של הקוקטייל מפריך עוד דעה קדומה, לפיה אסור לערבב משקאות. אדרבא, בהחלט מותר לערבב, ואת אפילו אמנות. מה שגורם את הצרות זה הכמויות הגדולות, לא עצם העירבוב.

עכשיו כריס רוצה להעביר קורסים במזיגת משקאות. מה שהוא צריך זה משקיע רציני. אבל בסך הכל, הוא אומר, גם במקרה זה החיים הם בית־הספר הטוב ביותר – רק לעשות את הסטאז' אצל ברמן טוב.

שרית פרקול ■

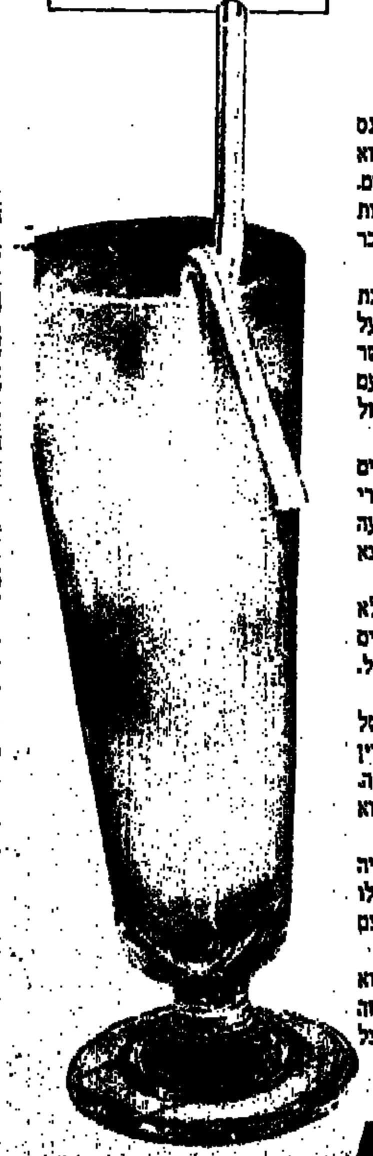

יפה, אבל בעייתית

יש בדרום־אפריקה כמה מהנופים והאטרקציות המרהיבים ביותר בעולם. גן־עדן לכל תייר. למרות זאת, התיירות במשבר: הבעיות הידועות של אפליה, טרור, חרם. רשות־התיירות מנסה כל דרך כדי למשוך תיירים. הצעה להשתתף במארב של לביאות על „ארוחת ערב חיה", למשל.

ה

חושך יורד על ה„בוש" האפריקני בשמורת הטבע הפרטית „מאלה מאלה" בטראנסוואל, אשר בצפון־מזרח דרום אפריקה. אנחנו על גבול הפארק הלאומי הענקי „קרוגר".

ליד ההגה של ג'יפ ה„לנדרובר" יושב הריינג'ר רנקן, מוסמך לנסיעה לילית בינות לחיות הטרף. במושב אחורי מוגבה יושב אלוויס, הגשש השחור, המבלה כבר 11 שנים בשמורות הטבע. אלוויס הוא מומחה לזיהוי בעלי חיים. כדי לראות את בעלי החיים הללו, מתאספת על הג'יפ חבורה קטנה של תיירים מכל קצוות תבל.

רנקן ואלוויס מגלים-מריחים, באפילה המוחלטת, זוג לביאות. הזרקור הקבוע על מכסה המנוע של הג'יפ, מציג בפנינו את השתיים. לביאות גדולות ומאיימות, מלוות בכמה גורי אריות. „להאיר רק לרגע", פוקד רנקן על אלוויס, ושוב משתלטת החשיכה. הן בדרך לטרף, פוסק רנקן.

הג'יפ עושה את דרכו בערבת השיחים העבותה. רומסים שיחים קוצניים, חוצים שבילים. מפעם לפעם אומר רנקן: „הלביאות לידנו". איך הוא יודע, בחושך? הזרקור המאיר לרגע מאשר את חוש ההתמצאות המופלא של הצמד הזה, רנקן ואלוויס. לאחרי נסיעה של שעה, מחנה רנקן את ה„לנדרובר" על תלולית עפר, מדומם את המנוע ומבקש מתייריו לשמור על שקט מוחלט ולא לעשן. שוב זרקור – ובמרחק כ־50 מטרים מאתנו מתגלה על האדמה איל גדל-מידות. עיניו נוצצות באפילה. הוא נבהל מעט מאור הזרקור ואינו יודע, עדיין, שהוא הטרף המיועד לזוג הלביאות.

הן מתקדמות לאט אבל בטוח, היישר אל מקום ריבצו. בהתקרבן לטרף הן נוקטות בטקטיקה של אימון פרט. הן מתפצלות, זו לימין וחברתה לשמאל, עושות איגוף עמוק, כדי ללכוד. הגורים שלהן נשארים מאחור. איי־שם ב„בוש" ממתין גם הוד מלכותו האריה־הזכר. המלך אינו מטריח עצמו לצאת לציד. חוקה על שתי הלביאות, כי ישתפוהו בבשרו של האיל הגדול, ארוך הקרנים.

המתנו שעה ארוכה כדי לחוות במחזה הציד. אבל זה לא קרה. ברגע מסויים נשמע שאון של רמיסת צמחיה, כאשר שתי הלביאות „סגרו" על האיל מקרוב. יחד זינקו לעברו בתנופה אדירה, כמו על פי אות מסתורי. אלא שהוא הצליח להימלט, לשמחתם המופגנת של התיירים הצופים במחזה הציד. איש הרי לא רצה באמת לראות איך הלביאות נועצות את שיניהן בצווארו של האיל המסכן.

על כוסית ויסקי במחנה המפואר של „מאלה מאלה", באותו ערב, הבטיחו רנקן והגשש אלוויס, על פי נסיונם, ששתי הלביאות לא ישארו רעבות הלילה. למרבה הצער, קלושים סיכוייו של האיל להישאר בחיים עד הבוקר.

ביקור באחת מהשמורות הפרטיות או ב„קרוגר ניישנאל פארק" הוא חובה לתייר המסייר בדרום אפריקה. ב„קרוגר פארק" נוסעים בכלי רכב על הכבישים הרבים החוצים שמורה ענקית זו, שגודלה כגודל מדינת ישראל. אין יורדים מהכביש, אלא רואים – ורק בשעות היום – את בעלי החיים מתוך הרכב. לעומת זאת, בשמורות הפרטיות נוסעים בחבורה קטנה בג'יפ, גם בלילה, ויורדים מהכבישים הראשיים. אין ממתינים עד שבעלי החיים יבואו אל התייר, אלא התייר בא אליהם, אל האריות והלביאות, עדרי האנטילופות, הפילים, הג'ירפות, הזברות והקרנפים, עדרי התאו והתנינים.

סיסמת התיירות של דרום אפריקה היא „עולמות רבים בארץ אחת", והסיסמה קולעת. ארץ ענקית שיש בה מיכרות זהב ויהלומים, חופי ים נפלאים, עיירות יין יפיפיות, מדבר שממה וחולות, ערבות ענקיות של „בוש" אפריקני, מוזיאונים ואוניברסיטאות.

האם יכול תייר הבא לראות את שכיות החמדה הללו, להתעלם מן הבעיות הפוליטיות הקשות של דרום אפריקה? האם אפשר להעלים עין מאפליית הגזעים, ממצבם של השחורים, מן המהומות התכופות בערי השחורים? האם אפשר רק ליהנות ממראות נוף וטבע?

בתשובה לכך טמונה בעייתו הגדולה והקשה של ענף התיירות בדרום אפריקה. הנתון הקובע כי בשנה שעברה ביקרו בדרא"פ רק

בשנה שעברה ביקרו בדרא"פ רק כ־400 אלף תיירים. מספר אפסי. סקר שנעשה בארה"ב קובע, כי רבים האמריקנים הסבורים ש„אין זה מוסרי לבקר בדרום אפריקה".

כ־400 אלף תיירים, מספר אפסי. סקר שנעשה בארה"ב קובע, כי רבים האמריקנים הסבורים ש„אין זה מוסרי לבקר בדרום אפריקה". בסעיף אחר כתבו האמריקנים ש„אין זה בטוח", וציינו את בעיית המרחק ויוקר הטיסה לחלק זה של העולם.

„בשנה שעברה חלה ירידה של 30 עד 40 אחוזים במספר התיירים מארה"ב בגלל המצב הפוליטי", אומר בצער קמפבל סמית, מנכ"ל רשות התיירות הדרום אפריקנית „סתור", שמושבה בפרטוריה הבירה. סמית, כמו דרום אפריקנים רבים, הוא ממעריציה של מדינת ישראל. הוא עורך השוואה בין שתי המדינות: „אצלכם ואצלנו משפיעה הפוליטיקה לרעה על התיירות. אנשים מפחדים לבוא. הוסף לכך את ענין הסנקציות שמפעיל העולם נגד דרום־אפריקה. הענף סובל קשות. משרדי 'סתור' באוסטרליה ובקנדה נסגרו, חברת התעופה 'נתיבי אויר דרום אפריקניים' תיאלץ כנראה להפסיק בקרוב את טיסותיה לארה"ב".

כדי להציל ענף כלכלי חשוב זה החליטו ממשלת פרטוריה ורשות התיירות על שורה של פעולות בלימה ויוזמות תיירותיות חדשות. הראשונה – עידוד תיירות־פנים בקנה מידה גדול, אשר לתיירות נכנסת, ההחלטה היא לפתח ולעודד בעיקר „תיירות משפחה וקרובים", מתוך הנחה שכמעט לכל דרום אפריקני, בעיקר ללבנים האנגלים, יש קרובים וידידים בארצות אחרות בעולם האנגלוסקסי. יוזמה אחרת – משלוח בדואר של חומר מידע על המדינה לחצי מיליון מינויים בעולם, להם מציגים את המוצר התיירותי של דרא"פ. מלבד זה, סניפי „סתור" בעולם כולו (גם בישראל) מגלים אגרסיוויות רבה בשיווק ובעידוד תיירות לארצם. זו באה לידי ביטוי בעיקר במחירים הזולים של חבילות התיור לדרא"פ.

הדרום-אפריקנים אינם מעלימים את העובדה שיש לפעמים מהומות, על רקע בעיות־גזע. תייר עקשן יכול לבקר כמעט בכל מקום ולראות במו עיניו את מה שהוא חפץ, אלא אם כן חוקי מצב החירום אינם מאפשרים זאת. אבל ערי המדינה שקטות, ותייר יכול לחוש עצמו בטוח ופנוי לבילוי ונופשה.

ביקור בן עשרה ימים או שבועיים, הוא בבחינת „טעימה על קצה המזלג" של ארץ מגוונת ביותר. לתייר המוגבל בזמן אפשר להציע מבחר של אתרי תובה:

- יוהנסבורג היא העיר המסחרית הגדולה במדינה. אסור להחמיץ בה את העיר המשוחזרת הישנה „GOLDEN REEF CITY". יורדים לעמקי מכרה זהב אמיתי, חוזים בהתכת הזהב, מבקרים בחנויות בסגנון המאות הי"8 והי"9.
- קייפטאון, עיר ים והרים מהיפות בעולם. הראשונה בערי דרום־אפריקה. לא הרחק ממנה נמצא „כף התקוה הטובה", „שפיץ" הדרומי ביותר של יבשת אפריקה, שם אפשר לראות שני אוקיאנוסים אדירים, האטלנטי וההודי, שמימיהם נמהלים זה בזה. אסור לשכוח לעלות ברכבת כבלים למרומי „הר השולחן" השטוח.
- טיול של יום אחד מקייפטאון יביאו את התייר לעיירה סטלנבוש, שהיא מרכז אזור היין של דרום אפריקה ובסיס ביקורים וטעימות משכרות ביקבים. החל ביקבים פרטיים קטנים ועתיקים וכלה ביקביי־ענק מודרניים, שבהם מייצרים יינות משובחים בעזרת מחשבים.
- ומקייפטאון מזרחה, אל „דרך הגנים", עשרות קילומטרים של כביש באזור ים וצמחיה וכפרים, עיירות וחוות חקלאיות, מפרצים משגעים וחופי רחצה. אין להחמיץ את מפרץ פלטנברג הגדול ובו מלון הפאר „ביקון איילנד", שהיה בעבר תחנה של ציידי לוויתנים. ציידים אין, אבל לוויתנים ודולפינים יש ויש. צופים בהם כמו בסרט טבע תוך לגימת קפה מבעד לזכוכית המלון, הבנוי על סלעי הים.
- העיירה אודסטהורן היא מרכז לגידול יענים בחוות חקלאיות. שם רואים איך רוכבים על יען, איך אוכלים חביתה מביצתו הענקית, איך עושים ארנקים ותגורות מעורו ומה עושים מנוצותיו. בעיירה זו יש קהילה יהודית חמה ומכניסת אורחים וגם בית כנסת. לא הרחק מאודסטהורן נמצאות מערות קנגו, קילומטרים במעבה האדמה של נטיפים מרהיבים, וחוות מיוחדות לגידול תנינים ונמרי ציטה.
- את קרוגר פארק ושמורות הטבע הפרטיות כבר הזכרנו.

דן ארקין

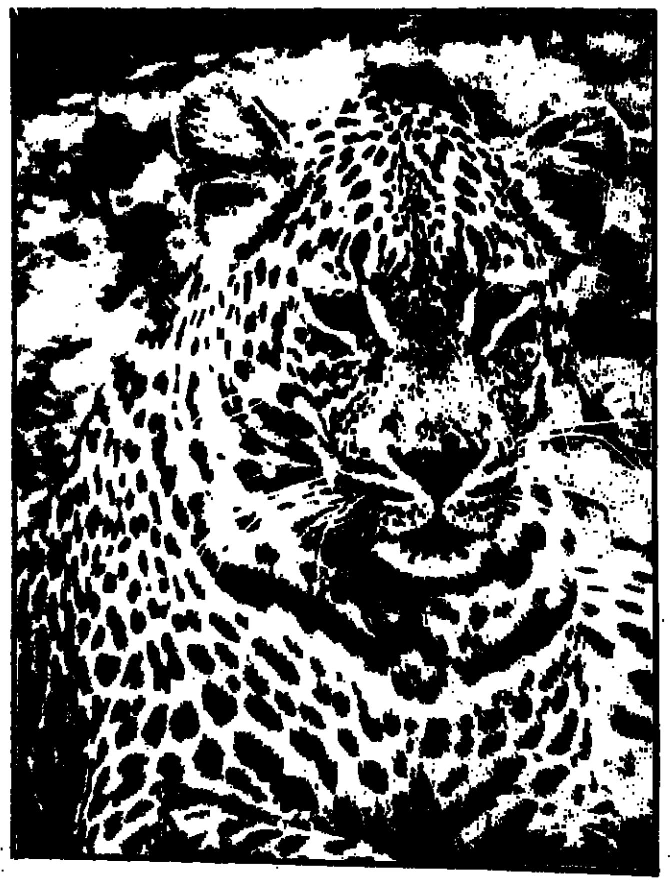

שיקום חולי לב בעזרת פעילות גופנית. לא לפחד מתרגילים!

לקחת ללב

אורח חייו של האדם המודרני מושפע מההתקדמות הטכנולוגית. התקדמות זו גרמה לכך שרמת־הפעילות הגופנית של האדם בחברה המערבית ירדה לא רק בעבודה – אלא גם במסגרת הפעילות היומיומית.

מטבע ברייתו, מותאם גוף האדם לפעילות גופנית. פעילות זו דרושה בין השאר על־מנת לשמור על רמת תיפקוד תקין של המערכות הביולוגיות השונות בגוף־האדם. חוסר הפעילות הגופנית ושינוי אורח־החיים של העידן המודרני, גרמו לעליה מרהימה בשיעורן של מחלות ניווניות (מחלות היפוקינטיות) כדוגמת מחלות הלב ומחלות הריאה למיניהן. לדוגמא: המחלות הקשורות למחזור־הדם פוגעות, בארה"ב, בכ־25 מיליון איש וגורמות לכמיליון מקרי מוות מדי שנה!

בעשור האחרון, תפס המאמץ הגופני מקום מרכזי הן באיבחון מחלות־לב וריאה והן כחלק בלתי נפרד מתוכניות שיקום של חולי־הלב. מחקרים הראו כי תוכנית אימונים נכונה משפרת את יכולת העבודה של מרבית חולי־הלב ואינה גורמת לעלייה בדרגת הסיכון, כתוצאה מהפעילות הגופנית. רבים מחולי הלב אף מגיעים לרמת תיפקוד גופני גבוהה מזו שבה היו טרם מחלתם.

הגברת יכולת העבודה והורדת רמת גורמי הסיכון למחלות־לב תלויות בשיפור כושר תיפקודם של הלב, השרירים ומערכת הנשימה. כושר זה תלוי גם בכמות האנרגיה אותה מוציאים במסגרת תוכנית הפעילות הגופנית ומחוצה לה. לכמות האנרגיה הכוללת המוצעת יש חשיבות רבה גם בהפחתת המשקל, כשלעצמו מהווה את אחד מגורמי הסיכון העיקריים.

יעילותה של תוכנית לפעילות גופנית תלויה לא רק בכמות הגולמית של הקלוריות המוצאות, אלא גם בתדירות בעוצמה, במשך ובסוג הפעילות הגופנית. קביעתם של כל אלה תלויה, כמובן, גם בכושרו הגופני ובמצבו הקליני ההתחלתי של המתאמן.

תדירות האימון: מומלץ שהאדם הממוצע (מעל גיל 40) יפעל בתדירות שלוש פעמים בשבוע, לפחות. זאת כדי להפסיד את הכמות הרצויה של קלוריות, וכדי לשמור על כושר סביר.

עוצמת האימון: ככל שעוצמת האימון גבוהה יותר, משך האימון יהיה קצר יותר עקב העייפות המצטברת. חשוב לזכור: ככל שרמת הכושר ההתחלתית נמוכה יותר, עוצמת האימון תהיה נמוכה גם היא. רמת הכושר ההתחלתית של אוכלוסיה אופיינית בארץ (בעיקר מעל גיל 40) אינה גבוהה. אנשים בעלי כושר ירוד לא יפיקו לא תועלת ולא הנאה מעוצמת אימון גבוהה. אימון אינטנסיבי מדי יגרום לנטישת התרגילים כולם, בסופו של דבר. לכן יש לשמור, לפחות בתחילת האימונים, על אימונים קלים או בעוצמה בינונית.

משך האימון: מומלצת תוכנית פעילות שבה נצרכות כ־300 קלוריות לאימון. כאמור לעיל, משך האימון תלוי בעוצמת (קושי) האימון המתכונן לצרוך כ־300 קלוריות. הטווח יכול להיות בין 15 ל־60 דקות. אבל יש לזכור שמרכיבי האימון נקבעים על פי מצבו של היחיד. בדרך כלל, משך אופייני של אימון מתוכנן ל־30 – 25 דקות.

סוג האימון: פעילויות מומלצות ביותר הן פעילויות ריטמיות (פעילויות החוזרות על עצמן) שבהן מופעל הגוף כולו או, לפחות, קבוצות השרירים הגדולות העיקריות. פעילויות אלו הן הליכה איטית ההופכת בהדרגה להליכה נמרצת, ריצה, רכיבה על אופניים ושחייה. חשוב להדגיש: ריצה היא פעילות קשה, ויש לעשותה אך ורק אחרי אישורו של הרופא ובהמלצתו ופיקוחו של הפיזיולוג. לא מומלצות ואף אסורות פעילויות עצימות (פעילות קשה לאורך זמן קצר) כמו מירוצים, הרמת משקולות כבדים וכרומה.

תוכנית אימון למבוגר, או לאיש המחלים מהתקף־לב, תיקבע רק לאחר בדיקת מאמץ שבה נקבע מצבו הקליני והפיזיולוגי של הלב. בדיקת מאמץ כזו מאפשרת לפיזיולוג לקבוע תוכנית אימון נכונה ומבוקרת, בהתאם לצרכים של כל אדם ואדם. לא לפחד מהתרגילים, גם לאחר התקף: סיכונים הם מועטים.

ד"ר עמוס גרודזינובסקי (PH.D)
(הכותב הוא פיזיולוג מאמץ במרכז ההחלמה „פרוקרדיה", במלון סלאוזה בתל אביב)

תשבץ לעניין

הפתרונות צריכים להגיע עד יום רביעי 7 בינואר, עם ציון מספר התשבץ על המעטפה, אל:
„תשבץ גבר לעניין" „מעריב", ת.ד. 20010, תל־אביב 61200.
הפתרונות יתפרסמו בעוד שבועיים. בין הפותרים נכונה יוגרלו:
5 תקליטים מתנת „הד־ארצי" ו–2 ספרים מתנת „ספרית מעריב".

אהרן כהן

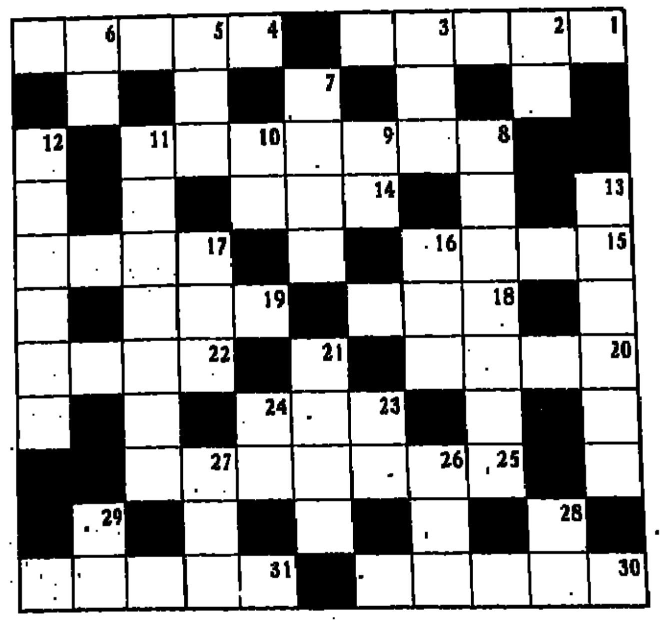

מאוזן:

1) מסגר ביפן; 4) פטיציה; 8) צמח מר המשמש ברפואה; 14) נס; 15) צעיף; 17) קרח; 18) כתל; 19) שליח הרוכב על בהמה; 20) מהודק, עטוף; 22) גן גדיר; 23) ענף צעיר ורק; 25) קיבוץ ליד נס ציונה; 30) לביבת ביצים מטוגנת; 31) מעיל.

מאונך:

2) מזל; 3) הדף; 5) מין בשם; 6) מילת שאלה; 7) מין ריקוד; 8) אחריו מחפשים בליל הסדר; 9) מכשיר עינויים; 10) גבעה מלאכותית; 11) צפור שיר; 12) חביצה; 13) עוף הידוע גם בשם עגור; 16) חוק; 17) אליו אוספים את התבואה; 21) מין מתכת; 23) נכרי; 24) אם המרגלית; 26) מלקחיים; 27) כלי נגינה; 28) בעל חיים איטי; 29) אף.

חשבץ מספר 8

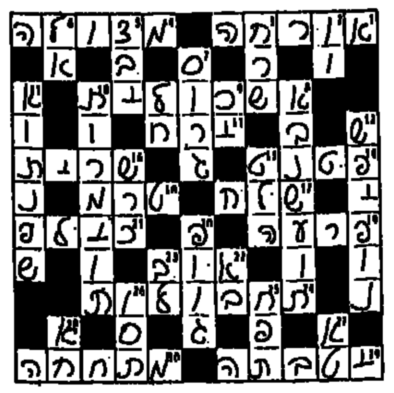

זכו בפרסים: לאון ירחי, אזור; ורד מגן, קיבוץ האון; יצחק רובינזון, רחובות; דליה אריאלי, חיפה; מרדכי רז, תל־אביב; ברכה שרף, ירושלים; סמל פנחס דני, צה"ל.

צרכנות נבונה

עבר חינוכי למסעדה בחיפה

מאת: אלון בן־דוד

סוהיל מטר הוא מסעדן חיפאי ידוע אשר החליט לתת לתושבי עירו משהו שיהיה קצת שונה מן הרגיל, ומבחינתו פירוש הדבר מנה גדושה של נוסטלגיה ביחד עם מטעמים כפי שרק הוא יודע לעשות.

עם כיוון מחשבה כזה יכול היה סוהיל מטר למצוא ללא קושי מיוחד גם אתר מרשים למימוש חלומו.

לותיקי חיפה קולע האתר הזה ישר לתוך הלב, שכן המדובר בבנין הגימנסיה ביאליק הקיים עוד מתקופת המנדט והיום מתייחסים אליו כאל פיסת הסטוריה חשובה של העיר. סוהיל מטר ראה את המבנה הנטוש העומד כך כבר שנים אחדות, הוקסם מיופיו ומייחודו והחליט ללא הסוסים רבים לשבור את המקום ולהפכו למסעדת פאר מקורית.

עם נסיון עשיר כשלו (20 שנה בניהול מסעדה במפרץ חיפה) חזקה עליו שיידע היטב לקלוע "בול" למאוויי ליבם של אשרי יושבי המסעדות למיניהם, ואכן הדבר כך.

המסעדה המפוארת שהקים מטר על חורבות בית מדרשנו אינה מסעדה בנוסח הרגיל של האכילה לצורך השבעת הרעב הרגעי, אלא זוהי מסעדה שעצם הישיבה בה הוא חוויה יוצאת־דופן. האוירה הנובעת מן המיקום עם ההתרפקות אל העבר, השרות המעולה המוסיף מימד של חגיגיות שאינה שיגרתית בנוף המסעדות ומעל לכל הגסטרונומיה שהיא ללא ספק חגיגת קרביים אמיתית.

סועד מבין־עניין ימצא כאן מבחר משגע של סלטים מזרחיים, כולם טריים ועשויים היטב וכן את כל סוגי הבשר על גריל פחמים או בתנור. בכולם, כך התרשמנו, ניכרת היד המקצועית השולטת. יש גם מבחר דגים טריים עשויים במחבת או על הגריל ואפילו מאכלים המזכירים את מטבחה המהולל של אמא כולל הממולאים הערבים כל כך לחיך.

סועד המבקר אצל מטר יכול בהחלט למצוא עצמו במצב של התלבטות קשה מה לבחור מתוך מטעמי התפריט העשיר, שכן, כל הכתוב בו עושה רושם "מצויין", יתרון מסוג אחר למסעדה הזאת זהו מגרש החניה רחב־המימדים הצמוד למקום.

מאז פתח סוהיל מטר את בית האוכל היפה הזה הוא נוכח לדעת שתושבי חיפה והצפון כולו שהכירוהו עוד ממסעדתו במפרץ שומרים לו אמוני אכילה ופוקדים בהנאה גם את המסעדה הזאת, זוהי בהחלט תחושה נעימה המעידה על הכרה ברמת מאכליו וביכולתו המקצועית כמסעדן.

יום רביעי הקרוב, ה־31 לחודש דצמבר, הוא היום האחרון לשנה האזרחית, אותו נוהגים המוני בית ישראל לחגוג בשמחה מתפרצת ומנושקת במסעדות, מועדונים, בתי מלון ושאר מקומות בילוי אפשריים, יום זה יכול להיות הזדמנות נאותה לכולם לבוא ולהכיר את המסעדה המיוחדת של סוהיל מטר. מטר מצידו יכול רק להבטיח מאכלים איכותיים ביחיד עם אוירה שלווה ורומנטית, את השאר תעשו אתם. המחירים במסעדה סבירים מאוד ויש בה גם אולם מיוחד לארוחות עיסקיות, לאירועים משפחתיים וחברתיים. בתיאבון!

מסעדת מטר, רח׳ יונה 5, חיפה, טלפון: 04־668150

קר בחוץ — חם בפנים
בקפה־פאב צ׳פלין

בקפה־פאב צ׳פלין נפתחה עונת החורף. המבנה המפואר נאטם בכסוי זכוכית מרשים, והפך עד מהרה לאבן שואבת לכל שוחרי הבילוי בתל־אביב. כיום הוא שוקק פעילות ביום ובלילה.

האוירה חמימה וטעימה. אפשר בו לתפוש מצב רוח, עם כוס של בירה ושירי ארץ־ישראל עד השעות הקטנות של הלילה ולצד הופעתם (לחילופין) של אלי קניאל ודייב אורן להנות גם מהארוחות המעולות המוצעות במקום.

מבין התפריט העשיר, סטייל 5 כוכבים, מתגלים בצ׳פלין שפע מתכונים אנינים, כמו: מרקים דגים וסטקים עסיסיים, מבחר פלטות סלטים, וגבינות (תוצרת חוץ והארץ), פלטות מרוקאיות ו"מטוגנים" למיניהם מבחר עשיר של מטעמים מוקדמים, מנות קינוח מתוקות, ואפילו קוויאר ומשקאות אקזוטיים להשלמת המראה הרומנטי.

בשבת "שרים וחמין" מגישים בצהריים חמין בנוסח מרוקאי (עם קישקע וחמינדוס) ובערב הופעה של להקת ג׳ז.

קפה־פאב צ׳פלין מיועד גם לעריכת אירועים חגיגיים ברמה גבוהה, עד ל־170 איש. במוצאי שבת ב־27.12 יערך במקום ערב "גבינות יין וסופגניות חמות" לכבוד חנוכה עם הופעת אומן אורח, במחיר של 50 ש״ח לזוג. חגיגה נוספת תערך בסילבסטר.

קפה־פאב צ׳פלין, רציף הרברט סמואל 90 תל־אביב (מתחת לקפה פילץ)

טלפון להזמנות: 03־657732

ה"אופנה שלי"

צעירים וצעירות ברוחם חייבים לגשת לחנות ה"אופנה שלי" שם מצאתי מגוון רחב ומשובח של בגדים ואביזרים.

בחנות ג׳ינסים משגעים מתוצרת "זה בסט", "רייפל", "רונלד ששון" ועוד, לנשים ולגברים.

נוסף לשרות האדיב שתקבלו, תוכלו לשלם כל קניה מעל ל־100 ש״ח בשלושה תשלומים, וכן לזכות בהנחה על מזומן.

ולא זאת בלבד, אלא מתנהל בחנות מבצע ענק של ג׳ינסים מתוצרת "רייפל" הנודעת ב־35 ש״ח הזוג במקום 50 ש״ח. ביופים של הבגדים יווכח מי שיצפה בתצוגות האופנה המתקיימות ב"בית האדום" שוקה לבקר.

ה"אופנה שלי" חשקדים 2, קרית ביאליק טלפון 703945.

שולי מלש

תכנה של חנות זו, מצויק את שמה: "אפנה אחרת".

העיצוב הבלעדי שהעניקה שולי לבגדים ולאביזרים בחנותה, ימנעו ממך לפגוש מישהי בעלת לבוש דומה.

לבגדים, התכשיטים, החגורות והתיקים ויתר אביזרי האופנה אף העתקים.

יחס בעלת החנות – אין אריב ממנו, וכמוהו גם אופן התשלומים וכמובן, הנחה על מזומן.

מעילים ארוכים אופנתיים, חצאיות צרות, בלייזרים משגעים, חליפות, חולצות ג׳ינסים בעיצוב מיוחד, חגורות [illegible] מכל הסוגים הביקור [illegible]

רח׳ קרן [illegible] 7, קרית ביאליק [illegible] 09679

מועדון הצרכנים לתושבי

נתיבות

תקנון המבצע — לקוראי מעריב
בבתי העסק המופיעים במדור זה.

בברכת ראש המועצה מר אבו יוסף

מוגש ע״י
חברת גרין קארד

בחסות
אולמי הדרום

חליל

שרות חשמל לרכב
חלקי חילוף
ושיפוץ מכללים
מורשה מטעם משרד התחבורה
וחבר באיגוד המוסכים
אזור התעשיה נתיבות

אס

מרכז האופנה

Michel Diaggy Paris

רח׳ ירושלים, מסד בנק הפועלים
טל. 057־944582, נתיבות

אולמי הדרום

בהנהלת
גדעון בוסקילה ושמעון קוהקבקס

* אולמי שמחות
* לחתונות
* לבר מצוה
* בריתות
* כינוסים וארועים

מרכז הנוי

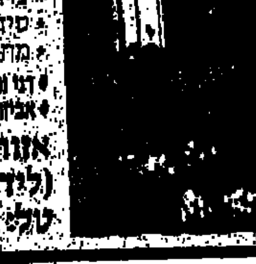

* פרחים חיים ומלאכותיים
* סידורי ושיפוצי גנים
* [illegible]

אזוה״ת נתיבות
(ליד מחסן פרץ)
טל׳: 057־945222/3

סופר רהיט

מרכז לרהיטי איכות
מרכז מסחרי ישן מאחורי
אולמי אפרת. טל: 057־944586

סלון "בן־נעים"

• מכונות כביסה • תנור אפיה

בלעדיות למוצרי אמפא וקריסטל באזור

אמינות, שרות ואספקה מהירה ואחריות
ברשותנו ספרית וידאו מגוונת ועשירה

נתיבות, אזור התעשיה רחוב רבי עקיבא 34 טל. 057־941239

אביזרי רכב

G.T.

החנות הגדולה ביותר
לאביזרי רכב
במחירים מפתיעים

רח׳ דר׳ שמילו
(מול השוק)
טל: 057־944074

טיולי הנגב

בע״מ 1984

* טיולים * הובלות * העברת דירות
* הסעות באוטובוסים מרצדס ממוזגים
עם טלוידיה ווידאו

מיניבוסים ל־10 נוסעים/ל־20 נוסעים
ת.ד. 276, נתיבות. טל: 057־942808/945580
טלפון בבית: 057־941212

אזוה״ת, רבי עקיבא 34, נתיבות
טלפון 057־945222

כהן ציון

אזוה״ת נתיבות
טל. 057־941238

יסוד הנגב

חברה לשווק
חמרי בנין בע״מ

* עץ פיני לבן
* ברזל לבנין
* צבעי טמבור
* אינסטלציה

סוכנות בלעדית לריצוף משתלב, שיש למטבחים, מבחר קרמיקות וכלים סניטריים מאיטליה

רח׳ דר׳ שמילו
(מול השוק)
טל: 057־944074

אוצר הנגב

מכירה • תיקונים

מולטי אלומיניום

השוק התרש נתיבות טל. 057־943496

מועדון צרכנים לקוראי מעריב מנהל המועדון: לביא בועז, גרפיקה: פדר איריס יצחק שדה 34, ת״א — טל. 337129/5

"בלבוסטה"
של הובר
S-4256 - 1100W
מגיעה לכל פינה בדירה
סיפור ההצלחה החדש של הובר, S4256
שואב אבק מעולה וחזק במיוחד
(עוצמה עד 1100 וואט).S4256
פרי נסיון של עשרות שנים
מותאם לשאיבה
יסודית של האבק תוך
שמירה על חיי השטיח.
לכל שואב של "הובר"
S4256 מצורף מכלול
אביזרים אמין הפותר
את כל בעיות הניקוי
בבית כגון: ספות
וילונות, תריסים,
מכוניות ועוד.
סיפור הצלחה בכל שאיבה
יבוא ושיווק בלעדי בישראל: חוסן חברה למוצרי חשמל בע"מ נציגי הובר בישראל. רח' סעדיה גאון 19, ת"א, טל' 201622
להשיג ברשתות השיווק: שקם, סולור, סולבו, אגד ובחנויות החשמל המובחרות
חוסן - חברה משותפת עם כור סחר בע"מ